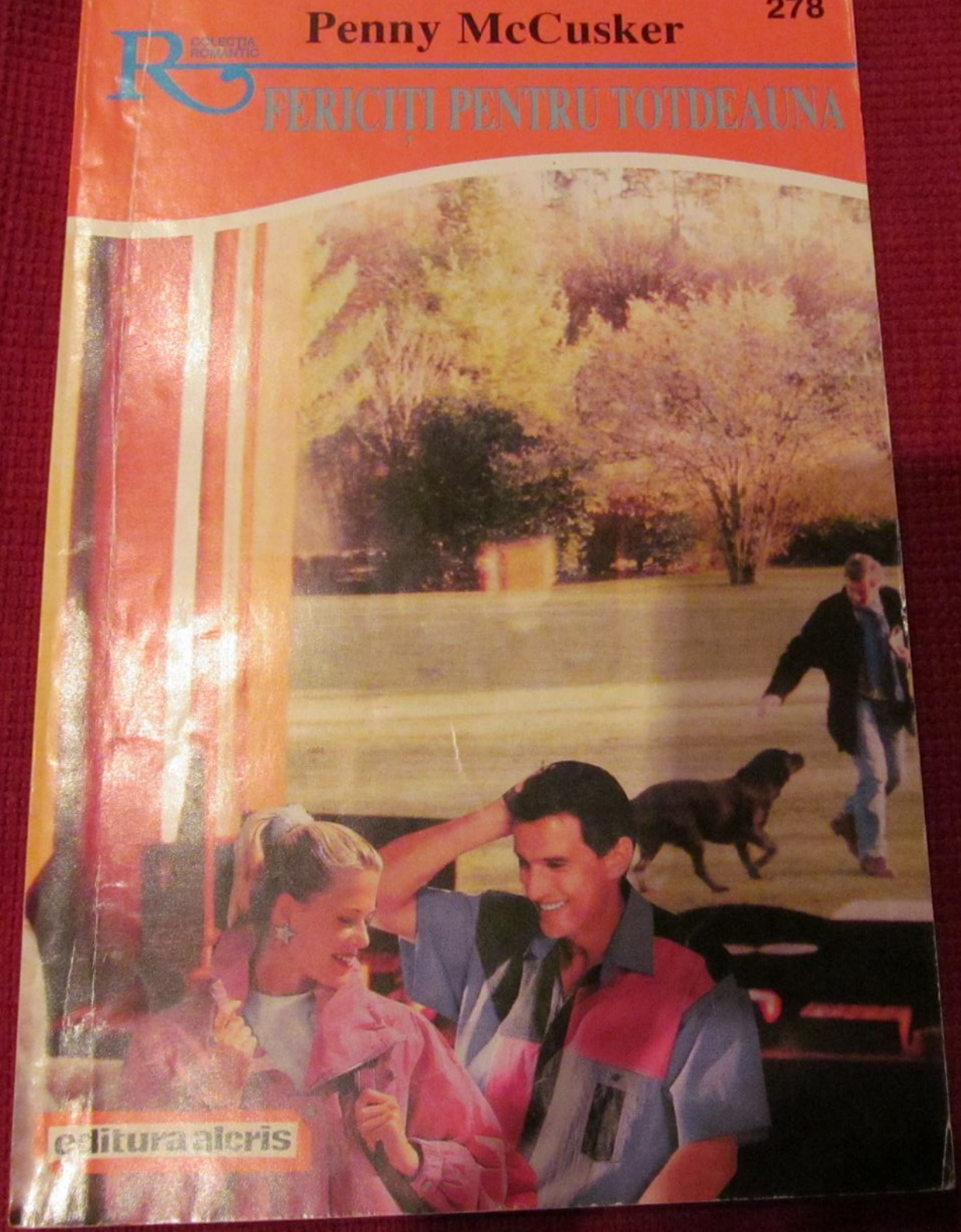

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

În curs de apariție

ÎN CĂUTARE DE SOȚI
Barbara Cartland
(Colecția "NOSTALGIC"nr.1)

Într-un orășel de provincie trăiesc modest trei surori, fete tinere și foarte frumoase, rămase orfane. Mort de curând, tatăl lor nu le lăsase un venit îndestulător, deoarece-și jucase banii la cărți.

Cea mai mare dintre surori își amintește, din spusele tatălui ei de prietenia ei cu ducele de, Broxbourne, nașul ei, dar de la care nu primise niciodată nimic. Decisă să găsească frumoaselor ei surori soți bogați, ea se hotărî să plece la Londra în căutarea ducelui de Broxbourne. Ajunsă la palatul ducelui află că batrânul murise.

Va renunța Adriana la planurile ei în urma acestor evenimente ?

LOGODNICĂ DE OCAZIE
Barbara Cartland
(Colecția "NOSTALGIC"nr. 2)

Pentru a scăpa din viesparul în care nimerise și pentru a evita ca dușmanul său de moarte, lordul Burnham, să se răzbune crunt pe el, marchizul de Stower trebuie să fie foarte abil. Lordul Burnham este convins că soția sa îl înșeală cu marchizul, căruia nu-i rămâne de făcut decât să caute repede o logodnică ...de ochii lumii. Dar pe cine ?

Nu are le dispozitie decât trei zile pentru a găsi o tânără persoană care să se preteze la o asemenea mascaradă.

Capitolul 1

Chase Riordan păși pe larga verandă din spatele fermei aparținând familiei de peste două sute de ani. Ca întotdeauna, s-a oprit să-și curețe ghetele, înainte să intre. Împinse ușa până se închise, își scoase vechea pălărie Stetson de pe cap, și se întinse s-o agațe în cuierul la fel de vechi din spatele ușii, toate dintr-o singură și calmă mișcare automată. Chase făcuse acest lucru aproape în fiecare seară din cei treizeci și doi de ani ai săi, sau mai degrabă, în fiecare seară de când crescuse îndeajuns de înalt. Niciodată nu a greșit această mișcare.

Până în seara aceasta.

- Cine a mutat cuierul? Se lăsă în jos, aplecându-se după Stetsonul de pe jos.

- Eu.

Chase îngheță la auzul vocii senzuale. Se îndreptă încet, cu gura deschisă și cu ochii cercetători fixați asupra intrusului. Ea purta o pereche de blugi prespălați, strâmți, care-i scoteau în evidență picioarele lungi, frumos conturate, șoldurile înalte și pântecul grațios.

- Domnul Riordan?

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

Privirea lui intensă se ridică și întâlni cei mai cazi ochi căprui pe care-i văzuse vreodată, ca de catifea.

În lumina slabă care venea pe fereastră, Chase studie chipul în formă de inimă, căutând vreun defect. Trăsăturile feței erau fin schițate, puțin prea ascuțite pentru a fi numită frumoasă. Dar strălucea de încredere și o tărie interioară, ceea ce o făceam mai atrăgătoare decât orice frumusețe pe care o văzuse în vreo revistă.

Era puțin machiată. Cu pielea netedă și ușoară roșeață încălzindu-i obrajii, nici nu avea nevoie. Nasul îi era drept, buzele pline și ademenitoare. O șuviță ondulată de păr de culoarea mierii îi cădea pe gât. Efectul era mai degrabă îmbietor decât dezordonat. Cârlionții de păr îi jucau în jurul gâtului și obrajilor făcând-o să pară puțin ciufulită, ca și când tocmai se dăduse jos din pat.

Acest gând îl făcu pe Chase să-și piardă simțul rațiunii.

Se întoarse puțin, bucuros că lumina de afară ce scădea rapid ascundea sentimentele vizibile stârnite de ea. Dar ca să fie sigur își ținu pălăria în dreptul părții anatomice care voia să anunțe cât de atrăgătoare o găsea.

Ea îi întinse mâna, dar Chase înmărmuri și nu făcu nici o mișcare. Se simți deodată îngrijorat, temându-se că acea singură atingere a degetelor ei delicate i-ar sfărâma fragilul autocontrol. Își spuse atunci că se simțise atras de ea doar din cauza faptului că trecuse prea mult timp de când fusese cu o femeie. Încerca să se convingă, dar asta nu-i alunga teama.

- Nu este acum momentul când trebuia să mă întrebi cine sunt, și eu să-ți răspund?

- Păstrează-ți forțele, răspunse aspru Chase, supărat pe reacția lui adolescentină și pe amuzamentul ei față de aceasta. Știu deja cine ești. Sau mai degrabă ce ești.

Licărirea incitantă din ochii ei se stinse o dată cu zâmbetul. Lăsă

mâna în jos și își ridică bărbia.

- Chiar așa?

- Nu ești prima femeie care a încercat să întindă o cursă unui bărbat. Și, la naiba, nu ești nici măcar prima femeie care a încercat să-mi facă mie asta. Hai să ne scutim pe amândoi de un timp pierdut și de o groază de necazuri. Nu vreau să mă căsătoresc. Niciodată. Și chiar dacă ai venit pentru ceva mai puțin permanent, nici să nu te gândești.

- Ori ești de modă veche, ori dragostea ți-a jucat vreo festă de-a lungul timpului.

Chase râse aspru.

- Dragostea este o armă inventată de femei împotriva bărbaților.

Supărarea și compasiunea apărură în ochii ei căprui expresivi, dar trecură atât de repede încât Chase crezu doar că i se păruse. Când o privi din nou, văzu doar sclipirea tăioasă pe care se aștepta s-o vadă pe chipul ei.

- Nu ți-am cerut dragostea sau ceva asemănător.

- Dragă, tu nu trebuie decât să respiri și este o invitație.

Ea râse și Chase realiză ce însemna tortura. El dorea să-i atingă gura, urechile, să-i guste râsul de pe buze și să-i simtă respirația dulce în proprii plămâni.

- Mă bucur că nu mai ești supărat, domnule Riordan.

- Ce te face să crezi asta? mormăi el.

- Mă necăjești, bineînțeles. Nu sunt genul de femeie pe care bărbații îl întâlnesc la tot pasul.

Chase își lăsă privirea să rătăcească în jos peste trupul grațios, observând curbele pe care ea nu putuse să le ascundă cu totul dedesubtul bluzei largi de bumbac. Era oare în căutare de complimente? Încerca să afle reacția lui față de ea? Putea să-i vadă slăbiciunea, dar să fi vrut s-o audă și în cuvinte? El nu i-ar fi oferit această

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

satisfacție.

Înainte să se gândească la un răspuns nimicitor, Charlie bătrânul lui motan intră în cameră și sări în brațele ei.

- Ce i-ai făcut motanului meu? întrebă el, abia recunoscându-și vocea răgușită.

- Nimic, răspunse ea.

- Charlie urăște pe toată lumea. La naiba, motanul ăsta mă tolerează pe mine pentru că îi dau de mâncare.

Când ea doar zâmbi, iritarea lui Chase spori și mai mult.

- S-a zburlit ca un nebun când am intrat prima oară, spuse ea. Dar știi ce se spune despre pisici și curiozitate. L-am ignorat până când mândria lui felină a fost insultată și a venit la mine. L-am scărpinat puțin după ureche și ne-am împrietenit. Ea îi aruncă o privire piezișă printre genele cu vârfuri aurii ce-i împodobeau superbii ochi și își afundă degetele în blana dintre urechile lui Charlie.

- Se zice că stăpânii seamănă cu animalele lor. Spune-mi, domnule Riordan, dacă te scarpin după ureche, vei înceta să te mai zburlești la mine?

Charlie toarse ca un motor bine reglat și Chase înțelese de ce. Și ea nici nu-l mângâiase măcar. Acest gând declanșa un nou rând de chinuri trupești la care nu era în dispoziția necesară să facă față.

Înjură printre dinți și plecă repede din preajma ei, supărat pe sine. Trecuse prea mult timp de când își stăpânea libidoul sănătos, dar era mai bine să se stăpânească decât să-și dorească o femeie ca aceasta. Într-adevăr, avea un corp ce l-ar fi făcut și pe un sfânt să ardă de dorințe ca în flăcările iadului, dar Chase se mândrea cu faptul că lua deciziile cu capul pe umeri.

În lumina slabă din bucătărie observă că ea purta un model scump de blugi, iar lanțul de aur din jurul gâtului ei costa, probabil, mai mult decât cheltuia el o lună întreagă pentru a menține ferma în funcțiune. O aromă delicată de parfum scump înmiresma aerul, mâinile îi erau moi și albe, unghiile scurte, dar îngrijite.

Totul despre ea spunea că aparține vieții de oraș. Dacă nu scăpa repede de ea, se gândea el, trupul îi era pe cale să primească tot ce ea îi oferea, pe când mintea-i încă nu era hotărâtă decât să continuie sau nu acest început. Și el se distra de minune încercând să scape de ea.

- De ce n-o luăm de la început, domnule Riordan?

Prezența ei de spirit în fața totalei lui lipse de control îl tulbură pe Chase.

- Bine, dădu el înapoi. Cuierul acela a stat în același loc de două sute de ani- până când ai venit tu. De ce l-ai mutat?

- Ca să pot spăla sub el.

Supărarea i se dezumflă ca un balon. Chase se holbă în jos pe podea, observând pentru prima dată că era foarte curat, cu excepția locului unde își curățase el ghetele. Simți de asemenea mirosul de pin din aer, ce venea de la soluția de curățat, și aroma dulce a cerii de albine pentru lustruit mobila, pe care mama lui o folosea întotdeauna.

- Nimic altceva nu are importanță primăvara aici, decât vitele și caii. Lucrurile mărunte, ca menajul casei, trebuiau să aștepte. Și dormitul - adăugă pentru sine.

- Asta este doar pe jumătate adevărat.

Fiecare mușchi de pe trupul lui Chase se încordă când ea traversă încăperea. Nu putu decât să se uite lung, apreciind grația ei naturală și mișcarea sânilor și a soldurilor când pășea. Trebui să-și ascundă ușurarea când trecu de el. Ea luă vechiul cuier și îl puse exact în locul pe care-l ocupase întotdeauna. Apoi îi trase Stetsonul mototolit dintre mâini și-l puse în cuier.

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

Tocmai când el începuse să se bucure că ea nu-l atinsese, fata se sprijini cu o mână pe brațul lui pentru a-i putea ajunge în spate să aprindă lumina. Clipiră amândoi din cauza luminii puternice și Chase profită de ocazie și se duse la bucătărie. Ea îi aruncă o privire curioasă, dar rămase nemișcată, spre ușurarea lui.

- Înainte să găsești altceva care să te deranjeze, spuse ea, am făcut curat și la parter, cu excepția biroului tău. Tatăl meu n-a lăsat-o niciodată pe mama să se atingă de pupitrul lui, așa că m-am gândit că este ceva specific bărbaților. Trebuie neapărat să-ți lustruiești mai ales mobila. Este păcat să lași lemnul vechi să se usuce atât de mult, pentru că poate crăpa.

- Credeam că tocmai asta le face să pară antice.

- Sunt lucrurile tale, faci ce vrei cu ele, spuse ea ridicându-și palmele în sus.

- Era și timpul să observi asta. Ce altceva ai mai făcut cât am fost eu plecat? Ai evaluat și inventariat piesele antice?

Ea se uită la el nedumerită.

- Dacă aș inventaria ceva, acela ar fi conținutul dulapului pentru vase și frigiderul. Dacă nu ar fi felia aceea de carne de vită pe care o ai în congelator, ai mânca numai slănină.

Critica ei îl deranja. Chase nu putea să înțeleagă de ce ei trebuia să-i pese de aceste lucruri. La urma urmei, nici n-o invitase.

- Dacă nu vrei nimic de la mine, atunci pentru ce toate acestea?

- Care acestea?

- De ce mi-ai făcut curat în casă și mi-ai pregătit cina?

- Deoarece casa era murdară și m-am gândit că mănânci seara ca toată lumea. Pe de altă parte, mă plictiseam. Nu mi-a plăcut niciodată să stau fără să fac nimic. Își trecu mâna peste bufetul acoperit cu ceramică în stil spaniol, care de dimineață era acoperit cu o crustă de resturi de mâncare și care acum era imaculat. Un mic

zâmbet i se desenă pe buzele pline.

- Poate ți se pare ciudat, dar îmi place munca în casă. Ai un sentiment liniștitor atunci când ai terminat treaba și-ți poți vedea rezultatul muncii. În viață sunt prea multe lucruri în care ești nevoit să ai încredere și este plăcut să le controlezi măcar pe cele mărunte. Ar trebui, cel puțin, să-mi spui mulțumesc.

El se gândi că juca tare. Curățenia pe care o făcuse și micul discurs erau, fără îndoială, destinate special să atingă sentimentele unui om care aprecia valorile de modă veche. Dar trupul ei de damă de companie și hainele pe care le purta dezmințeau această imagine. Dar de ce oare își dorea ca degetele ei să-i străbată pielea înfierbântată, în locul acelui bufet acoperit cu plăci de ceramică?

- Uite, îți apreciez efortul, zise el concis. Trebuie să recunosc că este plăcut să-mi găsesc căminul curat și mâncare caldă pe masă atunci când mă întorc acasă, dar asta nu-ți va oferi ceea ce-ți dorești.

- Te rog, domnule Riordan, lasă-mă să-ți explic...

- Aș prefera să pleci.

- Nu înțelegi...

Chase o întrerupse din nou.

- Uite ce este, doamnă. Chiar dacă aș fi interesat de ceea ce-mi oferi, sunt mult prea obosit ca să fac ceva în legătură cu asta. Și ar fi fost valabil pentru oricare altă femeie. Însă Chase trebuia să admită că pe aceasta chiar și-o dorea, în ciuda oboselii ce-i îngreuna mișcările și gândirea. Ceva parcă-i spunea că și pe jumătate mort, tot și-ar fi dorit-o. Dar aceeași voce interioară se împotrivea acestui lucru. De ce nu-mi faci o favoare și nu pleci de unde ai venit?

- Chiar așa simplu? Vrei să spui că după ce-am muncit toată ziua să fac curat și să-ți pregătesc cina, tu mă dai afară în frig?

- Of... A fost o zi lungă.

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

- Pentru amândoi, îl aprobă ea făcând un pas leneș și ușor amenințător mai aproape. Podeaua din bucătărie era atât de murdară încât a trebuit s-o curăț cu o lopată înainte s-o spăl, astfel încât să nu provoc un lunecuș de noroi. Și pe masă era atâta mâncare împrăștiată că puteai să hrănești cu ea o întreagă țară din lumea a treia.

Chase nu era sigur cum s-o abordeze. Părea cu adevărat dezgustată de lipsa lui de îndemânare în curățenia casei, însă acel zâmbet afurisit nu dispărea deloc de pe fața ei. Și continua să se apropie din ce în ce mai mult de el, până când putea să jure că-i simțea căldura respirației atunci când vorbea.

- Probabil că par o orășeancă răsfățată și leneșă pentru tine, domnule Riordan, dar am muncit mult astăzi. Merit un fel de compensație, nu crezi?

- Bine, se domoli Chase șovăitor. Am să pun pe unul din angajați să te ducă cu mașina oriunde dorești.

- Nu ești foarte generos, domnule Riordan. Eu cred că timpul și efortul meu consumat valorează mai mult decât acest drum cu mașina acasă. Zâmbi și mai făcu un pas către el, oprindu-se la mai puțin de un brat distanță. Ridicându-și capul pentru a-i putea întâlni privirea, își trecu limba peste buze.

Chase trase aer în piept pentru a putea să-și stăvilească dorința, recăpătându-și controlul.

- Ce dorești de la mine? întrebă el gutural.

- Ei bine, spuse ea în șoaptă, puțin răgușit, am reușit să gătesc o tocană acceptabilă și munca mi-a stârnit o foame de lup.

Chase clipi. Degetele i se încleștară în pumni în loc să se întindă spre ea iar mintea tulburată se zbătea să separe înțelesul vorbelor ei de tonul senzual cu care le pronuntase.

- Vrei să spui că dorești să rămâi la cină?

- Mi-ar face plăcere, spuse ea ca și cum el ar fi formulat o invitație. Iar după aceea voi merge sus ca să fac o baie lungă și să mă bag în pat.

Chase înjură printre dinți.

- Ești insistentă, trebuie să recunosc. Iar după o jumătate de sticlă de whisky s-ar putea să accept ceea ce-mi oferi, căci sunt al naibii de pretențios atunci când sunt treaz. Nu mă deranjează că ești o profesionistă, dar îmi place să cunosc mai întâi femeia înainte de a mă culca cu ea.

- Ai terminat cu insultele la adresa mea? îl întrebă ea.

- Nu, dacă încă ești aici, răspunse Chase, iritat de încăpățânarea ei, simțindu-se, însă, vinovat că o jignise.

- Ești de admirat, domnule Riordan. Majoritatea bărbaților mă cunosc înainte de a nu le plăcea de mine. De ce nu îți economisesc eu timpul? continuă ea cu o înșelătoare voce dulce. În primul rând, ai avut dreptate în privința mea. Nu sunt doar de la oraș, sunt din New York. Și ca să înrăutățesc lucrurile și mai mult, sunt o femeie care are o carieră. Acum știu ce îl sperie pe un om de Neanderthal ca tine, dar nu sunt decât o scriitoare inofensivă. Și înainte să te enervezi, să știi că nu lucrez pentru vreo organizație de protecție a animalelor, deci nu-mi vei vedea numele într-o revistă condamnând industria cărnii de vită.

La naiba, era frumoasă când se înfuria, cu ochii aruncând flăcări și cu obrajii roșii. Și era convingătoare. Chase începu să se gândească dacă nu cumva o judecase greșit.

- Poate că...

- O, nu. Acum este rândul meu, domnule Riordan. Și pentru că tot am ajuns la nume, puteai să te deranjezi să mă întrebi cum mă numesc. Dar erai preocupat să mă categorisești ca pe o femeie ușuratică în căutare de soți doar pentru a le adulmeca dosul, cow-

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

boy ușor de cucerit, pentru a mi-i atârna pe pereți ca pe niște trofee. Sau probabil că te-ai gândit că voi face încă o crestătură în scândura patului, după ce te voi ademeni în patul meu, asta era? Ei bine, poți să te liniștești. Nu sunt o vânătoare de soți. Își întoarse pe dos buzunarele pantalonilor. Vezi? Nu am nici un inel de logodnă.

El știu acum că făcuse o greșeală. Chase nu avea nici o idee cine era ea sau motivul pentru care venise la Tower C. Dar nu venise în căutarea lui. El ar fi putut să-și ierte tot acest episod stupid, însă nu era sigur dacă ea ar fi mulțumită doar cu niște scuze.

Își despărți mâinile într-un gest conciliant, pocăit.

- Atunci pentru ce ai venit?

- Numele George Barrett îți spune ceva?

Chase își frecă fața cu mâna în semn de enervare și dezgust față de mintea lui obosită și înceată care realizase în final cât de mult se înșelase.

- Este un editor din New York; suntem prieteni din timpul facultății. Sau ar trebui să spun că am fost prieteni. Sper că are plătită asigurarea pe viață.

- Trebuia să vorbești cu el înaintea mea, spuse ea sec, furia dispărându-i la fel cum o cuprinsese.

- Iar tu ești scriitoarea pe care a trimis-o aici.

- Mda, spuse ea, întinzându-i mâna, surprinzându-l. Mă numesc Jo Van Allen, iar George este editorul meu.

Chase îi scutură mâna, mormăind un blestem printre dinți. Tocmai se făcuse de râs grăbindu-se să tragă concluzii greșite în privința acestei femei. Însă supărarea lui mai atenua cel puțin șocul căldurii pielii ei atingând-o pe a lui.

- Am crezut că ești bărbat... zise el, blestemând din nou când ea îi zâmbi. Înainte să te văd.

Râsul ei îi transmise o undă deja familiară, de dorință.

- De ce poartă o femeie un nume ca Jo?

- Fratele meu mi-a spus așa, când eram copii, și așa mi s-a spus de atunci chiar și în facultate. Numele meu adevărat este Jocelyn, dar prietenii îmi spun Jo... adică J... O. George trebuia să te anunțe că ajung astăzi.

Chase se uită la ceas rotindu-și ochii în semn de dezgust când văzu data. Asta lămurea totul.

- Am presupus că ți-a spus că sunt femeie.

- Ah, cât de bine îl cunoști pe George? întrebă Chase.

- Destul de bine, replică ea. De ce?

- Știi ce zi este astăzi?

- Mda. Întâi aprilie... Lua-l-ar naiba! exclamă ea în timp ce punea toate datele cap la cap. Știe că nu-mi plac glumele lui.

- Ziua păcălelilor. Chase clătină din cap. Îmi imaginez că n-a putut să se abțină. Și am căzut de fraier. Acum știu de ce nu m-a lăsat să vin să te iau de la aeroport.

- M-ai fi suit în primul avion înapoi, nu-i așa? întrebă ea, zâmbind șovăitoare, amuzată.

- Într-adevăr. Faptul că nu se înfuriase pe el îi câștigă ei puțin respect din partea lui Chase. Dar nu îndeajuns, pentru el, încât să-l facă să se răzgândească în privința utilității ei în general, de altfel. Aceasta este o fermă de animale activă, domnișoară...

- Spune-mi Jo, te rog.

- Nu-i spun nici unei femei Jo. Care spuneai că este numele tău adevărat?

- Jocelyn.

- Îți voi spune Jocelyn, atunci.

Zâmbetul de pe buze îi pieri și râsul îi dispăru din ochi.

- Nu voi răspunde la numele ăsta.

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

Lui Chase nu mai era nevoie să i se spună că un bărbat din trecutul ei o rănise. Cineva care-i spunea Josy.

- Bine, îți voi spune Jo, atunci, zise el. Nu va dura mult oricum.
- De ce spui asta?
- Pentru că nu vei sta mult aici.
- De ce?

Chase dădu drumul aerului din piept, exasperat.

- Sunt sigur că îți vei da singură seama de ce.
- Ah, deoarece sunt femeie. Ai o părere cam proastă despre sexul meu, nu-i așa?
- Nu în totalitate, zise Chase repede, simțindu-se ca un fraier din nou pentru că își lăsase necontrolată atitudinea cinică față de femei. Este o poveste lungă, dar...
- Cred că înțeleg.
- Mama ta nu te-a învățat să nu întrerupi pe cineva când vorbește?
- Nu prea a mai avut timp pe drumul dintre stradă și bar, replică ea, punându-și mâinile în șold și ridicându-și ochii căprui, plini de răutate. Nu-mi place că doi bărbați în toată firea m-au tras în mijlocul jocurilor lor adolescentine, însă nu vreau să mă răzbun pe tine pentru asta.
- Ai dreptate, zise Chase, realizând că asta era exact ce făcea el acum. Își descărca stânjeneala, frustrarea și supărarea asupra ei. Și ea nu le merita. Îmi pare rău.
- Și mie îmi pare rău.

Își lăsă ochii în jos, dar nu înainte ca Chase să observe că ceva asemănător unui regret îi întunecase privirea. Surprinzător, și el simțise același lucru. Acum, când purta o discuție adevărată cu ea, chiar o plăcea. Avea un spirit ascuțit, îndrăzneală și ușurință în comunicare. Când au discutat ea îl privise drept în ochi și nu i-a fost

frică să spună ce avea de zis, în ciuda faptului că el o domina cu statura cu cel puțin douăzeci de centimetri în înălțime și treizeci și cinci de kilograme în greutate.

- Poate că ar trebui să-ți explic de ce m-am purtat ca un bădăran, se oferi el.
- Nu-mi datorezi nici o explicație, spuse ea încet.
- Ba da, eu cred că da, ținând cont de felul în care te-am tratat, insistă Chase. Rocking W îmi este vecină, iar cu câțiva ani în urmă a fost transformată într-o fermă de interes turistic.
- Știu. Mașina lor m-a adus aici de la aeroport.
- Exploatarea unei ferme nu este una din cele mai sigure afaceri. Nu-l învinovățesc pe Mike Waters; a făcut ce a trebuit pentru a-și păstra pământul. Dar sunt sătul de femeile plictisite și singure care se tot interesează de domeniul meu, în căutarea unui cowboy pentru a-și irosi câteva ore cu el.
- Am o presimțire că nu doar câteva femei - vânătoare - de - bărbați - ți-au stricat părerea despre sexul femeiesc.
- Nu-ți pierde timpul căutându-mi scuze, răspunse Chase iritat, căci fusese prea aproape de adevăr. Îmi este silă să mă tot feresc de femei care vor pe cineva doar ca să se laude cu el în fața prietenilor și între timp să-și caute următorul trofeu.
- Cât de greu trebuie să-ți fie, îl necăji Jo. De secole, femeile au fost tratate ca niște trofee iar acum că s-au inversat rolurile, ție nu-ți convine?
- Hai să lămurim un lucru, zise Chase, eu nu tratez femeile ca pe niște trofee.
- Dar nici nu ne consideri egale.
- Dar de ce contează asta pentru tine?
- Vrei neapărat să mă faci să plec, nu-i așa?
- Bineînțeles, dar...

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

- Pentru că sunt femeie și nu pot ține pasul la lucru, cu tine și cu cowboy-i tăi puternici, nu-i așa?

- Așa este, se domoli Chase, satisfăcut să-i vadă surprinderea când fu de acord cu ea. Vreau să te fac să pleci din cauză că ești femeie. Nu pari destul de rezistentă nici să-ți termini conversația. Iar dacă te voi lăsa singură în lungile zile de lucru, nu vei face decât să-mi înfierbânți lucrătorii și să le alungi gândurile de la muncă.

- Nu pot să plec pentru că deja mi-am închiriat apartamentul din New York. Nu am nicăieri unde să locuiesc până în septembrie.

- Nu este problema mea.

- Ba da, este. Ai încheiat o înțelegere cu George. Eu îmi voi respecta partea mea, dar văd că tu vrei să-ți calci promisiunea. Unde îți este faimoasa integritate de om al vestului?

Chase se uită în ochii ei căprui, calzi, însă văzu de fapt iadul ce-l aștepta în următoarele cinci luni locuind cu ea în casă. Era ca și cum ai așeza un platou cu prăjituri cu ciocolată în fața unui copil de șase ani și i-ai spune că nu are voie să se atingă de ele, iar apoi ai pleca din încăpere. Era doar o chestiune de timp până când Chase ar fi mușcat din fructul oprit.

Din nefericire, ea deja îl făcuse să-i apară dorința în ochi.

- Îți este teamă de bărbatul din tine? întrebă ea coborându-și din nou vocea la acel inconfundabil ton sexy.

- Am vorbit serios mai devreme, răspunse Chase, tu nu ești tipul de femeie pe care eu aș interesa-o. Crezu că vede o umbră de amărăciune în ochii ei, dar se gândi că se înșelase când pe chip îi apăru un zâmbet atât de senzual ce părea că promite totul.

- Păcat, toarse ea ca o pisică și își trecu ușor unghiile peste obrazul lui. Pentru că tu ești exact tipul de bărbat care mă atrage.

Capitolul 2

Până aici mi-a fost. Trupul parcă mi s-a blocat și simt că delirez. Aceasta era singura explicație a lui Jo pentru întunecata, aproape violenta dorință ce îi pulsa în corp, această atracție fierbinte pentru un bărbat atât de retras de lume încât putea fi asemănat cu un prizonier.

Plecă de lângă Chase și își închise ochii, luptându-se să-și mențină stăpânirea de sine. Înlăuntrul ei era un mănunchi de nervi ce nu aveau astâmpăr de când îl atinsese ușor cu degetele pe obraz. Voia să facă acest gest de mult timp și nu era de mirare că nu se putuse abține.

Din momentul în care văzuse poza lui Chase Riordan în biroul lui George, inima parcă-i bătea numai pentru el. Aparatul de fotografiat captase în ochii lui Chase atâta disperare și durere încât ei îi dăduseră lacrimile și simțise o nevoie copleșitoare de a-i alina suferința.

Dacă el ar fi acceptat vreodată alinarea cuiva; de altfel, acel moment trecuse cu mult timp în urmă. Fotografia lui Chase cu colegii cu care terminase facultatea, trebuie să fi fost făcută într-o perioadă când durerea lui era încă nouă, crudă. Acum se transformase într-un miez de furie oțelită și cinism acoperit de un înveliș de tenacitate. Iar dacă acestea nu erau suficiente să alunge pe

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

oricine încerca să se apropie de el, grosolănia lui desăvârșită era d ajuns.

Jo nu riposta la calomniile lui, în parte pentru că nu l-a luat pre mult în seamă, dar cel mai mult pentru că văzuse prin aparen dură a lui Chase, vulnerabilitatea din interior.

El avea nevoie de un motiv să o țină la distanță, așa că ea îl lăs să creadă că găsise unul.

Știa că nu-l cunoaște bine pe Chase, dar lui Jo nu-i scăpase felu în care privirea lui se întuneca atunci când o privea, ca a unui copil care râvnește în fața unei prăjituri interzise. Nu putea nici să ignore pasiunea ce strălucea în interiorul ei, făcând-o să simtă din ce în ce mai intens nevoia de atingere, de a-i simți gustul lui Chase Riordan.

Totuși, deocamdată ar fi fost o greșeală să-l pună pe Chase Riordan și ideea de final fericit în același context... Nu mă intere sează căsătoria. Niciodată... spusese el. O mare parte din îndu rerarea ei parcă o copleși iar Jo fu nevoită să-și amintească de ce venise ea în Wyoming. Iar eliberarea lui Chase Riordan de demonii lui interiori nu era unul din motive. Sau era?

Un lucru Jo știa sigur, trebuia să fie foarte atentă și să-și mențină picioarele adând înfipte în realitate. Acest lucru nu era ușor pentru o femeie care se întreținea material cu ajutorul penitei.

- Mama obișnuia să cânte acest cântec de leagăn.

Nota acuzatoare din vocea lui o nedumeri pe Jo, până când își dădu seama că în nervozitatea ei începuse, fără să vrea, să fredoneze. Ținând seama de insultele pe care le proferase, probabil că el bănuia că ea făcea asta doar pentru a-l impresiona.

- Și mama mea, de asemenea, răspunse ea rece, observând că el își ridicase iritat sprâncenele. Unele mame le cântă copiilor, altele nu. N-are nici o legătură cu locul unde își cresc copiii, domnule Riordan.

- Spune-mi Chase, replică el. Și ai dreptate. Mă enervez mai ușor atunci când sunt obosit.

- Într-adevăr? Nu mi-aș fi dat seama.

Realiză că rămăsese nemișcat și îi aruncă o privire peste umăr să vadă dacă și el o studiază. Sub sprâncenele grele, ochii lui erau umbriți de oboseală și deodată ea se simți rușinată pentru că îl necăjise când era evident atât de extenuat.

- De ce n-am lua-o de la început? sugeră Jo. Îi umplu o farfurie cu tocană groasă de vită, apucă tava cu pateuri ce o lăsase la cald lângă sobă, și o așeză pe masă. Stai jos și mănâncă, Chase.

- Vii și tu la masă, nu-i așa?

- Am să stau cu tine la masă, dar nu voi mânca nimic.

El ridică o sprânceană.

- Vrei să mă otrăvești, sau gătești chiar atât de rău?

Remarca lui dojenitoare o binedispuse, chiar dacă tonul adânc al vocii părea parcă să-i atingă o coardă sensibilă ce fusese adânc rănită și pe care ea încerca s-o protejeze. Chicoti și își încrucișă brațele pentru a-și ascunde fiorul ce o străbătu.

- Am un prost obicei de a gusta tot ce gătesc, îi explică ea. Doar să mă asigur că iese așa cum vreau eu. Dar atunci când termin, nu-mi mai este foame.

Chase își luă furculița, dar nu se apucă de mâncat până nu luă și ea un pateu. Îl urmări cu privirea printre gene, spunându-și că o face doar ca să vadă dacă îi place mâncarea.

Dar nu obișnuia niciodată să se mintă pe sine însăși. Chase Riordan o atrăgea din toate punctele de vedere. Fizic, orice femeie s-ar fi simțit atrasă de el, iar Jo îl plăcea, în ciuda neobișnuitei lui convingeri că femeile nu sunt, altceva decât un șir lung de dezamăgiri, și a tendinței lui de a trage concluzii greșite. Spre deosebire de alți bărbați, pe care-i întâlnise ea la New York, întot-

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

deauna preocupați de propria lor persoană, Chase degaja un aer de încredere și stabilitate. El știa cine este și unde vrea să ajungă. De fapt, Chase îi aducea aminte lui Jo de tatăl ei, cu părerile lui arhaice despre femei cu tot.

- Meriți toate laudele, doamnă...

- Jo, îl întrerupse ea.

- Jo, atunci, spuse el. Aceasta este cea mai bună tocană pe care am mâncat-o de o groază de timp încoace. Și biscuiții aceștia sunt cei mai buni pe care i-am gustat vreodată.

- Mă bucur că-ți place totul, zise ea, frământând în palme pateul din care mușcase. Dar hai să lămurim un lucru. Nu trebuie să îmi deschizi ușa când intru, sau să-mi oferi mâna când urc treptele. Cât timp voi locui aici, te rog să mă consideri doar ca pe unul din oamenii tăi, Chase. Va fi mai ușor pentru amândoi să trăim următoarele cinci luni de zile, dacă privești în felul acesta lucrurile.

Chase scutură din cap, luă de două ori din mâncare, api scutură din cap încă o dată.

- Poate că ai un nume de bărbat și o carieră într-un oraș mare, dar oricum te-aș privi, eu tot o femeie văd. Nu pot să nu bag de seamă acest lucru, și sunt sigur ca nici oamenii mei nu pot să nu observe.

- Nu sunt de acord, replică Jo ferm. Tu însuți ai spus că nu sunt foarte atrăgătoare. Voi avea grijă să nu le dau angajaților tăi impresia că aș dori...

- Am spus că nu ești genul meu de femeie, se apără Chase. Își trecu agitat mâna prin păr. Gândește-te puțin, Jo. Trăiesc opt bărbați, în cabana aceea, de săptămâni de zile, fără să aibă parte de compania unei femei. După ce muncesc de dimineața până seara, nu mai sunt în stare să conducă două ore până în oraș, să se joace de-a întâlnirile și sunt prea obosiți ca să mai poată impresiona pe

cineva cu ceva. Îți imaginezi cam ce se va petrece aici dacă sunt destul de nesăbuit să te las să rămâi?

Jo încercă să spună ceva dar el nu-i dădu nici o șansă.

- Totul va începe foarte nevinovat. Oamenii vor începe să se întrecă, este o lege a naturii: cel mai puternic și mai isteț bărbat atrage femeia. Și dacă nu se vor răni făcând fel de fel de cascadorii ca să te impresioneze, situația se va înrăutăți tot mai mult. Mai devreme sau mai târziu, doi dintre acești clovni de rodeo te vor asalta. Anul acesta am deja prea puțini oameni...

- Motiv pentru care l-ai lăsat pe George să mă trimită...

- Motiv pentru care te trimit înapoi la New York. Nu-mi pot permite să-mi las oamenii să se bată între ei care să-ți pună șaua pe cal, dacă înțelegi ce vreau să spun.

Jo nu știa dacă să râdă sau să se supere.

- Nu mi s-a mai spus lucrul acesta exprimat chiar așa, zise ea sec. Dar poți să te liniștești, Chase. N-am venit până aici din capriciu.

- Ai venit în căutarea lui! Dragă, tu îl ceri.

La naiba! Această atitudine a lui fusese ca un atac venit pe la spate.

- Nu pot să schimb felul în care arăt, Chase, dar pot să-i fac pe toți oamenii tăi să înțeleag că nu sunt disponibilă.

Chase termină și restul de tocană din farfurie și luă un pateu. Jo încerca să nu se uite fix la dinții lui albi și puternici care mușcau din pateul crocant, și la limba lui cu care își ștergea o picătură topită de unt ce îi cursese pe buza de jos. Voia să-și treacă limba peste același loc, să simtă gustul sărat al untului de pe buza lui și aroma periculoasă de bărbat.

- Trebuie să recunosc că mi-ar plăcea să mai mănânc și mâncare caldă din când în când, zise el, ridicându-se să-și mai pună o porție.

Jo îi admira spatele când se aplecă și mlădierea grațioasă a

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

picioarelor lungi când păși, moment după care se forță să se uite
altă parte.

- Aș fi bucuroasă să gătesc în timpul cât voi sta aici, spuse ea
un ușor tremur în glas.

- Nu mi-ar fi de mare ajutor în munca la fermă dacă îți petre
tot timpul în bucătărie. Chase se așeză și începu să mănânce a dou
porție de tocană și al patrulea pateu.

- Asta n-ar fi o problemă dacă ai avea și o oală.

- Cred că este una pe aici, pe undeva, zise el printre înghițitur

Jo își înăbuși un zâmbet triumfător. O problemă rezolvată era
victorie răsunătoare.

- Tot ce trebuie să fac este să pregătesc cina cu o seară înainte
iar a doua zi să o pun pe foc. Pateurile îmi iau doar câteva minute
să le coc, sau pot să fac mai devreme brioșe pe care doar să l
încălzesc pe soba cu lemne.

Chase se uită la ea pe deasupra farfuriei.

- Acum că tot ai adus vorba, zise el, ochii săi reci cercetându-i p
ai ei, cum de ai gătit pe soba cu lemne și nu pe aragaz?

Pentru un moment, Jo se gândi să-i spună adevărul. Dar ceva
opri. Nu voia ca Chase să știe totul despre viața ei atât de curând
Dacă el ar fi știut că ea fusese crescută într-o fermă de lapte, acest
lucru ar fi fost un motiv să o respecte. Respectul ar fi stricat singu-
ra relație plăcută ce luase naștere între ei.

Își dezlipi privirea de pe chipul lui și minți printre dinți:

- Este doar o tocană. Nu trebuie decât s-o ții mult la foc mic. M-
am gândit că ar fi mai sigur să pun oala pe locul cel mai puțin
fierbinte de pe sobă și s-o amestec ca să nu se ardă.

El continua s-o studieze, așa că încercă să fie agitată și distrată,
așa cum credea ea că el se aștepta să fie. Dar trebuia să fie atentă să
nu exagereze.

- Acasă am un aragaz electric, așa că nu prea am experiența cu
gazele. Mi-a fost frică să nu provoc vreo explozie dacă aș fi încerca
să deschid butelia de gaz fără să știu cum. În sobă era deja aprin
focul, așa că am fost scutită de grija că aș face ceva greșit.

Chase o examină din nou lung și intens, apoi își continuă cin
Jo nu putea să-și dea seama dacă o crezuse sau nu, dar el nu-i p
nici o întrebare.

- Nu vreau decât să-mi dai o șansă, Chase. În schimb voi m
cât de mult voi putea și voi încerca să nu-ți creez probl
Discursul ei sincer fu întâmpinat de o tăcere întreruptă doar de
clinchetul metalic al furculiței lui. Jo încercă o altă cale.

- Știu că tu crezi că George ți-a jucat o festă, dar eu chiar am
nevoie să stau aici.

- De ce?

- Ca să mă documentez.

- Nu sunt biblioteci în New York?

Jo ridică din umeri și se uită în altă parte.

- Aș putea citi câteva cărți, cred, dar îmi place să simt ceea ce
scriu.

- Dar de ce aici? De ce la mine?

- George s-a gândit că ar fi timpul ca eu să scriu despre ceva
despre care n-am mai scris și cum cowboy-ii sunt un subiect la
modă acum, am crezut că este o idee bună...

- Nu sunt un cobai. Nu face greșeala să crezi că mă poți atrage
astfel în patul tău și mă poți îmbrobodi doar pentru a-ți desfășura
pe viu cercetarea unui cowboy.

Jo credea că întâlnise toate tipurile de bărbați în New York, da
Chase Riordan făcea dovada unui nou tip de bărbat. Cu siguran
era chipeș. Chiar dacă ochii ei nu-i spuneau acest lucru, trupul
era convins cât de mult se simțea atrasă de el. Era cu siguran

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

chipeș. Dar nu întâlnise niciodată în viața ei, un bărbat atât de sen-
sibil atunci când era implicată o femeie. Lui i se părea foarte nor-
mal să creadă că-l dorește oricare femeie, iar aroganța lui o făcu să
râdă. Dar reuși să se abțină, prefăcându-se că se înecă din cauza
pateului, dar ea nici măcar nu mușcase din el.

- Lasă-mă să-ți explic un lucru, spuse Jo. Își coborî vocea și se
aplecă în față, asigurându-se că sânii ce se sprijineau pe brațele
încrucișate, ieșiseră puternic în evidență. Când el își coborî privirea
sub bărbia ei, ea știu că își atinsese scopul.

- M-am documentat cu tot ce am avut nevoie. New York este ca
o organizație a Națiunilor Unite ce cuprinde toate speciile
bărbătești. Și, indiferent de naționalitate, religie sau profesie,
bărbații sunt la fel peste tot în lume și întreg jocul pe temă sexuală
se desfășoară în jurul confruntării bărbatului cu femeia. O dată ce
și-au satisfăcut dorințele și ego-ul, cei mai mulți dintre bărbați
devin deodată dezinteresați față de dorințele partenerei.

- Eu nu reprezint această majoritate. Și nu consider sexul drept
o joacă.

Aruncându-i o privire ea îi văzu chipul vădit supărat, își dădu
seama că fusese sincer în ceea ce spusese, și acest lucru o
înspăimântă. Începuse să creadă că nu va întâlni niciodată un
bărbat care să se ridice la standardele ei imposibil de înalte. Dar
acum, iată că se găsea față în față cu un bărbat în carne și oase, care
era echivalentul tuturor eroilor pe care-i crease ea vreodată, și nu
putea să-și închipuie un final fericit deoarece începuse să aibă
îndoieli dacă acest cineva exista pentru ea. Sau pentru oricine
altcineva.

George o trimisese departe de New York ca să studieze Vestul
modern și să-i însufletească scrisul. Când el veni cu ideea acestei
călătorii, ea profitase imediat de ocazie. Nu numai că urma să-l

cunoască pe străinul care o obsedase timp de doi ani, dar putea
să-și petreacă vara respirând aer curat de țară, umplându-și sufletul
cu frumusețea naturii, pregătindu-se de iarna lungă și posomorâtă
din New York, ce avea să vină.

Acum Jo începu să se întrebe dacă George, pe lângă docu-
mentare, avusese și alt motiv pentru care o trimisese în Wyoming.
Cariera ei tocmai începuse să ia avânt și trebuia să muncească mai
mult ca niciodată dacă voia să se încununeze de succes. Nu-i trecu
prin gând lui Jo că bărbatul care o hăituise neîncetat cu termenele
limită, cu greu ar fi trimis-o departe, timp de cinci luni de zile...
cinci luni de idilă... doar dacă nu a avut un alt motiv.

Dar n-avea importanță. Dacă George încercase să-i aducă împre-
ună, urma să fie extrem de dezamăgit. Chase nu era tipul de om
care să se lase atras în ceva împotriva voinței lui. „Nu consider sexul
ca pe o joacă" zisese el. Nici Jo, dar nu putea să nege că acest bărbat
și principiile lui o atrăgeau prea mult. Prea curând.

- Grozav, spuse ea, zâmbindu-i leneș și clipind hazliu din ochi.
Mi te închipuiam ca pe un „eu Tarzan, tu Jane". Locul femeii este
în casa din copac, preferabil în picioarele goale și însărcinată, în
timp ce omul ei de grotă pleacă să spargă capul unei biete
căprioare pentru ca ea să o gătească.

Spre ușurarea ei, Chase își înăbuși un zâmbet. Slavă Domnului
că avea simțul umorului.

- Păcat că nu voi avea ocazia să aflu, adăugă ea înainte ca el să
poată spune ceva. Am venit până aici să mă documentez despre
ferme, nu despre cowboy. Cel mai bun mijloc ca să înveți un lucru
este să-l faci, așa am considerat întotdeauna.

- De ce nu faci asta în altă parte, și să mă lași pe mine în pace?
întrebă Chase.

- Unde? George este prietenul tău și dacă tu nu dorești să-i faci

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

un serviciu, ce te face să crezi că un străin ar fi dispus?

- Și eu nu sunt un străin?

Jo zâmbi.

- George a garantat pentru tine, deci din punctul meu de vedere mă consider în siguranță.

El mârâi, și ea aprobă fără un sunet. Siguranța nu era un cuvânt potrivit pentru a-l descrie pe proprietarul fermei Tower C.

- Dacă te las să stai, nu vei avea timp de scris, o avertiză el.

El rămase cu spatele și ea își permise un zâmbet victorios.

- Nu am nevoie decât de cinci sau șase ore de somn pe noapte, Chase.

- Asta poate dura o zi de stat la birou, la mașina de scris.

- Acum folosim calculatoarele, îl necăji ea. De fapt chiar am adus unul cu mine. Un calculator portabil.

- N-are importanță, replică el, făcând un gest indiferent cu mâna. Munca fizică este mult mai obositoare.

- Ai dreptate, spuse ea, dar în gând își spunea că munca intelectuală poate fi la fel de solicitantă ca și cea fizică, dar într-un mod diferit. Dar se abținu. Nu avea sens să se certe înainte ca el să fie de acord cu șederea ei acolo. Oricum, nu mi-am propus decât să iau notițe, spuse ea. Ceea ce pot să fac și noaptea, în propriul meu timp liber.

- Până acum ai promis că vei găti, vei face curat și vei munci o zi întreagă cât un bărbat. Pe deasupra îți vei scrie și notițele noaptea. Ți-ai propus să nu dormi deloc?

- Spune-mi, Chase, insulți orice străin pe care-l întâlnești?

- Numai pe cei încăpățânați, replică el. Tu nu-ți dai seama ce înseamnă să te trezești în fiecare zi înainte de răsăritul soarelui, și nu vorbesc despre luni până vineri. Aici nu există săptămână de cinci zile lucrătoare. Vacile trebuie mulse, celelalte animale hrănite

și îngrijite, indiferent ce zi este. După aceea îmi petrec următoarele opt ore călare. Din când în când îmi iau câte o zi liberă pentru a face aprovizionarea sau pentru a mai repara un acoperiș, o ușă sau o fereastră. Aproape oricare dintre clădirile fermei Tower C. este veche de peste o sută de ani și au nevoie de întreținere constantă.

- Acum înțeleg de ce nu te-ai mai ocupat de curățenie și de cumpărături de alimente. Acum că eu sunt aici, nu mai trebuie să-ți faci griji cu aceste lucruri, spuse Jo mult mai sigură decât era în realitate. În două săptămâni...

- Două săptămâni! La naiba, n-o să reziști nici două zile. Dacă ai fi fost atentă la ce am spus, ai fi realizat lucrul acesta.

- Asta s-o crezi tu! își spuse ea mânioasă. Pot să fac curățenie, oricâtă mizerie ai face, îi răspunse ea. Chiar dacă sunt de la oraș, eu nu mă dau bătută niciodată. Când încep un lucru am grijă să îl termin.

Chase străbătu bucătăria până la ea. Se aplecă apoi până ce aproape că li se atingeau nasurile, ochii lui sfredelindu-i pe ai ei ca niște burghie de gheață. Jo trase adânc aer în piept și își stăpâni impulsul ce ar fi făcut-o să-și înfigă mâinile în cămașa lui și să-l sărute, concentrându-i furia asupra unor lucruri la care ea doar visa.

- De ce nu-ți iei hainele de colecție și mâinile delicate și nu le duci înapoi la New York, acolo unde le e locul? Am să-l sun pe George și am să-i spun că a fost decizia mea.

- N-am nevoie să-mi găsești tu scuze. Jo își propti ambele palme în pieptul lui, ignorând senzația ce i-o dădea cămașa lui caldă de pe corp, și îl împinse. Îi trebui toată forța ce o avea pentru a-l mișca un singur pas înapoi, dar acel pas putea fi și o milă, căci i-ar fi dat aceeași satisfacție.

- Ce te deranjează de fapt, Chase? insistă ea. Îți este teamă că o

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

femeie neputincioasă și nefolositoare va putea într-adevăr să ți
pasul cu tine și cu angajații tăi, sau locuitul în aceeași casă cu mi
timp de cinci luni de zile te îngrijorează de fapt?

- Nu pot pretinde că nu mă deranjează gândul că vei dormi
camera de vizavi de a mea, zise el, surprinzând-o pentru că fuse
de acord cu ea. Cinci luni sunt o perioadă lungă și mai devreme sa
mai târziu orice femeie m-ar tenta. Dar ai fost deja destul de cla
că dacă voi avea un moment de slăbiciune nu mă vei refuza.

- Și ar fi un lucru rău? se forță Jo să-l întrebe cu o privi
nerușinată ce îl opri din drum.

- Să lucrăm împreună după ce am dormit împreună ar fi ca
penibil. Să nu mai spun că ferma este ca și un oraș mic. O dată
bărbații află că nu te-am declarat femeia mea, se vor gândi că a
dreptul să își încerce norocul.

- De ce femeia ta?

- S-ar putea să sune misogin, dar cam așa stau lucrurile pe aic

- Ei bine, eu pot să mă abțin dacă și tu poți, îl provocă ea. Uit
voi rămâne două săptămâni, voi învăța câteva lucruri desp
exploatarea unei ferme și a pământului, după care voi pleca de p
capul tău.

- Credeam că nu ai unde să locuiești dacă pleci?

- George va trebui să-mi găsească o locuință, spuse Jo. El ne
băgat în încurcătura asta prostească cu gluma lui. Pentru ace
lucru îmi va plăti chiria pe câteva luni. Iar tu ai nevoie de cineva
te ajute.

- Ajutor? Vrei să spui piedică. Nu vreau să-mi petrec următoare
două săptămâni scotându-te din toate încurcăturile în care cu sig
ranță ai să intri doar pentru că ești prea încăpățânată să admiți
am dreptate.

Aceasta fusese ultima picătură; Jo nu putea refuza niciodată

provocare. Păși mândră în jurul mesei până ajunse lângă el încât aproape că îl călcă pe picioare. Trebui să-și înclineze capul pe spate ca să se uite în ochii lui, dar voia să fie sigură că el va înțelege ceea ce ea urma să-i spună.

- Fac prinsoare cu tine că voi rezista aici cinci luni de zile, zise ea accentuându-și fiecare cuvânt împungându-se ușor în piept cu degetul arătător. Nu există nici un lucru aici la fermă pe care să nu-l pot face la fel de bine ca oamenii tăi, cu puțină îndrumare.

Chase expiră puternic și se frecă pe ceafă.

- Dacă nu era George cel care te-a trimis... la naiba, îi datorez atât de mult.

Jo își reținu curiozitatea; nu era acum momentul să-l sâcâie pe Chase cu explicațiile, chiar dacă el căpăta aceeași privire ușor întunecată care o atrăsese la el din primul moment când îl văzuse.

- Atunci rămâne stabilit.

Spre nedumerirea ei, el doar zâmbi și o privi lung un timp.

- Vei face orice și oricând ți-aș spune? Fără comentarii?

- S-a făcut. Jo îi întinse mâna și el o apucă.

Dar abia în momentul în care îi simți căldura pielii în contact cu a ei, ea realiză cu ce fusese de acord.

- Vrei să spui că trebuie să-ți îndeplinesc ordinele ce privesc treburile fermei, nu-i așa? Încercă să-și tragă mâna din strânsoarea lui. O fulgeră un fior de panică.

Chase trebuie să fi observat acest lucru, deoarece pe față i se așternu un rânjet larg, ca de lup, arătându-și toți dinții și pofta de ea.

- Tocmai te-ai angajat să-mi asculți ordinele pe perioada în care vei locui aici. Oricând și oriunde. Ori respecți acest lucru, ori mâine la prima oră ești în drum spre aeroport.

Jo încerca cu disperare să se distanțeze de Chase Riordan. Își

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

scutură mâna, scăpând de strânsoarea lui și plecă de lângă înainte s-o poată opri.

Când el chicoti, Jo văzu din nou roșu în fața ochilor.

- Voi face tot ce-mi vei cere. Își ridică pleoapele și-i zâmbi s castic. Oricând, oriunde și orice dorești de la mine îți aparține. trebuie decât să ceri.

O emoție ce părea mai mult dezamăgire traversă chipul Chase înainte ca el să-i întoarcă spatele. Își trecu mâna prin păr negru, apoi oftă adânc.

- Voi fi jos, pentru micul dejun, la cinci.

Capitolul 3

Era cinci dimineața și Chase nu-și făcuse apariția. Jo turna zâmbind aluatul clătitelor într-o tigaie veche. Cuptorul electric vechi scoase un zbârnâit înfundat și ea îl deschise și întoarse pateurile ca să se coacă uniform, apoi potrivi din nou timpul de coacere.

Cu o ureche ascultând orice mișcare de la etaj, se gândea că fiecare minut cu care Chase întârzia însemna unul în minus din timpul de somn din noaptea următoare, când va fi aproape epuizată. Somnul o cuprinsese târziu noaptea trecută și asta mulțumită unui cowboy isteț care era mult prea chipeș pentru pacea gândurilor ei. Pe deasupra, nu era nevoie de un clarvăzător ca să-și dea seama că Chase o va munci astăzi până la epuizare.

Zgomotul unei uși trântite de cineva străbătu aerul în jos pe scări. Ușa camerei ei, bineînțeles; îi recunoscu scârțâitul specific atunci când se deschidea și apoi se închidea. Auzi un blestem înfundat urmat de un geamăt de protest al scărilor vechi de o sută de ani. Chase intră cu zgomot în bucătărie strângându-și cămașa pe el.

Jo se uită la ceas și zâmbi în sinea ei. Cinci și douăzeci și trei de minute. Și nu va ține minte acest lucru.

Înainte ca scaunul lui Chase să se încălzească, Jo îi umplu cana cu cafea și-i puse în față farfuria cu costiță prăjită și clătite.

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

- Fără ouă? Era tot ce zise el. Dacă ea îl impresionase cu ceva, e reuși să ascundă acest lucru.

Ei bine, ea era pregătită pentru el. Jo apucă în fugă câteva col de hârtie pentru scris înainte să se așeze pe scaun în fața lui.

- Am făcut niște calcule de dimineață. Am avut ceva timp în plus douăzeci și trei de minute ca să fiu mai exactă. Ea zâmbi când mușchii feței lui se contractară iar degetele i se strânseră în jurul cănii de cafea.

Când el refuză să muște din momeală, ea îi împinse lista pentru cumpărături. Ai destulă făină, zahăr și mălai. Cămara este plin cu conserve și trebuie să fie carne de la două sau trei vite în frigider.

- Aceasta este o fermă de vite, sublinie Chase fără să-și ia ochii de la farfuria lui.

- Ah, acum înțeleg.

Chipul lui Chase se strâmbă într-un zâmbet sardonic.

- Oricum, am gătit pentru diseară ultimul pui pe care-l aveai. Ea îi arătă o oală veche.

- De ce stă în chiuvetă?

- Este frumoasă dar este veche, zise Jo. Am pus-o în chiuvetă pentru că mi s-a părut cel mai sigur loc fără riscul de a-ți transforma casa într-un morman de cenușă.

- Bună idee, aprobă el scurt.

Jo se uită la el și în privirea lui de un albastru rece observase că se furișase o undă de respect. Toată munca ei de până acum nu însemna nimic pentru el, dar acest mic amănunt îi atrăsese atenția? Trebuie să aibă o părere foarte proastă despre inteligența femeii.

Ridică o sprânceană și netezi foile de hârtie din fața lui.

- Pe lângă o mulțime de proteine, ar fi bine dacă am avea și ceva fructe și legume proaspte. Și dacă observi, ouăle sunt pe listă, spuse Jo.

Era rândul lui Chase să zâmbească.

- Ouăle nu vin ambalate în carton prin părțile acestea, ci direct din cotețul găinilor.

- Am crezut că aceasta este o fermă de vite, replică Jo, simțind căldura rușinii în obraji. Trebuia să intuiască faptul că el avea și câteva găini; aproape orice fermă avea, în special cele foarte izolate. Poate că dacă te trezeai la timp de dimineață, m-ai fi putut îndruma în direcția potrivită.

- Poate că am vrut să-ți fie mai ușor în prima ta dimineață aici.

- Oare? Deci nu erai tu cel care mi-a bătut atât de tare în ușă încât ar fi făcut gelos și un ciocan pneumatic?

Chipul lui se întunecă.

- Cinci și douăzeci și trei, spuse ea neputând să se abțină să-l necăjească. În timp ce tu de abia îți dădeai jos din pat fundul leneș, eu deja am pregătit micul dejun, prânzul și cina.

- Prânzul?

Jo făcu un gest spre o pungă mare de hârtie de pe bufet.

- Sandvișuri cu costițe și brioșe.

- Brioșe? Toată urma de culoare ce-i rămăsese pe chip se aprinse. Fir-ar să fie, n-am mai mâncat de o groază de vreme brioșe de casă. Trebuie să te fi trezit de câteva ore.

- Nu sunt preparate de mine, Chase. Am găsit pudra aluatului deja pregătită la tine în cămară. Nu mi-au luat decât câteva minute.

- Oricum, îți apreciez efortul. Ținând cont de felul cum m-am purtat cu tine ieri, mă așteptam la pâine cu apă în dimineața asta.

- Ce zici de pâine arsă și cafea slabă?

- Ți-a trecut prin gând, nu-i așa?

Jo râse ușor.

- Poate pentru un minut sau două.

Chase râse și el, și ochii i se ridicară să-i întâlnească pe ai ei.

01/06/2013

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

Ea se uită deodată în altă parte, stânjenită.

- Felicitări, zise el. Aproape că m-ai făcut să joc precum îmi cân tai, cu o mână de brioșe și câteva mese calde.

Jo își plecă ochii și zâmbi sugestiv. Dar în sinea ei era tristă pen tru aceste încercări ale lor de a se îndepărta unul de celălalt.

- Eu scriu cărți, Chase, nu muzică, dar dacă vrei să dansezi, voi face o excepție.

Chase se îndepărtă de masă ca și cum ar fi fost o corabie ce se scufundă. Jo se aștepta să îl rănească la fel cum făcuse și el. Avu un impuls puternic să-i spună despre aluatul pentru prăjiturele cu cio colată pe care îl pregătise și îl lăsase în frigider pentru a-l coace mai târziu - doar pentru a aduce puțină lumină în privirea lui. Dar își strânse buzele înainte ca vorbele să fie rostite.

- Cred că grajdul unde îmi țin caii a fost foarte neglijat în primăvara aceasta, zise Chase aspru, pășind spre cuier. Își luă pălăria Stetson și o așeză pe cap. M-am gândit să te las mai ușor în primele câteva zile, Jo. Dar se pare că ai un exces de entuziasm și îl tot consumi pe ce nu trebuie. Să vedem cât de energică vei fi după ce vei curăța o duzină de boxe.

Jo îl urmări cum iese afară, fiecare blestem din vocabularul ei pocnind aerul în direcția lui. Un comentariu puțin ironic și el o condamnase la muncă grea. Bine că nu trebuia să spargă pietre pentru fermă - curățatul staulelor era destul de greu.

Pe de altă parte, poate că era mai bine că avea atâta de lucru, căci la sfârșitul zilei nu mai era în stare decât să se culce. Cel puțin nu se mai zvârcolea noaptea în pat - deoarece avea destulă vreme în timpul zilei să se gândească la Chase.

Un întreg grajd de curățat.

Jo păși afară, chiar în gura lupului. Un grup de bărbați stătea în aerul rece al răsăritului de soare de primăvară holbându-se fiecare

și zâmbind ca un grup de băieți de opt ani la prima lor petrecere cu dans. Atentă să nu facă nici un gest ce ar putea fi luat drept o invitație, merse după Chase și-i dădu punga cu sandvișuri pe care o lăsase pe bufet.

- Fir-ar să fie, șefule, mare noroc ai! Este frumoasă și știe să și gătească... Dacă nu mă înșală nasul, aș paria că sunt brioșe în punga aia.

Chase îi aruncă o privire grea omului care vorbise, un bărbat cu părul de culoarea nisipului, cu o mustață subțire blond-roșcată și cu ochii verzi vioi.

- Jocelyn Van Allen, acesta este Lou Gifford, șeful meu de echipă. Ea este aici să învețe despre lucrul într-o fermă, Giff.

- Te voi învăța, scumpo, dacă mă înveți și tu.

Privirea lui Jo se îndreptă către un bărbat înalt cu părul negru și cu o mustață îngrijită. Licărirea din ochii lui îi spunea cam ce ar dori el să-l învețe.

- Nici o fecioară n-ar putea învăța ceva de la tine, Chet.

Un cor de hohote de râs răgușite îi aprobară remarca lui Giff. Jo reuși, cu greu, să-și ascundă roșeața ce-i cuprindea obrajii. Dar, spre ușurarea ei, bărbații erau prea preocupați înghesuindu-se să zică fiecare ceva despre ea. Comentariile și insultele zburau atât de repede încât ea nu putu să identifice fiecare vorbitor în parte, în lumina slabă a răsăritului.

- La naiba, nici un puști de doi ani n-ar putea învăța nimic de la Chet. Când vine vorba de doamne, nu încape îndoială cine este regele.

- Regele mincinoșilor, mai degrabă, zise altul. Cine a reușit s-o convingă pe chelnerița aceea roșcată să ia cina cu el? După ce vă refuzase pe toți!

- Cine a făcut-o să se supere pe bărbați pentru trei luni de zile

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

după aceea?

- N-am supărat-o, am extenuat-o.

Alte hohote, parcă mai puternice, răsunară în aerul dimineții. Jo se trezi zâmbind și ea, dar lăsă deoparte această întâmplare pentru când va avea timp s-o treacă în notițele ei.

- Sunteți invidioși pentru că arăt atât de bine! strigă Chet. De ce n-o întrebați pe doamna lângă cine preferă să călărească?

- Asta hotărăște doamna, spuse Chase. Și vocea lui înconjură grupul vesel de bărbați tăind aerul ca o coasă. Dacă vreți să fiți în compania unei femei, mergeți în oraș; și își întoarse aceeași privire înghețată către fiecare în parte, înclinându-și capul în semn de satisfacție când văzu că le pieriseră zâmbetele de pe chip.

Jo începu să spună ceva, dar mâna lui Chase o prinse de umăr și o strânse în semn de avertisment. Ar fi vorbit oricum, numai să arate că este stăpână pe propriile acțiuni. Dar vorbele i se stinseră pe buze ca și cum i-ar fi trecut un fior prin trup, provocat de căldura mâinii lui Chase ce-i trecuse prin jachetă, și nu din cauza aerului rece de dimineață. Nu fu în stare decât să rămână uimită în tăcere în timp ce el îi prezenta fiecare angajat pe rând și ei duceau mâna la pălărie sau înclinau ușor din cap, politicos.

- Cunoașteți cu toții regulă, zise Chase rece, viața amoroasă vă privește, atâta timp cât nu se petrece aici. Aduce numai necazuri.

- Poate că, își drese ea vocea, v-ar fi mai ușor dacă mi-ați spune Jo și m-ați considera unul dintre angajați atâta timp cât voi sta aici.

Un moment incredibil de tăcere întâmpină această afirmație, urmat de un cor de râsete ale bărbaților în timp ce deja porniseră fiecare la treaba lor, lăsând-o singură cu Chase și cu șeful de echipă.

Ea riscă să se uite la Chase, doar să-i vadă privirea „ți-am spus eu că așa va fi" pe care o merita.

- Se vor liniști o dată ce se vor obișnui cu mine aici, spuse Jo cu

mai multă încredere decât simțea de fapt. Sunt doar ceva nou, deocamdată.

- Îmi cer iertare, doamnă, dar spunându-vă Jo nu va schimba faptul că aveți un mers unduit ce-i atrage atenția oricărui bărbat. Să nu mai spun și de formele ce se văd prin bluză. Că tot am vorbit de bluză, șefu', poate vrei să-i dai fetiței niște bretele, continuă Giff. Nu poate să stea călare toată ziua dacă poartă cureaua aia de piele, ar putea s-o doară burta.

Chase o privi cu un zâmbet îngâmfat și satisfăcut pe chip.

- Nu va încăleca deloc astăzi. Ia-o pe calul tău până la grajd și arată-i detaliat cum trebuie să curețe staulele.

- Cam grea muncă pentru o femeie, nu-i așa?

- Fă cum ți-am spus, Giff. Eu și Jo avem o înțelegere. Dacă îi dau ceva de făcut și nu face, această înțelegere cade.

- Jo și eu, îl corectă ea; doar pentru că știa că-l va enerva. Și n-am fost de acord cu asta.

- Ai spus că vei face tot ce-ți voi da de făcut, fără comentarii. Pentru mine asta înseamnă că dacă nu îndeplinești sarcina ce ți-a fost stabilită, ai pierdut.

Jo înjură printre dinți, apoi numără până la zece într-o încercare zadarnică de a se calma.

- Ei bine, cred că pot la fel de bine să-mi împachetez lucrurile. Tu nu trebuie decât să-mi dai atâta muncă de făcut încât să nici nu-mi pot închipui că o pot termina.

Nările lui Chase se dilatară și maxilarele i se încordară.

- Când fac un târg, este unul cinstit.

- Să curăț un grajd întreg pare prea mult pentru prima mea zi.

- Orice bărbat ar putea s-o facă.

Jo oftă. Își aminti clar că i-a spus că va munci ca orice bărbat de la fermă.

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

- Ai dreptate. Vino, Giff. Arată-mi instrumentele de tortură pe tru astăzi.

Îl surprinsese din nou pe Chase, dar privirea aprobatoare de p chipul lui îi dădu puțină satisfacție. Jo își dădu seama că la sfârșitu zilei nu va mai avea energie să simtă nimic altceva decât oboseala

- Ești sigur, Chase? întrebă Giff. Câțiva băieți vor lucra la gardu împrejmuitor astăzi. S-ar putea să nu fie o idee bună s-o lași pe J aici, singură cu ei.

Chase răsuflă zgomotos.

- Nu fac decât să vorbească, Giff. Chiar dacă unuia dintre ei vine să facă mai mult decât asta, închide-i gura, îți garantez că Jo v ieși învingătoare. În special dacă ține o furcă în mâini.

Giff se uită la ea pătrunzător.

- Nu arată destul de rezistentă ca să ridice un pahar plin cu lapte, cu atât mai puțin o roabă cu gunoi de la grajduri.

- În caz că n-ați observat, încă mai sunt aici.

Amândoi se uitară la ea nedumeriți.

- Nu este politicos să vorbiți despre mine ca și cum n-aș fi de față.

Chase se uita direct la ea.

- Oamenii mei se apără singuri. Dacă vrei să fii unul din angajați, Jo, descurcă-te singură.

- Nu ți-am cerut să mă protejezi, îi reaminti ea lui Chase, apoi îi întoarse spatele ca să-și ascundă răsuflarea ușurată pentru că îl pusese la punct. Haide, Giff, înainte să vrea să-i și încalț caii.

Giff râse și o urmă prin curtea fermei. Jo riscă o privire peste umăr, dar chipul lui Chase era acoperit de un nor opac. Nu era sigură dacă era aburul respirației în aerul rece sau scotea fum pe urechi. Ar fi pariat pe a doua variantă.

*
* *

Jo strânse ultimele paie din boxa pe care tocmai o terminase de curățat și se uită la ceas. Șase boxe în toate aceste ore nu era rău. Era mult mai rapidă, dar asta se întâmpla cu ani în urmă, când mușchii îi erau obișnuiți cu munca fizică. O va durea corpul la noapte; se aștepta la acest lucru după prima ei zi de muncă la fermă.

George Barrett o asigurase că Wyoming era doar un loc unde își va vindeca amorțeala de oraș. În loc să petreacă cinci luni de documentare liniștită, se trezi luptându-se pentru fiecare problemă măruntă. Nu numai din cauza lui Chase dar și a ei însăși. Dacă mai avea puțină logică, ar pleca cu primul avion spre New York.

Dar Chase o provocase; nu putea renunța. Și nici nu voia să plece.

Fir-ar el să fie!

Chase Riordan devenise o problemă reală. O atrăgea ca și cum ea ar fi fost Eva iar el mărul. Dacă ar fi putut să nu se mai gândească la deosebita frumusețe bărbătească a chipului lui, la felul în care ochii i se întunecau de dorință, ca și cum ar preveni-o că se va arde dacă s-ar apropia prea mult.

După ce mai termină încă două boxe, Jo se opri. Știa că era o greșeală să facă pauză; mușchii i-ar deveni și mai încordați. Dar nu mâncase nimic de dimineață, băuse doar o ceașcă de cafea și-i era cam foame.

Își scoase ghetele și le puse pe verandă, deschise ușa și intră în casă, lăsându-i gura apă de la aroma de pui; atunci îl văzu pe Charlie stând pe bufetul din bucătărie, studiind cratița ca un hoț ce tânjește la bijuteriile coroanei.

- Atinge cratița aceea și te-ai ars! îi spuse lui Charlie, scărpinân-

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

du-l între urechi. Sfat ce și l-ar fi dat ei însăși dacă era vorba de Chase.

Scuturându-și capul, ea așeză motanul pe podea, apoi se duse la frigider. Găsi câteva rămășițe din cina de seara trecută. Luă câteva pateuri, găsi ceva unt de arahide și niște gem de căpșuni, apoi se lăsă să cadă pe scaun, dându-și capul pe spate, cu ochii închiși pentru câteva momente binecuvântate, până când vocea adâncă a lui Chase, cu un ton de superioritate, rupse tăcerea:

- Nu mă așteptam să câștig pariul atât de ușor.

Frecvența bătăilor inimii lui Jo se dublă, dar deschise un singur ochi și-l ridică înspre el.

- Nu m-ai auzit intrând?

- Eram ocupată ascultându-mi mușchii cum înțepenesc. Îți promit că data viitoare când te furișezi, voi țipa de două ori.

- Am reținut, replică Chase, sprijinindu-și mâinile în șolduri. Arăți și mirosi ca și cum ai fi lucrat în dimineața asta. Ai reușit să termini ceva?

Jo deschise și celălalt ochi și îl fixă ostil.

- Dacă tu consideri ceva opt boxe curățate.

- Opt! Nu m-aș fi așteptat niciodată...

Jo își scutură capul în semn de dezgust. Se ridică, înăbușindu-și un geamăt când trupul îi protestă.

- Știu exact la ce te așteptai, șefule. Voiai să te furișezi înăuntru și să mă surprinzi făcând rezerva la avion. Ei bine, nu vei câștiga nici un pariu astăzi.

- Nu m-am întors aici să te verific, negă el aprins. Chase își trecu mâna prin păr dându-l pe spate și păși bățos spre scaunul lui Jo.

Ea trebui să-și întindă gâtul ca să uite la el în sus, și întâlnindu-i privirea de gheață, refuză să se lase intimidată.

- Deci, de ce ai venit?

- Am omis să-ți spun câteva lucruri.

- Te superi dacă-mi termin mai întâi prânzul?

- Nu am timp să stau și să te privesc cum mănânci, Jo.

- Atunci nu te uita. Se întinse după untul de arahide, cutremurându-se când un fior de durere îi trecu prin umeri.

Chase se cufundă într-un scaun, dând din cap în timp ce trase untul de arahide și gemul peste masă.

- Ținând cont de câte mi-ai pregătit de mâncare, acestea sunt niște resturi.

- Mă așteptam să fiu lângă tine, accentuă Jo.

- Ei bine, de vreme ce am mâncat și prânzul tău, pot cel puțin să-ți pregătesc altul. Lucră în liniște un minut, apoi îi întinse un sandviș peste masă.

Jo luă o mușcătură mică, încercând să ignore felul în care ochii lui îi urmăreau gura. Gâtul i se uscă și deveni atât de strâmt încât nu putu să înghită până când Chase își trase scaunul de la masă. Chiar și atunci aproape că se înecă.

Când îi aduse un pahar cu apă, ea îl luă și bău zdravăn. Încercă să nu se gândească la faptul că Chase trebuia să-și fi dat seama de reacția ei față de el. Și când el vorbi, fu ușurată că nu-i spuse nimic în legătură cu acest lucru.

- Opt boxe, așa-i? Nu este rău deloc.

- Nu te entuziasma atât de mult, replică Jo, cu vocea la fel de răgușită ca a lui. Am să fiu frântă mâine. Se sprijini cu amândouă mâinile pe scaun și se ridică. Fiecare minut petrecut cu Chase era o suprasolicitare a emoțiilor. Cu cât pleca mai curând de lângă ea, cu atât era mai bine pentru amândoi.

Jo mai luă o înghițitură din pahar și apoi își luă sandvișul. Când ajunse la ușă pașii îi erau foarte nesiguri, dar lui Chase părea că nu-i pasă.

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

Jo se uită scurt la chipul lui.

- Aveam un câine care se uita la mine așa cum te uiți tu acum, spuse ea, simțindu-și propria răutate în glas. Obișnuia să-și încline capul și să-mi arunce o privire ciudată când nu înțelegea ce doream... așa cam cum te uiți tu la mine acum.

- Cred că merit să fiu apostrofat, zise Chase tărăgănat, zâmbind larg.

- Spuneai că te grăbești, zise ea agitată.

Chase ridică din umeri și plecă de lângă bufet. Când se întinse s-o ia de brat, Jo intră în panică, încercând să se retragă.

- Nu mă atinge, dacă nu intenționezi nimic serios, spuse ea dintr-o suflare.

Chase se retrase, zâmbetul pierindu-i imediat. Plecară unul lângă altul dar fiecare adâncit în gândurile lui. Jo aproape regreta că-l respinsese, dar dacă ar fi atins-o s-ar fi aruncat în brațele lui.

Chase se plimba în susul și în josul boxelor, fără să scoată un cuvânt sau să schițeze vreun gest.

- Ei bine, zise el în final cu o voce și o privire rece, mai ai încă patru.

- Am să le termin înainte de cină, spuse Jo calmă. De fapt, ea era cea care-și dorise ca el să bată în retragere; nu avea nici un motiv să fie ofensată.

- Nu știu ce dorești să dovedești, dar cunosc tipul tău de persoană. Nu am încredere în tine, Jo, și nu voi avea niciodată. Poate că George îți acceptă capriciile, dar eu nu am timp. De ce nu ne faci un serviciu amândurora și nu pleci la New York acum?

Jo își înălță bărbia, întâlnindu-i privirea de gheață, dar se asigură că el nu observă cât de mult o rănise.

- Voi pleca, replică ea, combinația de ușurare și dezamăgire de pe chipul lui provocându-i și durere și speranță în același timp. Voi

pleca atunci când vei accepta că te-ai înșelat în privința mea. În afară de asta, voi pleca peste cinci luni, pentru că nu am nici o intenție să pierd pariul nostru.

Chase mormăi un blestem și ieși, apoi se întoarse pentru a-i arunca o privire ostilă.

- Vezi clădirea aceea albă, mică, de lângă fântână?

- Ce este cu ea?

- Acolo nu ai voie să intri. Dacă ignori acest lucru ești ca și cătă, cu sau fără pariu. Se întoarse pe călcâie și plecă. În mai puțin de un minut, trecu călare pe lângă ea privind țintă înainte, cu spinarea rigidă ca și atitudinea față de ea.

01/06/2013

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

Capitolul 4

Un zgomot slab îl trezi pe Chase. Deschise puțin ochii și privi cerul. Soarele abia dacă se mișcase puțin și știu astfel că nu atipise mult.

Un blestem aspru sfâșie liniștea. Chase se ridică într-un cot, ridicându-și privirea peste nivelul firelor de iarbă și oftă din cauza a ceea ce văzu.

O femeie. Dar nu una oarecare, ci una dintre acelea care colindă străzile. Nici o femeie n-ar pleca la plimbare în mijlocul naturii după ce s-a gătit cu cizme cu toc de zece centimetri și cu o bluză atât de scurtă încât o puteai confunda cu o curea, doar dacă nu dorea să cucerească un bărbat.

După caruselul emoțional prin care trecuse de la venirea lui Jo, asta era tot ce-i mai trebuia. Era mult prea sătul pentru a-i explica unei femei de ce cowboy-ul peste care tocmai dăduse ea nu era interesat de o plimbare, călare eventual.

Într-un moment de inspirație greșită, o apucă pe Jo de umăr și o scuturâ. Ea murmură ceva neinteligibil iar buzele ei pipăiră încheietura mâinii lui cu care o atinse pe gură.

Era tot ce i-a trebuit lui Chase. Se întoarse pe partea lui și ajunse lângă ea. Mâna îi alunecă de pe umeri în jos, în curbura taliei, și o trase aproape de el. Buzele li se întâlniră.

Ea îi simți parfumul puternic, nu ca un vin de căpșuni ci ametitor și persistent ca cel mai fin whisky irlandez. Ea se agita, întinzându-se să ajungă cu gura la ceafa lui, și gemu încet și încurajator.

Aceasta era pierzania lui Chase. El își adânci sărutul, ușor, explorând dulceața năucitoare a gurii ei. În câteva secunde, Chase era pierdut, îmbătat de gustul gurii ei, de căldura pielii ei. Nimic nu putea rupe această vrajă. El se cufundă și mai adânc în Jo, dorindu-și să poată fi absorbit prin porii ei astfel ca ei doi să nu mai poată fi despărțiți niciodată. Își dorea să se lase cuprins de năvalnica dorință năucitoare și de puternica pulsație a coapselor lui.

Jo își îndreptă umărul și Chase întrerupse sărutul, trăgându-se de lângă ea doar atât cât briza răcoroasă să le răcorească buzele umede. Ea se uită lung în ochii lui, fiecare emoție citindu-i-se clar pe chip. Ochii îi erau plini de pasiune, dar învăluiți în confuzie și vulnerabilitate. Aerul ei neașteptat de fragilitate îl apropia de ea mai mult decât ar fi putut s-o facă o îmbrățișare adevărată.

Își trecu mâna mângâind-o ușor cu degetele pe ceafă, pe gât, până sus pe obraji. Un sunet ca torsul de pisică urmă acestui gest al lui și Jo își afundă fața în palma lui, căutându-i mângâierea. O satisfacție pur masculină îi inundă sângele lui Chase.

- Hai să încercăm cât sunt trează, șopti Jo, vocea ei guturală fiind suficient pentru a-i transmite și lui dorința ei.

Își strânse degetele în părul lui de pe ceafă și gura-i alunecă în jos până când buzele lui le întâlniră pe ale ei; Chase se lăsă de bunăvoie cuprins de nebunie.

Buzele lui le frământară pe ale ei, limba îi invadă gura până când ea se lăsă cucerită. Apoi, ca o recompensă, o mușcă delicat de buze pentru a o aduce la realitate, doar ca s-o ia din nou de la capăt.

Își lăsă mâna să alunece în jos, îi cuprinse fesele și o trase mai

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

hotărât în cupa șoldului lui. Jo simți în partea de jos a abdomenului cum lui i se trezește acea parte a corpului, apoi cum o apasă, pulsează pe zona ei pubiană atunci când el își trecu un picior peste șoldul ei.

Parcă sângele îi luase foc. Flăcări înfometate țâșneau din acel loc pe care Chase i-l atinse până când tot trupul fu cuprins în această izbucnire. Purificator precum magica pasăre phoenix.

Pulsul ei puternic și rar, îi răsună în urechi până când nu mai auzi decât propriile bătăi ale inimii. Prin ea trecu un fior, urmat de un val de căldură.

Autocontrolul îi scăpă printre degete dar Jo reuși să prindă ultima rămășiță din el și să-l împingă la o parte pe Chase. Chase era atât de mare și de puternic încât ar fi putut cu ușurință s-o copleșească numai cu statura lui. Dar ea știa că el nu ar fi făcut niciodată acest lucru, nu și-ar fi folosit niciodată forța împotriva ei.

Își pipăi buzele, umflate de sărutările lui, și zâmbi năucită.

- De ce?

O expresie fugară, oarecum conciliantă, trecu peste fața lui Chase.

- Fii recunoscătoare, scumpo, nu mai întreba de ce.

Acea voce ciudată de femeie o făcu pe Jo să înghețe. Când se uită peste umărul lui Chase, zâmbetul îi dispăru și parcă simți o lovitură în stomac. Încercă să se ridice în picioare dar nu o țineau genunchii. Așa că își folosi furia pentru a-i spori puterile și se pare că avea destulă.

Jo se uită la acea femeie necunoscută. Cu fusta scurtă, coafura sofisticată și manichiura perfectă, arăta ca un zgârie-nori într-o pajiște. Ghearele de femeie îi ieșiră la iveală lui Jo atunci când o privi mai atent.

- Pariez că ești de la Rocking W.

- Ei bine, da, zise femeia cu o atitudine binevoitoare ce o făcu pe Jo să simtă că ar fi vrut s-o trântească jos de pe tocurile ei înalte și ascuțite, dar chiar și așa o compătimea.

- Cum ai ghicit?

- Ești singura vacă de pe pășunea asta care folosește parfum franțuzesc scump, mormăi Jo, cu grijă să nu fie auzită de femeie. Dar Chase o auzise. Tuși și își vârî capul între umeri, dar Jo îl cunoștea destul de bine pentru a-i putea interpreta strălucirea din ochi ca pe un sentiment de amuzament.

- Sunt Maureen Thomas, spuse femeia. Locuiesc la Rocking W...

- Lasă-mă să ghicesc, o întrerupse Jo. Te-ai rătăcit.

Doamna Thomas îi aruncă o privire plină de venin, apoi își întoarse zâmbetul dulce către Chase.

- Dumneata trebuie să fii proprietarul lui Tower C, zise ea. Domnul Waters ne-a spus totul despre tine, și că nu sunt femei la ferma ta. Își lăsă privirea să plutească peste Jo într-o tăcută, dar falsă indiferență. Acest lucru este absolut perfect pentru că la Rocking W este o tristă lipsă de bărbați chipeși, domnule Riordan. Sper să ne întâlnim la petrecerea de la sfârșitul săptămânii viitoare.

Jo își încrucișă brațele și-i aruncă lui Chase o privire sardonică.

- Petrecere?

- Waters organizează la fiecare sfârșit de săptămână o petrecere pentru oaspeții lui. Nu este o regulă. Doamna...

- Ah, te rog, spune-mi Maureen. Iar eu îți voi spune Chase, bineînțeles. Oamenii de aici sunt atât de încântător de familiari și prietenoși. Foa-r-r-r-te prietenoși.

- Doamnă, replică rece Chase. Orice v-ar fi spus Mike despre mine, este o poveste înflorită, cum... ai spune dumneata.

- Ce păcat, se îmbufnă Maureen. Poate că reușesc să te conving să te răzgândești. Vom avea destul timp să discutăm pe drum înapoi

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

către fermă domnului Waters. Sper că este prietenos calul
adăugă ea, uitându-se precaută la animalul respectiv.

Chase își înfipse mâinile în brâu și se uită fix la ea de parcă
ei s-ar fi aflat în dicționar în dreptul cuvântului „nebun".

- Nu înțeleg!

- Ei bine, trebuie să mă duci înapoi la Rocking W, Chase. Ch
nu pot să fac față lungului, obositorului mers pe jos înapoi în ac
te încălțări total nepotrivite.

Chase își împinse pălăria pe spate și se scărpină pe frunte. Jo
aștepta ca el să se aplece să smulgă un fir de iarbă și să înceapă să
mestece; era tot ce mai trebuia ca să completeze prefăcuta lui at
tudine posacă.

- Ei bine, coniță, ai venit pe jos până aici cu încălțările alea
Pariez că dacă le-ai întoarce în direcția cealaltă, te vor duce foart
bine până acasă. Nu-s mai mult de două mile, în direcția aia.

Jo își înăbuși râsul. Chase își târșâi picioarele și-i aruncă o
privire pe care Maureen Thomas nu putu s-o vadă.

Doamna Thomas se uită sever la el, strângând din buze deza
probator la descoperirea că cowboy-ul despre care auzise atâtea nu
era mai mult decât un dovleac de țară, deși unul înalt și chipeș.

Jo aproape că putea să vadă cum se învârteau rotițele în capul
femeii; oamenii simpli erau plăcuți tocmai prin soluțiile simple cu
care își rezolvau problemele, la urma urmelor. Pe lângă asta,
Maureen nu venise la Tower C în căutare de conversații sclipitoare
și de legături de lungă durată.

- De ce nu poți să mă duci? se bosumflă ea. Două mile sunt o
distanță mare și sunt sigură că va fi ușor pentru calul tău să ne ducă
pe amândoi. Și am putea să ne cunoaștem mai bine.

- De ce, doamnă? Aș vrea într-adevăr să-ți arăt împrejurimile, dar
Jo este nou-venită în Wyoming. Trebuie să-i arăt cam cum merg

lucrurile pe aici.

- Norocoasă fată, murmură Maureen, uitându-se la iarba culcată
acolo unde stătuseră ei atunci când îi întrerupsese ea.

Chase îi urmări privirea și maxilarul lui se încordă la comenta-
riul ei, dar nu-și pierdu cumpătul.

- Curiozitatea exagerată, zise el cu fermitate, poate fi pericu-
loasă.

- Ah, te pot scuti, spuse Jo repede. Cred că mi-am dat seama ce
se întâmplă pe aici și n-aș simți lipsa companiei tale.

Chase îi aruncă o privire plină de promisiuni pentru „ajutorul"
dat.

Jo îi întâlni privirea și-i lăsă să vadă că și ea plănuia să-i spună
câteva după toate acestea.

- Vezi stegulețul acela înalt, acolo? Chase o întoarse pe Maureen
până când ea văzu acel marcaj. Ea dădu din cap afirmativ. Mergi în
direcția aceea și vei fi la Rocking W în mai puțin de o jumătate de
oră.

Maureen își lăsă umerii în jos. Îi aruncă lui Jo o privire peste
umăr, apoi zâmbi resemnată.

- Dacă te simți generoasă, scumpo, adu-l la sfârșitul săptămânii
viitoare la Rocking W. Pot măcar să dansez cu el o dată sau de două
ori.

- Ar fi bine să te grăbești, doamnă, o îndemnă Chase. Nu demult
am pierdut câteva animale din cauza lupilor.

Doamna Thomas scânci alarmată și aproape că o luă la fugă în
„total nepotrivitele" ei încălțări.

Jo o urmări cum pleacă, dând din cap.

- Ești plin de surprize astăzi, Chase.

- Nu a fost o minciună. Sunt lupi în munți. Când avem parte de
o iarnă grea - și am avut - coborau și atacau vitele. Dar n-am avut

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

niciodată vreun caz dovedit în care un lup ar fi atacat un om, d
este în siguranță.

- Dar ea nu știa acest lucru, Chase. Probabil că va fugi tot d
mul și va trebui să fie spitalizată pentru insolație și epuizare.

Chase chicoti.

- Mișcare îi va face bine.

Jo scoase un sunet între aprobare și dezgust.

- Se întâmplă des acest lucru?

- O dată sau de două ori pe lună, primăvara și vara.

- Și toate sunt atât de insistente?

- Majoritatea sunt mai rău.

- Ei bine, acum înțeleg de ce m-ai tratat ca pe un fel de virus c
picioare în ziua când am ajuns aici, spuse Jo. Trebuie să fie ener
vant să ai pe cap jumătate din femeile Statelor Unite în vacanță.

- Cred că ar putea fi și mai rău, zise Chase provocator.

Jo își dădu seama că el începuse să-i observe nota de sarcasm
din vocea ei.

- Și cum te descotorosești de ele atunci când nu ai la îndemână
o femeie pe care s-o săruți? Acea scenă teatrală a fost reușită, dar mă
îndoiesc că are vreun efect împotriva unei femei care este într
adevăr hotărâtă să facă totul în felul ei.

- Uite, Jo, îmi pare rău...

- Păstrează-ți scuzele, șuieră ea. Nu-mi place să fiu folosită. Se
aplecă să-și încheie jacheta și mototoli hârtia în care fusese împa
chetat prânzul și le puse în sacoșă. După ce o prinse bine de șa, se
întoarse și se rezemă de cal, simțind nevoia să se sprijine pe ceva.

- A fost o decizie de moment, zise Chase sigur pe el. Cu sigu
rantă că nu a fost cel mai inteligent lucru pe care l-am făcut vreo
dată, dar nu-l regret.

- Ce-ar fi dacă aș spune că eu regret?

Chase păși către ea și, naivă, Jo nu se feri din calea lui. O prinse
între el și cal, apucându-i bărbia și forțând-o să se uite în ochii lui.

Jo îi dădu mâna la o parte, simțindu-se jignită pentru că el a
crezut că n-ar putea să-l înfrunte.

Chase chicoti, sprijinindu-și o mână pe șa și apucând câteva fire
de păr ce căzuseră din cocul ei, le admiră.

- Ai un păr frumos, Jo, parcă ar fi raze împletite de soare. Mi-ar
plăcea să-l văd o dată desfăcut.

- Nu port niciodată părul desfăcut în timpul zilei, și aceasta a
fost și cerința ta...

Jo își mută privirea, întristată.

- De ce nu-mi povestești despre petrecerile de la Rocking W?

Chase își clătină capul spre ea, privind-o solemn.

- Ceva în legătură cu tine sună fals, Jocelyn Van Allen. Ești atât
de îndrăzneață și de dură, dar câteodată observ o altă față a ta, o
trăsătură pe care aș vrea s-o văd ceva mai des.

Un fior de teamă străbătu trupul lui Jo. După acel sărut, ea
devenise atât de ușor de modelat în mâinile lui, și nu voia ca el să-și
dea seama. Pe ea o tulburase dar pentru el, acel sărut fusese doar
un mijloc rapid de a scăpa de acea femeie.

- Crezi ce poftești, Chase, dar eu nu sunt cu nimic mai bună
decât a ta doamnă Thomas. Aș fi dispusă să-mi murdăresc mâinile,
dar numai dacă asta mi-ar câștiga ceva de durată.

O privi dezamăgită.

- Deci emoția pe care am văzut-o în ochii tăi când te-am sărutat
era o minciună?

Jo nu reuși să-i răspundă afirmativ. Ceea ce simțise era prea
prețios și prea nou pentru ea. Nu avusese timp să-și analizeze toate
sentimentele, așa că ridică din umeri.

- Cum tu nu vrei să mergi la petrecere, mă gândeam să-l întreb

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

pe Giff dacă vrea să meargă cu mine, spuse ea săltându-se în șa.

- Probabil că Giff va profita de ocazie, dar nu te entuziasma pr tare, Jo. Prietena lui este bucătăreasă la Rocking W.

- Ești gelos? reuși să-i zâmbească șiret, în ciuda durerii c năpădise sufletul.

Chase se întinse și o trase jos din șa, în brațele sale.

- Hai, să lămurim un lucru, Jo. Nu poți să te folosești de oamen mei pentru a te răzbuna pe mine. Nici unul dintre ei nu te v atinge, deoarece au ordine stricte să n-o facă.

- Nici bărbații de la Rocking W? întrebă ea, aruncându-i o privir nevinovată pe sub sprâncene.

Chase râse și-i dădu drumul.

- Mike crede că este un adevărat diavol cu femeile, dar poate c ar trebui să-l sun și să-l previn în privința ta. Ar putea fi rănit.

Jo râse și ea, și dacă între ei era vreo notă melancolică, numai ea o auzise.

- Hai să mergem, pierdem timpul. Încercă să încalec din nou, dar Chase o opri.

- Unde te grăbești? N-ai mâncat nimic, Jo. Nu pot să-mi las cel mai nou ajutor să se epuizeze.

- Vrei să spui că nu vrei să-ți pierzi bucătăreasa, replică ea, dar veselia îi pieri când văzu privirea serioasă din ochii lui. Jo îi înfruntă privirea, încercând disperată să creadă ce văzuse acolo. Nu avea încredere în ea, probabil că nu va avea niciodată. Dar văzuse respect în ochii lui albaștri și limpezi, poate un strop de afecțiune și crudul adevăr că el știa că în spatele sărutului lor era mai mult decât o simplă poftă trupească.

01/06/2013

Capitolul 5

- Deci astăzi ea nu mai călărește cu noi, zise Giff întristat. Nu știu ce s-a întâmplat între voi doi, dar nu-i drept s-o pedepsești așa.

- Dar n-o pedepsesc, replică Chase rece.

- Eu te cunosc de când eram amândoi în scutece. Tu îi porți pică și asta nu este în firea ta.

- Nu-i port pică, insistă Chase. Sunt multe lucruri ce trebuie făcute pe lângă fermă și nu mă pot lipsi de altcineva ca să le facă. Dacă se plânge, adu-i aminte de înțelegerea făcută.

- Nu fi nesăbuit, zise Giff plictisit. Sii mai bine ca mine că ea nu se plânge.

- Să se descurce. Chase se îndreptă spre grajd, sperând că Giff înțelesese aluzia. Însă Giff veni în urma lui.

- Pentru un motiv al tău, o tratezi pe Jo mai rău ca pe un câine care fură ouă, chiar trebuie să faci asta?

- Las-o baltă, Giff, îl avertiză Chase mârâind încet.

De la acel sărut în poiană și noaptea ce i-a urmat, el și Jo abia schimbaseră câteva cuvinte, însă Chase își petrecuse aproape fiecare minut, din fiecare zi, gândindu-se la ea. Dorind-o. Nici chiar acel război rece dintre ei nu putea împrăștia căldura constantă ce-l fierbea pe Chase. Punând-o să facă treburi numai în jurul fermei, cel puțin scăpase de prezența ei tulburătoare din timpul zilei, își

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

găsea puțin din acea pace care îl ocolea noaptea.

Însă Giff se tot frământase gândindu-se la felul în care o tratase Chase pe Jo de trei săptămâni încoace; astfel încât acum voia neapărat să afle ce s-a întâmplat.

- Uite, Chase. Este limpede ca lumina zilei că te-ai înfierbântat după fata asta.

Chase continua să meargă, dar îi aruncă vechiului său prieten o privire lungă și aspră.

- Și după felul în care te comporți, continuă Giff, este mai mult decât atracție fizică.

Chase se opri brusc din mers, cercetându-și din ochi șeful de echipă.

- Nu-ți forța norocul, Giff. Ai spus ce aveai de spus. Încetează!

- Am atins un punct sensibil, așa-i? răspunse Giff cu un rânjet parșiv. Fata aia te-a speriat pentru că nu îndrăznești să recunoști că ții la ea.

- Am mai trecut o dată prin asta, șuieră Chase, intrând în grajd și luându-și șaua. Jo nu este cu nimic mai bună decât oricare altă femeie răsfățată, crescută la oraș. Este precum o Dalila în căutarea punctului meu vulnerabil, iar când îl găsește... Nu-mi pot permite să îmi arăt slăbiciunile.

- Ce a făcut de gândești așa, Chase? Fata asta a muncit tot timpul, din clipa în care a ajuns aici, făcând curat și gătind. Uită-te în ochii mei și spune-mi că nu ți-a fost mai ușoară viața de când stă ea aici.

Chase ridică din umeri.

- Se comportă exemplar, Giff, dar ascunde ceva. Mai devreme sau mai târziu va dovedi ce fel de femeie este cu adevărat. Și dacă sunt destul de prost să am încredere în ea... Nu voi fi luat de fraier din nou!

Giff își drese vocea.

- Ai impresia că știi ce se întâmplă, dar de fapt alergi prin întuneric, legat la ochi.

Chase dădu drumul unui oftat.

- Dacă ai ceva de spus, Giff, spune odată. Am multe de făcut astăzi.

- Nimic din ce ți-ai programat pentru astăzi nu este mai important decât un lucru pe care trebuie să-l faci. Dar nu vrei să recunoști, așa că îți voi spune ceva. Oamenii știu că tu și Jo nu vă înțelegeți prea bine. Asta o face pe ea disponibilă.

- Pot să-și încerce norocul cu ea, spuse Chase rece. Atâta timp cât nu fac asta aici. Însă un foc parcă îi izbucni în piept. Ideea că Jo ar putea fi cu un alt bărbat îl făcu să vadă roșu în fața ochilor. Necontrolat, degetele i se strânseră în pumn și se calmă. Destul încât să poată termina să-și înșeueze calul.

- Fir-ar să fie, ești un afurisit tare de cap! izbucni Giff. De când ai pus-o pe Jo să facă treabă pe lângă fermă, unii dintre oameni au început să-și găsească fel de fel de scuze ca să treacă pe acolo în timpul zilei.

- Dacă vor să rămână fără loc de muncă, lasă-i în pace. Ei știu care sunt regulile, Giff.

- La naiba, Chase, cowboy-i trăiesc pentru a încălca regulile. Dar știu că Jo nu s-ar apropia de nici unul dintre ei.

- Aproape că îmi doresc s-o facă, murmură Chase, gândind cu voce tare. Mi-ar da un motiv să o trimit acasă.

Poate că la o mie cinci sute de mile distanță de ea și-ar putea găsi și el pacea din nou. Și singurătatea, îi șopti o voce insistentă.

Giff scuipă și se șterse apoi la gură cu dosul palmei.

- Și spui că nu vrei să fii luat de prost. Dacă te gândești că descotorosindu-te de Jo îți va rezolva problemele, să știi că este prea târ-

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

ziu.

- Mai bine prost pentru că așa am vrut eu și nu altcineva.

- Un prost tot un prost rămâne.

Chase își verifică pentru ultima oară șaua, apoi încălecă.

- Crezi ce vrei, Giff. Am să fac tot ce este mai bine pentru mine și pentru Tower C.

Giff dădu dezgustat din cap, întorcându-se să-și ia propriul echipament de lucru. O dâră de umbră îi atrase atenția; avea forma delicată a unei femei. Fir-ar să fie!

- Ieși la lumină Jo, oftă el.

Trăsese cu ochiul din ultima boxă iar când îl văzuse pe Chase că se îndepărtase, se furișase spre ieșire. El plecase singur călare, și n-ar fi trebuit să se întâmple așa.

- Venisem să caut ceva ascuțit cu care să-mi dau încă o gaură în curea...

Vocea i se frânse și Giff simți că ceva dinlăuntrul său îl atrage spre ea.

- Cred că e prea mult dacă sper că n-ai auzit ce s-a vorbit?

- Am auzit destul, spuse ea, uitându-se la poarta deschisă unde norul de praf pe care-l stârnise Chase mai avea puțin până să se așeze. N-are importanță, Giff. Chase nu mi-a ascuns faptul că nu mă agreează. Poate că cel mai bine ar fi dacă aș pleca. Însă ea nu dorea să plece, chiar dacă Chase o insulta, vorbele batjocoritoare încă sunându-i în urechi.

Se îndrăgostise de un bărbat pe care-l văzuse într-o fotografie în biroul lui George Barrett, cu multe luni înainte să-l întâlnească pe Chase Riordan. Nu avea importanță cât de arogant și încăpățânat era el în realitate, căci flacăra speranței ce ardea în sufletul lui Jo era de mult aprinsă. Într-o bună zi Chase s-ar putea înmuia într-atât încât să realizeze ce ar fi putut realiza împreună numai dacă el ar fi

acceptat-o în inima lui.

Buzele i se curbară într-un zâmbet dulce-amar.

- Chase nu crede într-adevăr toate absurdităților astea, Jo. El este așa pentru că n-a uitat... Eu nu-ți pot povesti prin ce a trecut încât acum se poartă astfel - asta îl privește numai pe el. Va trebui să mă crezi pe cuvânt că Chase are motivele lui să se comporte ca un necioplit... nu este prost deloc. Mai rezistă puțin timp și ai să vezi că își va reveni în timp, scumpo. Îi puse un braț în jurul umerilor și o strânse cu blândețe.

Simpatia lui Giff aproape că o mai liniștise pe Jo.

- Eu... aș putea să mai rămân un timp, șopti ea răgușită.

- Chase nu te merită, zise Giff încet.

- Este într-adevăr puțin spus, zise ea râzând, apoi schimbă subiectul înainte s-o cuprindă iar tristețea. Ce treabă murdară și înjositoare mi-a mai încredințat Șeful Nor de Furtună, pentru astăzi? Să sap o groapă pentru o toaletă afară?

Giff chicoti.

- Noi nu avem așa ceva, Jo. Știi și tu asta.

- Da, dar m-am gândit că grajdul nu mai are nevoie de curățenie pentru o săptămână aproape.

- Este curat, într-adevăr. Giff zâmbi cu înțeles. Ce zici dacă ai curăța și da cu unsoare harnașamentul cailor?

- Dar am făcut asta acum trei, ba nu, patru zile, protestă Jo.

- Așa îmi amintesc și eu, zâmbi Giff larg. Și mi-a stat pe limbă să îi reamintesc acest lucru lui Chase, dar atitudinea lui m-a făcut să mă răzgândesc.

Jo râse.

- Ești un bărbat complicat, Giff. Îmi place asta. Deci mai este altceva ce trebuie făcut pe aici?

- Socotesc că poți face orice îți trece prin cap, Jo.

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

- Ei bine, George - editorul meu - mă bate la cap să-i găsesc câteva idei pentru cărți. Poate că am să-mi iau laptopul la o plimbare afară, să văd dacă voi găsi un loc care-mi va trezi imaginația.

- Tu hotărăști, Jo. Numai să nu te îndrepți spre sud-est căci s-ar putea să te întâlnești cu Chase. Giff plecă păsind legănat și începu să fluiere o melodie necunoscută ei.

Jo simți că optimismul îi scade puțin. Nu, nu voia să dea peste Chase. Și-ar fi deschis inima și ar fi fost curioasă să afle mai multe despre el, dar se simțea prea vulnerabilă pentru a se întâlni cu el acum.

Nu era greu de ghicit cum ar trata-o Chase. Dacă ar fi distant și furios, ea s-ar fi descurcat. Dar dacă se uita la ea așa cum o mai făcuse înainte, ca și cum ar vrea s-o devoreze din priviri, lui Jo îi era teamă de ce ar fi în stare să spună sau să facă.

Începu să-și înșeueze iapa, apoi se gândi mai bine. Atâta furie și nefericire fusese absorbită de pereții casei încât lui Jo îi părea imposibil să poată crea ceva acolo. În ciuda acestui fapt ea hotărî să rămână acolo decât să riște să-l întâlnească pe Chase.

Își luă laptopul cu ea afară pe veranda din spate, sperând că frumoasele peisaje de la Tower C, soarele strălucitor de primăvară și adierea înmiresmată o vor inspira.

*

* *

Chase stătea întins pe pat, uitându-se prin fereastra deschisă la răsăritul roșiatic de soare. Ochii îi erau obosiți, capul îl durea în urma încă unei nopți în care nu reușise să adoarmă. Reușea să-și mute gândurile de la Jo în timpul zilei, dar nu putea să-și controleze visurile.

În orele dinspre apus și răsărit imaginația îi scăpa de sub control, umplându-se cu fantezii despre gura ei moale, lipită de a lui,

mireasma ierbii strivite sub trupurile lor îngemănate. De fiecare dată încercase să termine ceea ce începuse. De fiecare dată se trezise simțindu-se rău, cu pumnii încleștați în așternutul patului, sortit dorinței și poftind fără să primească.

În întuneric era atât de ușor să-și închipuie părul mătăsos și căldura trupului ei, era o tortură să realizeze cât de ușor era să transforme această fantezie în realitate. Noapte după noapte, Chase se luptase împotriva imboldului de a face acei câțiva pași către camera ei, știind că o dată ce o va avea în brațe, simțindu-i trupul moale și neliniștit sub al lui, ar fi luat ceea ce ea îi oferea cu fiecare privire lungă și cu fiecare mișcare a coapselor ei.

După care ar regreta pentru tot restul vieții lui.

Chase oftă și aruncă la o parte cearșaful cu care se învelea. Gol și dureros de treaz, intră în baia lui, în care intra direct din dormitor.

Chiar și într-o încăpere care era exclusiv a lui, Jo reușise să-și facă simțită prezența. Prosoape asortate, frumos împăturite de trei ori și aliniate cu grijă erau așezate pe bara de lângă chiuvetă. Sticla, cromul și faianța sclipeau în toată încăperea plăcut înmiresmată.

Se simți rușinat. După cât de urât se purtase cu Jo, ea avusese atâta grijă de el. Simți o durere adâncă străbătându-i corpul și își scuturâ umerii s-o alunge.

Chase intră sub duș și lăsă apa să-i maseze ușor mușchii. Chiar îl ajuta să-și controleze dorințele - până când ajunse în bucătărie.

Jo stătea lângă soba cu lemne, purtând o pereche de blugi tăiați scurt, descoperindu-i destul de mult fesele pentru a fi numiți aproape indecent de scurți.

Chase își lăsă privirea în jos pe picioarele ei zvelte, o suprafață incredibil de mătăsoasă de piele ce îi surprinse și propria imaginație.

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

Mâinile îi erau și ele dezgolite, cu oase subțiri și delicate, având însă niște mușchi netezi și destul de puternici pentru a trage un bărbat lângă ea ca să-i spună cât de mult îl dorește. Purta o bluză albă pe care și-o strânsese în talie. Bumbacul era atât de subțire încât Chase putea să vadă că nu purta sutien.

Trebuie să fie a mea!

Acele primitive, posesive cuvinte explodară în mintea lui, refuzând să dispară, orice ar fi făcut Chase ca să le alunge.

Jo se uită peste umăr. Privirea ei îngrijorată și ochii calzi căprui laolaltă cu trupul ei, îi ridicaseră lui Chase temperatura.

- Nu poți să lucrezi îmbrăcată în felul acesta. Adăugă în gând și un blestem când își auzi vocea guturală în care i se simțea dorința.

- Am planurile mele pentru astăzi. Jo luă o farfurie cu pâine prăjită și o așeză pe masă în fața lui Chase.

El nu intenționa să mănânce, însă aroma pâinii prăjite combinată cu mirosul untului îl făcu să se răzgândească. În nevoia lui de liniște, intenționa să sară peste micul dejun pe care-l pregătise Jo, doar ca să evite să fie în preajma ei. Acum credea că dacă se concentrează numai la mâncare ar putea să-și alunge gândul sâcâitor de la ea.

Își termină mâncarea în timp record și se refugie afară, fără să schimbe o vorbă cu Jo. Numai aerul proaspăt și munca erau singurul leac pentru febra ce-l cuprinsese. Extenuarea era cheia, extenuarea care amorțește mintea.

Chase se opri când auzi ușa închizându-se în urma lui. Jo ieșise din casă, purtând una dintre cămășile lui groase, destul de lungă ca să-i acopere genunchii, spre ușurarea lui.

- Hei, Jo, când vom fugi împreună de aici? strigă Gannetti, un proaspăt angajat.

Vorbele fiindu-i urmate ca un ecou de vocile mai multor bărbați,

toți întrebând același lucru. Când ea le zâmbi larg și începu să râdă cu ei, Chase începu să se enerveze. Trecuseră săptămâni de când ea nu mai râsese cu el. Era numai vina lui că nu renunțase la propria mânie.

- Atunci când te vei purta stilat cu mine, Gannetti, răspunse Jo, aruncându-i lui Chase o privire cu un amestec de amuzament și compătimire.

- Am o mașină de teren Ford nou-nouță, scumpo, este numai a ta.

Ea râse.

- Și unde mi-aș mai agăța Picasso-ul?

- Faci ce vrei cu mașina, dulceață, atâta timp cât eu hotărăsc ce facem cu patul. Gannetti clipi din ochi și un zâmbet larg îi lumină fața.

Pumnul lui Chase se încleștase și simțea cum îi fierbe sângele în vene.

- Sunt sigur că vitele ar aprecia dacă ți-ai păstra puțin din farmecul tău și pentru ele, Gannetti. Asprimea din vocea lui cufundă în tăcere întreaga curte și-i împrăștie pe oameni. Mai puțin pe unul.

- Gândește-te cu grijă înainte să spui ceva, Gannetti. Chase își descleștă pumnul, balansând ușor mâinile pe lângă coapse. Își dorea să se bată, să-l lovească pe Gannetti ar fi fost cu mult mai plăcut decât disputele verbale cu Jo. Însă ea i-ar fi aruncat acea privire rănită și s-ar fi închis în sine, făcându-l să se simtă mai rău ca până acum.

Gannetti se bucură, însă, de înfruntare. Își înfipse mâinile în șolduri, radiind de încredere în sine.

- Ce o să-mi faci, șefu', o să mă concediezi?

- Pentru început, mărâi Chase.

01/06/2013

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

Jo încercă să pășească între ei. Nu intenționase să stârnească o bătaie, dar era vina ei și trebuia s-o oprească.

Mâna lui Giff îi prinse brațul și o opri.

- Lasă-mă pe mine să mă ocup de asta, murmură el. Ia-ți echipamentul și dispari, îi zise lui Gannetti.

Cowboy-ul îl privi pe Chase, lung și pătrunzător.

- În regulă. Își mestecă vorbele printre dinții încleștați. N-am să lucrez pentru un bărbat care nu-și tratează femeia cum se cuvine.

- Nu sunt femeia lui, declară aprins Jo, insultată de idee dacă nu de altceva.

- Spuneai că, și Gannetti străpunse aerul cu degetul arătător către Chase, faptele nu i se potrivesc cu vorbele.

Jo se uită lung după cowboy, dar nu reuși să se gândească la cuvintele lui de la plecare.

Chase o privi adânc în ochi, furia citindu-i-se pe față.

- Ar trebui să fii mulțumită de ce ai făcut în dimineața asta, zise el. Gannetti era cam gură mare și obraznic, însă era un lucrător al naibii de bun.

- Nu da vina pe mine, se apără Jo. Eu doar glumeam cu el. Tu ai început cearta.

- Glumeai doar!

- Chase, șuieră Giff, dând din cap înspre locul unde câțiva dintre angajați stăteau sprijiniți de gard, urmărindu-i.

- Trimite-i la treabă, Giff. Asta ne privește numai pe mine și pe Jo. Chase o apucă de încheietura mâinii și o trase după el prin curte până pe veranda din spate.

Jo se smulse din strânsoarea lui, frecându-și mâna furioasă din cauza urmelor roșii pe care i le făcuse pe braț. Nu pentru că ar fi durut-o ci doar pentru ca trebuise să-și șteargă din minte senzația atingerii lui calde.

- Ți-am spus de la început să nu te dai la oamenii mei, Jo. Poate că pe tine te distrează, dar asta îi face mai nervoși și mai încordați. De câteva săptămâni încoace au fost cam agitați. Acum știu de ce.

- Așa este, e vina mea. Nu pot să fiu ca tine, atât de colțos și aspru cu toată lumea.

- Și eu sunt bărbat, Jo, dar sunt destul de istet încât să știu să mă controlez atunci când tu începi să... Gesticulă înspre picioarele ei goale. Să îți expui trupul. Mai devreme sau mai târziu îți vei găsi un amator, însă mă îndoiesc că vreunul dintre acești cowboy se va încadra în cerințele tale. Băieții ăștia nu prea mai zăbovesc pe aici când se termină distracția.

- Ce arogant, încăpățânat... Jo își strânse buzele, refuzând să-l apostrofeze, așa cum făcuse el. Nu știi nimic despre ideile mele, spuse ea după ce furia de la început îi trecuse. Nu știi ce fel de om sunt și ce vreau de la viață, și nu vrei să afli. Cu acest lucru pot să mă împac, Chase, dar asta nu-ți dă dreptul să mă judeci.

- Acesta este domeniul meu, eu fac regulile. Și de când ai fost de acord să le urmezi, am dreptul să te judec.

- Tu ești cel care nu poți să-ți stăpânești buzele, Chase. Dar cum tu vrei o relație strict platonică, nu-ți voi mai face nici o ofertă. Se uită în sus în ochii lui, văzând mânia din ei. Asta nu înseamnă că intenționez să trăiesc ca o călugăriță.

Pentru o clipă, o umbră de suspiciune trecu peste chipul lui, ceea ce o înfurie și mai mult pe Jo. Chase insistase să creadă tot ce era mai rău despre ea, însă acum când îi dovedise că se înșelase în privința ei, el avea tupeul să-și arate dezamăgirea.

- Nu la asta te așteptai? șuieră ea, uitând că nu trebuia să își dea frâu liber emoțiilor în fața lui. Sunt doar o căutătoare de aur prospectând după un soț bogat. Dar cum tu ești pornit împotriva mea, înseamnă că va trebui să găsesc un alt fermier nevinovat.

01/06/2013

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

Furia lui Chase reveni în forță. Trebuia doar să-și amintească reacția lui la discuția dintre ea și Gannetti. Ar fi vrut să pornească asemenea unui armăsar pe urmele cowboy-ului care intrase în haremul lui. Și nu era vorba numai de Gannetti. Gândindu-se că Jo ar putea să se întâlnească cu alt bărbat îl cuprindea aceeași mânie ce semăna prea mult a gelozie, iar asta îl deranja pe Chase.

- Îngrijește-te de viața ta amoroasă în ce fel dorești, Jo, atâta timp cât nu te folosești de oamenii mei. Poate că noi suntem niște oameni simpli în aceste locuri retrase, însă trăiam după un cod pe care tu nu-l vei înțelege niciodată pentru că ai fost crescută într-un loc unde oamenilor nu le păsa unul de altul. Dacă nu poți să fii corectă, atunci întoarce-te înapoi acasă, unde a te folosi de oameni pentru a obține ceea ce dorești este un mod de viață.

Jo își ridică bărbia. Buza de jos îi tremura, dar nu spuse nimic, doar îi înfruntă privirea. Chase nu putu decât s-o admire, căci în tot timpul cât se descărcase asupra ei, Jo îl privise în ochi. Și după ce terminase, când furia lui dispăruse, Chase citi atâta durere și disperare pe chipul ei încât nu mai putu să stea în fața ei.

Se îndreptă spre calul care-l aștepta, încălecă și porni în galop. Înainte să se îndepărteze de clădirea fermei se certă pe sine. De săptămâni ardea în sufletul lui un foc mocnit; văzând-o pe Jo, sumar îmbrăcată și flitrând cu Gannetti, acel foc izbucnise puternic. A vrut s-o rănească și o făcuse.

Zgomotul de copite din spatele lui nu-l surprinse. Chase încetini.

- Nu merita așa ceva, îi zise Giff printre dinții încleștați.

- Ai avut dreptate, Giff. La naiba, nu știu ce-i cu mine de la o vreme.

- Eu știu ce-i cu tine, murmură Giff acru. Dar n-o să-mi irosesc timpul spunându-ți.

- Nu-mi poți spune ceva ce eu nu mi-am spus deja, zise Chase cu un oftat, ignorând atitudinea disprețuitoare a lui Giff. Chiar dacă ne certăm sau suntem de acord asupra unui lucru, ea pare să știe exact ce mă scoate din sărite. Că și mai devreme. Mai întâi neagă că flitra cu Gannetti ca să mă facă să fiu gelos, după care acceptă că am avut dreptate.

- Nu este oare ceea ce voiai ca ea să-ți spună?

- Fir-ar să fie, nu mai înțeleg nimic, șopti el.

Giff clătină din cap. Ochii îi licăriră amuzați, însă zâmbea aspru.

- Probabil că n-o vei înțelege vreodată, dar îți spun numai atât: Jo era în grajd ieri, când tu te-ai decis să mă informezi cât de afurisită și calculată este ea.

- N-am folosit astfel de cuvinte, protestă Chase.

- Dar ti-ai spus foarte clar punctul de vedere.

- Ah, la naiba!

- Amin! zise Giff. Păcat că nu ți-ai dat seama de asta puțin mai devreme. Ai fi evitat să te faci de râs.

Chase simți un gust amar în gură și-și dădu seama. O rănise pe Jo din gelozie și frică, se îndepărtase și mai mult de ea ca să se protejeze pe sine. Dar nici el nu scăpase din asta nevătămat; Chase știa că acea durere sumbră de pe chipul lui Jo îl va chinui multă vreme.

- Mă voi întoarce și îmi voi cere iertare, oftă el. Merită să-și descarce puțin supărarea pe mine.

- Nu o va face, replică Giff. La naiba, au trecut trei săptămâni de când ai condamnat-o la curățatul grajdului și nu s-a plâns deloc... nici măcar mie.

- Vrei să spui că va ține totul în ea și mă va face să sufăr până se hotărăște ea ce vrea să facă?

- Nu, ăsta este stilul tău.

Giff avea dreptate. Chase își scutură capul, gândindu-se la felul

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

jalnic în care se comportase în ultimele trei săptămâni.

- Ce ar trebui să fac?

- Uite, Chase. Te cunosc de mult timp. Este limpede ca lumina zilei că ți s-au aprins călcâiele după Jo. Dar n-o să vrea să te vadă acum și nu pot s-o învinovățesc pentru asta. Ai rănit-o adânc.

- Știu, spuse Chase, pierzându-și răbdarea.

- Cred că trebuie s-o lași în pace un timp. Ai putea să faci un gest frumos pentru ea.

- Ce aș putea face?

- Te gândești tu la ceva, iubăreţule. Cred că o să mă întorc la fermă. Gannetti este un bărbat bun, dar s-ar putea să vrea s-o salveze pe Jo de tine.

Lui Chase îi clocoti sângele. Gândul că Gannetti o s-o ia de lângă el îi stârni din nou furia. Ideea că ea ar putea să plece îl făcea să uite ce spusese mai devreme, dar Giff avea dreptate: Jo n-ar fi vrut să o vadă acum.

- Ia-ți liber astăzi, Chase. Ah, și poate vrei să cugeți puțin la toate acestea.

- Mă gândesc prea mult, spuse Chase sec. Asta este problema.

Giff clătină din cap și plecă.

Capitolul 6

Nici măcar muzica și luminile de la Rocking W nu puteau să-i alunge gândurile lui Jo de la iadul prin care trecuse în acea zi.

Șapte săptămâni erau mult mai puțin față de cinci luni cât intenționase Jo să stea, dar se gândea că aflase tot ce voia să știe. Suportase toate spusele lui Chase, chiar și mai mult. Îi dezvăluise dragostea, însă el nu arătase nici un semn de îmbunare; era timpul să renunțe la speranțele ei deșarte și să plece acasă.

Indiferent de felul în care își justifica deciziile, de altfel, îi părea rău să plece supărată, fără ca între ei să fie totul spus. Dorea să-i spună lui Chase adevărul despre ea, dar știa că nu o va crede. Mai rău, putea să-i interpreteze oferta de prietenie ca pe cu totul altceva și ea n-ar fi putut suporta din nou dezgustul de pe fața lui.

Refuza, totuși, să-și petreacă tot restul vieții întrebându-se prin ce trecuse el de era atât de rece și aspru, de ce o respingea neîndurător. Nu avea nici o garanție că răspunsul se afla înăuntrul acelei mici case în care Chase îi interzisese să intre.

Inima i se zbătu în piept încă o dată, când își aminti cum arăta camera de lucru a lui Chase. Se simțise ca și cum ar fi pășit într-o galerie de artă din New York. Pe un perete erau aliniate pânze de canava pictate, câte trei sau patru la un loc, dar se uitase numai la

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

una din ele în dimineața aceea, și nu o putea uita.

Munții Bighorn dominau peisajul; era aceeași priveliște pe care o văzuse de sute de ori, totuși acum diferită. Peisajul era într-un fel mai aspru, ca și cum depunerile de zăpadă de-a lungul a sute de ierni dispăruseră în mod miraculos, făcând piscurile ascuțite să pară mai tinere cu secole. Pe fundal câmpiile întinse erau atinse de toamnă, vegetația sălbatică era uscată, închisă la culoare, în așteptarea iernii.

În mijlocul câmpiei în plină toamnă stătea o căpetenie indiană în șaua unui cal rotat. La prima vedere părea mic de statură și neînsemnat față de maiestuozitatea locurilor. Dar nu era așa. Penele de pe cap erau murdare și purtate, totuși stăteau drepte, refuzând să se destrame deși părea că vântul le pune la încercare. Lancea lui de război era îndoită dar nu ruptă; un pumn osos o strângea, ținând-o în sus în ciuda oboselii și a spatelui încovoiat.

Însă ce îi atrăsese atenția lui Jo era chipul indianului, și o făcu să-i dea lacrimile. Personajul își ținea capul sus într-o provocare mută, cu nările largi și gura strânsă într-o linie îndârjită. În privirea sa mândră se citea faptul că știa că lumea lui era pe cale de dispariție. Cum preria ceda în fața anotimpului morții, chiar și piscurile fără vârstă ale munților se erodau în urma intemperiilor, căpetenia indiană văzuse și acceptase că vremea poporului lui trecuse în legendă. Și totuși continua să lupte.

Chiar și după atâtea ore, dansând în brațele altui bărbat, acea căpetenie indiană încă îi revenea în memorie lui Jo, acea durere și încăpățânare din ochii lui. Ochii lui Chase Riordan.

Însă durerea lui Chase era cauzată de mai mult decât lupta lui de a-și menține intactă moștenirea. Jo și-ar fi pus inima la bătaie în privința asta.

- Hei, mă mai ții minte? Sunt tipul cu care dansezi.

Jo se uită în sus la fața chipeșă și zâmbitoare a lui Mike Waters, proprietarul fermei turistice Rocking W. Era un chip care nu cunoștea munca grea și grijile. Ca o salcie, Mike se îndoise după vânt, luase ce era mai ușor de luat și găsise un fel de a-și face viața ușoară.

Însă Chase Riordan era ca un stejar.

Jo zâmbi, știind totuși că i se vedea tristețea pe chip.

- Îmi pare rău, Mike, a fost o zi lungă.

- Din câte aud, au fost două luni lungi. Îl cunosc pe Chase Riordan de o viață, scumpo. Nu poate fi un picnic să trăiești cu el.

- Dar cu care bărbat ar putea fi? întrebă Jo.

Mike îi studie fața, apoi râse ușor.

- Ei, asta este o insultă curată, zise el tărăgănat. Văd că va trebui să-i apăr pe toți bărbații. Noi nu suntem proști ca Chase, să știi.

- Chase nu este prost, șopti Jo. Doar pentru un moment cedă în fața disperării din inimă.

- Orice bărbat destul de indiferent să ignore o mânză frumoasă ca tine este un prost. Mai ales când este evident că tu ești dispusă să-ți petreci tot restul vieții lângă el.

- Ce vrea să însemne asta?

- Când ai un moment liber, Jo, uită-te în oglindă. Vei avea imaginea perfectă a privirii unei femei îndrăgostite.

Jo își lăsă privirea în jos. Sentimentele ei erau intime, iar Mike era încă un străin, în ciuda prieteniei zgomotoase pe care i-o arăta.

Jo suspină.

- Este timpul să mă întorc în lumea reală și să-mi continui viața.

Nu voia să admită că-i era teamă să rămână mai mult.

- Ei bine, dragă, dacă vrei să mergi la aeroport te voi conduce eu. Însă e mare păcat. Wyoming-ul are cam puține femei în general, iar drăguțe ca tine sunt cam la fel de rare ca dinții găinii.

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

una din ele în dimineața aceea, și nu o putea uita.

Munții Bighorn dominau peisajul; era aceeași priveliște pe care o văzuse de sute de ori, totuși acum diferită. Peisajul era într-un fel mai aspru, ca și cum depunerile de zăpadă de-a lungul a sute de ierni dispăruseră în mod miraculos, făcând piscurile ascuțite să pară mai tinere cu secole. Pe fundal câmpiile întinse erau atinse de toamnă, vegetația sălbatică era uscată, închisă la culoare, în așteptarea iernii.

În mijlocul câmpiei în plină toamnă stătea o căpetenie indiană în șaua unui cal rotat. La prima vedere părea mic de statură și neînsemnat față de maiestuozitatea locurilor. Dar nu era așa. Penele de pe cap erau murdare și purtate, totuși stăteau drepte, refuzând să se destrame deși părea că vântul le pune la încercare. Lancea lui de război era îndoită dar nu ruptă; un pumn osos o strângea, ținând-o în sus în ciuda oboselii și a spatelui încovoiat.

Însă ce îi atrăsese atenția lui Jo era chipul indianului, și o făcu să-i dea lacrimile. Personajul își ținea capul sus într-o provocare mută, cu nările largi și gura strânsă într-o linie îndârjită. În privirea sa mândră se citea faptul că știa că lumea lui era pe cale de dispariție. Cum preria ceda în fața anotimpului morții, chiar și piscurile fără vârstă ale munților se erodau în urma intemperiilor, căpetenia indiană văzuse și acceptase că vremea poporului lui trecuse în legendă. Și totuși continua să lupte.

Chiar și după atâtea ore, dansând în brațele altui bărbat, acea căpetenie indiană încă îi revenea în memorie lui Jo, acea durere și încăpățânare din ochii lui. Ochii lui Chase Riordan.

Însă durerea lui Chase era cauzată de mai mult decât lupta lui de a-și menține intactă moștenirea. Jo și-ar fi pus inima la bătaie în privința asta.

- Hei, mă mai ții minte? Sunt tipul cu care dansezi.

Jo se uită în sus la fața chipeșă și zâmbitoare a lui Mike Waters, proprietarul fermei turistice Rocking W. Era un chip care nu cunoștea munca grea și grijile. Ca o salcie, Mike se îndoise după vânt, luase ce era mai ușor de luat și găsise un fel de a-și face viața ușoară.

Însă Chase Riordan era ca un stejar.

Jo zâmbi, știind totuși că i se vedea tristețea pe chip.

- Îmi pare rău, Mike, a fost o zi lungă.

- Din câte aud, au fost două luni lungi. Îl cunosc pe Chase Riordan de o viață, scumpo. Nu poate fi un picnic să trăiești cu el.

- Dar cu care bărbat ar putea fi? întrebă Jo.

Mike îi studie fața, apoi râse ușor.

- Ei, asta este o insultă curată, zise el tărăgănat. Văd că va trebui să-i apăr pe toți bărbații. Noi nu suntem proști ca Chase, să știi.

- Chase nu este prost, șopti Jo. Doar pentru un moment cedă în fața disperării din inimă.

- Orice bărbat destul de indiferent să ignore o mânză frumoasă ca tine este un prost. Mai ales când este evident că tu ești dispusă să-ți petreci tot restul vieții lângă el.

- Ce vrea să însemne asta?

- Când ai un moment liber, Jo, uită-te în oglindă. Vei avea imaginea perfectă a privirii unei femei îndrăgostite.

Jo își lăsă privirea în jos. Sentimentele ei erau intime, iar Mike era încă un străin, în ciuda prieteniei zgomotoase pe care i-o arăta.

Jo suspină.

- Este timpul să mă întorc în lumea reală și să-mi continui viața.

Nu voia să admită că-i era teamă să rămână mai mult.

- Ei bine, dragă, dacă vrei să mergi la aeroport te voi conduce eu. Însă e mare păcat. Wyoming-ul are cam puține femei în general, iar drăguțe ca tine sunt cam la fel de rare ca dinții găinii.

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

Jo râse fortat.

- Am mai auzit-o pe-asta, Mike. Mai bine te-ai gândi la ceva ori-ginal.

- Poți să-mi faci onoarea de a merge cu mine la aeroport mâine. El ridică o mână. Acum nu spune nu. Lincolnul meu e mult mai confortabil decât microbuzul ăla vechi și, ca să fiu cinstit, mi-ar prinde bine câteva ore departe de locul ăsta. El oftă teatral. Era mult mai ușor înainte ca femeile să înceapă să facă jogging și să tragă de fiare. Acum nu numai că mă pot întrece la fugă, dar mă și pot pune la pământ când mă prind.

- Mi-ar fi imposibil să te refuz! Gândul de a te lăsa pradă unei asemenea primejdii m-ar bântui mereu, spuse Jo, apoi adăugă cu un chicotit: Cu toate că am impresia că tu niciodată n-ai alergat prea repede.

Mike îi făcu cu ochiul.

- Atunci o să vin să te iau pe la jumătatea dimineții. Și poate că o să te conving să mai stai în Wyoming o vreme - cu o schimbare a locului tău de cazare, desigur.

- Mi-e teamă că alergările nu sunt ocupația mea preferată, spuse Jo. Chiar și cu un așa premiu așteptând la linia de sosire.

- De ce, dragă? Pentru tine s-ar putea să stau chiar pe loc. Și apoi, puțină competiție i-ar putea deschide ochii lui Riordan.

Înainte ca Jo să-i poată răspunde, formația trecu de la blânda melodie pe care o cânta la un dans scoțian îndrăcit. Mike o învârti într-o serie de cercuri amețitoare și o împinse în brațele altui bărbat.

- Ai grijă să mănânce ceva, Giff! strigă Mike. Apoi trase din mulțime o femeie care râdea îmbujorată și o aduse învârtind-o pe ringul de dans.

- Mie îmi plac toate femeile. Păstrează-mi încă un dans, Jo. O să

am nevoie de odihnă.

Jo râse, dar noul ei partener de dans o făcu să-i revină toată tristețea pe care Mike se străduise atât de mult să o facă s-o uite.

- Îți mulțumesc că m-ai adus aici, Giff, spuse ea. Mike Waters e tocmai ce aveam nevoie.

- Cu siguranță știe cum să-ți înveselească ziua, recunosc asta...

- Dar?

- Nu e ca Chase Riordan.

- Nu, nu e.

Jo privi peste umărul lui Giff, evitându-i căutătura iscoditoare. Ea trebuia într-adevăr să se adune. Dacă era așa de transparentă, ar fi fost doar o chestiune de timp până când Chase și-ar fi dat seama.

Nu, n-ar fi, își aminti ea cu tristețe. Va pleca mâine. Chase nu trebuie să știe niciodată că s-a îndrăgostit de el. Și în câteva luni, ea va putea să se convingă pe sine că a fost ceva trecător și nu felul de dragoste care se întâlnește doar o dată în viață.

Ar fi o neghioabă să întoarcă spatele unei asemenea iubiri.

Ringul de dans de la Rocking W nu era nimic mai mult decât o platformă joasă de lemn, construită afară. Și pentru a păstra iluzia vestului, pavilionul fusese înconjurat cu lămpi cu ulei, care creau un cerc ciudat unduitor de o caldă lumină galbenă.

Chase se opri în umbrele din afara oazei de muzică și lumină. Un miros de grătar de-ți lăsa gura apă plutea către el, purtat de îmbălsămata adiere de primăvară târzie. El se oprise acasă doar cât să facă un duș și-i era o foame grozavă.

Îi era, dar nu de mâncare. Nu era în stare decât să se zgâiască la Jo, care dansa atât de aproape de Mike Waters încât vesta ei de piele era probabil zgâriată de centura lui. Chase trebuia să admită că făceau un cuplu teribil: silueta unduitoare a lui Jo și statura înaltă și foarte musculoasă a lui Waters. Se mișcau împreună într-o

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

armonie grațioasă, picioarele mișcându-se în ritm, deși nici unul nu părea să audă muzica.

Jo se uita în ochii lui Waters, râzând și flitrând, atât de al naibii de vivace și captivată încât Chase ar fi vrut să-și urle furia și durerea către luna plină de deasupra lui. Ar fi vrut să-l împingă cu cotul la o parte pe Mike, s-o ia pe Jo în brațele lui, și s-o strângă până îi va simți corpul mișcându-se lângă al lui în timpul dansului, la fel cum se mișcase sub el când s-au sărutat în luncă.

Și totuși Chase rămase ascuns în umbră. Trecuse prea mult timp de când nu o mai văzuse cu adevărat fericită; n-ar fi suportat să vadă cum bucuria îi dispare de pe față în clipa în care l-ar fi văzut.

- Ai încurcat-o rău, cowboy?

Vocea de femeie care toarse aproape de el îl făcu pe Chase să tresară. Dar nu arătă acest lucru, n-o lăsă să vadă că l-a prins ascunzându-se în umbră ca un adolescent înnebunit de la prima lui dragoste.

- Văd că ai supraviețuit ursilor și lupilor, domnișoară Thomas.

Ea râse și-și rezemă mâna de bratul lui.

- Mai bine decât mi-au supraviețuit ghetele italienești celor trei kilometri de urcuș până aici. Știi, șarada dumitale a fost convingătoare, domnule Riordan, dar aș fi înțeles și dacă mi-ai fi spus pur și simplu că nu ești disponibil. Nu am obiceiul de a încălca proprietatea altuia.

Chase ridică din umeri.

- Greșeala mea.

- Nu ești prea... experimentat în jocul dragostei, domnule Riordan. Chase.

El îi aruncă o privire sardonică.

- Pun pariu că ți-ar face plăcere să mă înveți.

- Bineînțeles, râse Maureen ușor. Gelozia poate fi o armă foarte

eficientă și aș fi dispusă să te ajut s-o folosești.

- Eu nu joc jocuri de felul ăla.

- E probabil cel mai bine, suspină Maureen. Am senzația că aș fi singura care pierde până la urmă. Dacă te răzgândești însă, nu sunt departe.

Chase nu băgă de seamă plecarea lui Maureen Thomas mai mult decât îi observase apropierea. În schimb o urmărea pe Jo cum se uită la Mike Waters, cu ochii luminoși, cu buzele curbate într-un zâmbet lenes, ca o invitație.

Doamne, fusese o noapte groaznică și nu făcea decât să se înrăutățească.

Jo îi spusese că își va vedea de viața ei, dar Chase era încă aproape convins că ea venise la dans numai ca să se răzbune pe el. El intenționase să-și ceară scuze și să danseze cu ea dacă l-ar fi lăsat. Văzând cât de aproape erau ea și Waters - și cât de aproape ar urma să fie dacă privirile ei erau o invitație- Chase ar fi norocos să se apropie de ea la distanță destul de mică pentru a putea striga. La naiba, probabil că ea se va întoarce la Tower C numai pentru a-și face bagajele și a se muta la Rocking W.

Ar trebui să fie o ușurare că, tocmai el începea să se înmoaie, ea îi arătase adevărata față și-l scutise să se mai facă de râs.

Și atunci de ce era atât de supărat și dezamăgit?

*

* *

Chase intră călare în curtea fermei sale, epuizat atât la trup cât și la spirit. Obiceiuri învățate de o viață îl îndemnară să se ocupe întâi de cal, dar tot ce voia era să ajungă în biroul lui. De obicei, epuizarea îi aducea uitarea de care avea nevoie, dar nici chiar o slăbiciune până în măduva oaselor nu-l putea salva de noul stres din viața lui.

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

Jocelyn Van Allen.

În câteva scurte săptămâni ea îi întorsese lumea cu susul în jos. Chase avea nevoie de o eliberare, altfel simțea că explodează.

La jumătatea drumului dintre grajd și birou, observă că lumina de la bucătărie era aprinsă. Speranța înflori în el, atât de intensă încât îi dădu aripi. El țâșni prin ușa bucătăriei și înțepeni.

În locul lui Jo, un bărbat stătea la masa scorojită din lemn de pin, mâncând o bucată de plăcintă cu mere și bând un pahar mare cu lapte.

- Tu cine dracu' ești?

- Jason Van Allen, spuse bărbatul, cu gura plină de plăcintă cu mere. Fratele lui Jo.

- Și când ajunge și restul familiei?

Jason își puse furculița jos cu atenție, rezemată de farfurie.

- Ce mă interesează pe mine este când ajunge Jo.

Tonul vocii și privirea lui îi amintiră lui Chase că Jo era sora acestui bărbat, indiferent cum își trăia viața.

- Jo s-a dus la Rocking W, ferma care-mi mărginește pământul la nord. Ei dau câte o serată în fiecare sâmbătă. Nu am idee când se va întoarce.

- Și asta te deranjează?

Jason îl privi cu o sprânceană ridicată, cu ochii căprui și expresia batjocoritoare la fel cu ale lui Jo, astfel încât Chase trebui să se uite în altă direcție pentru a nu-și da de gol sentimentele.

El își agăță haina și pălăria, își luă o bucată de plăcintă și un pahar cu lapte și se așeză în fața lui Jason.

- Nu e treaba mea să-i spun ce să facă. E adultă. Ceea ce mă face să mă întreb ce te aduce pe tine până aici.

- Mama, spuse Jason cu un zâmbet dezaprobator. De obicei, Jo sună acasă cel puțin o dată pe săptămână, dar n-am primit de la ea

decât două scrisori în aproape două luni. Mama era îngrijorată și cum eu am marele noroc să stau cu ea, am fost trimis să vin să văd ce face.

- N-o să-i placă.

- Nu, oftă Jason. N-o să-i placă.

- Dar ai venit oricum.

- Tu n-o cunoști pe mama, Chase.

- Dacă seamănă cât de cât cu Jo, îmi dau seama.

Jason zâmbi afectuos.

- Ca două boabe de mazăre.

Chase se relaxă. Jason avea același plăcut simț al umorului ca și Jo.

- Și ce ți-a spus în scrisori?

- Că pleacă pentru câteva săptămâni, să se inspire pentru a scrie o nouă serie de cărți.

- Cu alte cuvinte, nimic.

- Exact. Așa că l-am sunat pe George Barrett și am smuls adevărul de la el. N-am văzut-o pe Jo de multă vreme și cum aveam oricum nevoie de o vacanță, iată-mă.

- Te pot duce la Rocking W dacă vrei, spuse Chase cu reținere.

- Mulțumesc, Chase, dar nu e necesar. Voi aștepta aici.

- Dacă nu vrei să mergi, aș putea trimite pe unul din oamenii mei s-o aducă. Sau putem telefona. Dacă Jo mai era în stare de a răspunde la telefon, gândi Chase caustic.

- Nu, sunt sigur că nu va mai întârzia mult. Jo n-a stat niciodată la o petrecere.

Nu când îi știa pe părinți și pe cei trei frați mai mari acasă, așteptând-o. Chase luă o gură de plăcintă, întrebându-se cam cât de mult trecuse de când Jason n-o mai văzuse pe sora lui.

- Arăți de parcă ai fi dat peste ceva acru, Chase. Și nu cred că

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

plăcinta e de vină. Dacă nu poți înghiți, singura soluție e să scuipi ce te deranjează.

Chase se uită în ochii lui Jason și răsuflă lung.

- Nu cred că Jo se întoarce aici în seara asta, Jason. Ultima dată când am văzut-o, devenise destul de prietenoasă cu Mike Waters, proprietarul de la Rocking W. Nu m-ar surprinde dacă s-ar decide să petreacă noaptea acolo.

Una din sprâncenele blonde ale lui Jason se ridică.

- Îl știe de mult pe acest Mike Waters?

- L-a întâlnit abia în seara asta, din câte știu, răspunse Chase. Uite, Jason, mai bine dau un telefon. Sunt sigur că se va întoarce imediat, când va afla că ai sosit.

- Ai vreun motiv să crezi că are obiceiul să sară în pat cu fiecare bărbat care o încântă puțin?

Pe Chase îl lovi drept în față privirea dură a lui Jason.

- Nu.

Furia lui Jason era la fel ca a lui Jo, apărea și dispărea rapid ca un fulger. El zâmbi și-și vârî încă o bucată imensă de plăcintă în gură.

- Fie că nu știi să judeci un caracter, Chase, fie că ești obișnuit cu o anume categorie de femei. Jo nu se culcă cu oricine. Se respectă prea mult pentru a face asta.

Chase voia să-l creadă pe Jason, dar o văzuse pe Jo cu Mike Waters - invitația se citise în fiecare senzuală și grațioasă alunecare a corpului ei pe lângă al lui Waters; acceptarea - în fiecare licărire a ochilor lui Mike și în expresia lui ca a unei pisici care a mâncat canarul. Jason va fi aflat adevărul destul de curând, dar, ca de la un frate la altul, Chase făcu o încercare de a înmuia lovitura luând o parte din vină asupra lui - cum era și adevărat.

- E probabil mai bine dacă Jo decide să petreacă mai mult timp

la Rocking W. Mi-e teamă că am fost cam dur cu ea. În plus, probabil că a învățat deja tot ce trebuia să știe despre viața la fermă, la țară și alte lucruri de-astea. Cred că a și muls o vacă, chiar.

- Ce?

- Dacă e ceva ce nu știe, poate să caute în bibliotecă la întoarcerea în oraș, continuă Chase. Sau poate să-l sune pe Mike. Sunt sigur că el ar fi fericit să-i umple golurile din educație.

Jason izbucni în râs atât de tare, încât își împinse scaunul de lângă masă și se ridică în picioare. Încercă să vorbească dar nu reuși decât să scoată câteva silabe incoerente, aproape sufocându-se de râs.

Chase îl privi cu uimire, ceea ce păru să declanșeze un alt acces de ilaritate - și să-l facă pe Chase să se simtă ca fiind poanta unei glume pe care încă n-a auzit-o.

Jason merse împiedicat către chiuvetă și sorbi un pahar cu apă turnând-o pe gât printre guri de aer. Se trânti înapoi pe scaun, cu mâinile pe stomac.

- Jo... spuse el înecat. Nu ți-a spus multe... despre ea... nu-i așa?

- Sigur că mi-a spus, zise Chase printre dinții încleștați.

Ceva din furia lui crescândă trebuie să se fi transmis până la Jason; el se stăpâni destul încât să vorbească coerent.

- După felul în care vorbeai, am crezut că nu știi că ea a crescut la o fermă de vaci în Wisconsin.

Chase trase o înjurătură și sări de pe scaun, trântindu-l.

- Nu știai, spuse Jason, de data asta foarte sobru. Jo o să mă omoare.

- Pentru că mi-ai spus adevărul?

Jason ridică din umeri și se uită fix la paharul cu apă.

- Trebuie să fi avut un motiv să nu-ți spună.

- Voia să mă fac de râs, mârâi Chase. Se pare c-a reușit.

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

- Jo nu e așa, o apără Jason. Dar are un temperament răutăcios. Trebuie să fi făcut ceva s-o superi.

- Din prima clipă în care am cunoscut-o.

Chase deja știa că Jason avea dreptate. În clipa în care puse ochii pe Jo, el a presupus lucrurile cele mai rele, și s-a asigurat ea să afle cât de proastă era părerea lui despre ea.

Privind în urmă, își dădu seama de toate semnele: el pur și simplu refuzase să le vadă. Pentru că îi era frică.

El deja o dorea atât de mult, încât uneori credea că-și pierde mintile dacă nu o vede, n-o atinge, n-o iubește. A admite cât de bine se integra în viața de la Tower C ar fi fost încă un argument în favoarea ei.

Ușa din spate se deschise și subiectul gândurilor lui confuze se strecură înăuntru. Din colțul cel mai îndepărtat al bucătăriei, Chase o urmărea pe Jo. Când dădu cu privirea de fratele ei, un zâmbet imens îi lumină fața.

- Jason! De când ești aici?

Ea traversă în fugă camera și i se aruncă în brațe aproape înainte ca el să se ridice de pe scaun.

- De destul de mult timp, spuse Chase aspru, ochii lui și ai lui Jason întâlnindu-se peste capul ei.

- Îmi pare rău, surioară. Cred că am lăsat copilăria ta secretă de la fermă să scape din pungă.

Jo înțepeni. Se uită în sus la fața fratelui ei și-i văzu sinceritatea.

- Nu-i nimic, Jason, spuse ea destul de încet, dar Chase auzi. I-aș fi spus eu însămi dacă aș fi simțit că mă crede.

Chase tresări la tonul dur și defensiv din vocea ei.

- Ai dreptate, Jo, spuse el, încântat de neutralitatea propriei voci. Nu te-aș fi crezut înainte. Dar te cred acum.

Jo aruncă o privire scurtă peste umăr, abia întâlnindu-i ochii.

- Nu e momentul acum. Haide, Jase, trebuie să fii obosit. Casa asta nu are cinci dormitoare - sunt sigură că Chase nu se va supăra dacă folosești unul dintre ele.

Ea apucă mâna fratelui ei și începu să-l tragă către scări.

Chase o prinse de cot.

- Nu am terminat.

Ea scutură nervos din cap, apoi își smulse mâna dintr-a lui și continuă să urce scările înaintea fratelui său. Chase așteptă câteva minute apoi îi urmă. Știa că nu trebuia să se amestece, dar se opri lângă ușa camerei lui Jason și ascultă.

- Încă mai scrii în jurnal în fiecare noapte? o întrebă Jason.

- Da, răspunse Jo.

- Pun pariu că vei avea de scris lucruri interesante la noapte.

- E puțin spus. Chase auzi chicotitul blând al lui Jo, însoțit de râsul fratelui ei. Viața reală este la fel ca orice poveste pe care am scris-o până acum.

Își spuseră noapte bună, și Chase se strecură în liniște către camera lui. Dar pe când se dezbrăca și se băga în pat, se întreba dacă ar fi putut cineva să scoată un final fericit din încurcătura în care intraseră el și Jocelyn Van Allen.

Nu că ar fi vrut vreun sfârșit fericit.

01/06/2013

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

Capitolul 7

O răsuflare ce-i umplu plămânii cu aromă de cafea îl trezi parțial pe Chase. Anticipația îl smulse din pat. Își aruncă hainele pe el atât de nerăbdător să vorbească cu Jo încât abia își făcu timp să se încheie la nasturi și să-și tragă fermoarul înainte de a se năpusti pe scări în jos. Un bol cu fulgi de ovăz - încă aburind - stătea pe masă în fața scaunului său, împreună cu o cană cu cafea. Dar tot ce văzu Chase din Jo fu spatele blugilor ei în timp ce dispărea pe ușa din spate.

Își trecu mâna prin păr, apoi bău cafeaua dintr-o lungă sorbitură, bucuros că era fără zahăr, fierbinte și tare. Trebuia să fi știut că Jo nu-i va face viața ușoară. Ea își ținuse copilăria secretă din cauza felului în care el s-a purtat cu ea. Explicațiile vor urma unde și când va alege ea.

Cu un oftat de resemnare, își umplu din nou cana și plecă după ea.

Jo stătea în dreptul grajdului, cu un picior rezemat de bara de jos a țarcului și cu coatele pe bara de sus. Mâinile îi erau strânse pe cană, ceaiul dinăuntru scoțând un abur fin în răcoarea dimineții. O durere se poticni în gâtul lui Chase, văzând cât de bine îi stătea pe fundalul frumosului pământ pe care el îl iubise întotdeauna. Se apropie până în spatele ei, dar ea nu arătă că i-ar fi simțit prezența

decât printr-o ușoară ridicare a bărbiei.

Chase își închise ochii pentru o clipă, luă o gură adâncă de aer proaspăt și începu.

- Trebuia să-mi fi spus, Jo.

Ea se îndepărtă puțin și se întoarse cu fața la el, ochii mocnindu-i de focul furiei.

- Dacă ai fi crezut în mine măcar un pic... izbucni ea, căutându-și cuvintele. Nu cred că o altă ceartă va rezolva ceva.

- Încerc să-mi cer scuze, spuse el, cu ceva mai multă aprindere decât intenționase.

Jo își puse cana jos pe un par din gard și își încrucișă mâinile.

- Și bănuiesc că eu trebuie să fac același lucru...

Chase își puse cana lângă a ei; aburul cafelei se uni în aer cu cel al ceaiului ei, ca sufletele a doi îndrăgostiți.

- Ar trebui. Mă simt ca un prost.

Ea ridică o sprânceană subțire, aurie, și îi aruncă o privire, zâmbind reținut.

- Având în vedere felul în care m-ai salutat prima oară, o meritai.

- Ar trebui să mă ostenesc să mă apăr?

- Nu trebuie. Din câte am văzut, ai un motiv bun să tragi concluzii pripite. Evident, nu sunt prima femeie străină pe care ai găsit-o în casă.

- Dar ești prima care a făcut curat și mi-a gătit pentru cină. Celelalte femei și-au oferit serviciile doar în dormitor. Dar apoi și tu ai făcut asta.

Jo se înroși și-și întoarse privirea.

- Ei bine, și aceea a fost o minciună, spuse Chase blând.

Mintea îi zbură la noaptea în care o găsise în bucătărie, îmbrăcată doar într-un tricou subțire. Atunci hotărâse să-i treacă cu

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

vederea stânjeneala, pentru că nu se potrivea cu ceea ce el avea nevoie să creadă despre ea.

- Jason a încercat să-mi spună că tu nu ești genul acela de femeie, dar păreai atât de al naibii de convingătoare. De ce?

- Nu... știu.

- Ba știi! insistă el, privind-o cu atenție.

- N-o să-ți placă, îl avertiză. Pentru că Chase nu i-a răspuns, ea suspină. Trebuia ca tu să nu mă placi, Chase.

- Ce?

Jo înghiți în sec și ridică privirea către el, cu ochii larg deschiși și plini de îngrijorare.

- George are o poză cu tine în biroul lui.

- De la absolvirea colegiului. Cunosc poza, însă ce are de-a face cu noi?

- Eu... Vocea i se stinse ezitând, iar privirea îi alunecă spre munti.

Chase îi prinse bărbia în palmă și-i întoarse fața către el.

- Poza aceea m-a urmărit tot timpul de când am văzut-o, acum aproape doi ani. Arătăi atât de... singur, Chase. Părea că tu vrei să fii așa, dar mi-am dat seama cât de mult sufereai. Ajunsesem să nu mai pot privi fotografia aceea fără să devin aproape copleșită de nevoia de a te ajuta.

Chase înghiti în sec pentru a-și opri gustul amar al trădării.

- Deci, pentru asta ai venit tu atunci? Să mă lecuiești?

- Nu, exclamă Jo, prinzându-i mâna înainte ca el să se poată îndepărta. Nu i-am cerut niciodată lui George să mă trimită aici. A fost ideea lui de la început. Dar când a sugerat-o... eu mă întrebasem despre tine de atâta timp, ce te rănise atât de adânc, și dacă ai reușit să treci peste suferință. Trebuia să știu, Chase, te rog să înțelegi. A fost mai mult decât dorința de a te ajuta. Nu mi-am dat

seama de asta până când am ajuns aici, dar cred că eu...

- Nu o spune, Jo. Nu spune că mă iubești. Nu avea nevoie s-o audă, o vedea în ochii ei... Am vorbit serios când am spus că nu mă voi căsători niciodată.

Ea își scutură capul.

- N-am uitat.

Vocea îi era îngroșată și tremurătoare, plină de lacrimi nevărsate. Își drese glasul ușor și-și trecu dosul palmelor peste ochi.

- Nu mă aștept la nimic de la tine, Chase. Niciodată nu m-am așteptat.

El își putea da seama că ea credea ce spune, dar știa că inima ei pornise pe altă cărare. Chase nu voia s-o rănească, dar dacă era să fie sincer cu el însuși, nici nu voia să plece.

- Din nou prieteni? întrebă ea ca o încercare.

Își întinse mâna și Chase o luă, inspirând adânc și simțind cum îl străbate un șuvoi de pură dorință. Ochii lui Jo s-au mărit și s-a zbătut să-și elibereze mâna.

Chase o strânse mai tare și o trase mai aproape.

- Este mai mult decât prietenie între noi, spuse el cu o voce brusc răgușită.

El o cuprinse în brațe și își coborî gura până la a ei. Ea întepeni și opuse o urmă de rezistență. Neîndurător, Chase își adânci sărutul, încântat de dulcea beție pe care o găsise acolo înainte.

Jo se relaxă, cedând încet, încet. Când își încolăci brațele de gâtul lui, când trupul ei se topi în întregime lângă al lui, un val de triumf se ridică înăuntrul lui Chase. O dorea pe Jo atât de tare, încât abia își putea înfrâna dorința.

Fără tragere de inimă, Chase o îndepărtă înainte ca rațiunea să fie înecată de dorință. Jo îi cercetă ochii câteva secunde, apoi își

01/06/2013

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

odihni fruntea pe pieptul lui.

- Nu e bine, șopti ea.

- Doar momentul și locul nu sunt bune.

Chase îi ridică bărbia până când ochii li se întâlniră. Disperarea pe care o văzu în ochii ei îl întristă.

- Amândoi am pornit în direcția asta încă din clipa în care ne-am întâlnit, Jo. O știi la fel de bine ca mine.

- Suntem atât de diferiți, spuse ea plină de dor.

- Tocmai diferența face totul atât de frumos, îi șopti el la ureche, încântându-l înfiorarea ei.

- Vorbesc serios, Chase.

- Și eu, Josy. El folosise acel nume știind că îi va aminti de bărbatul care-i spusese așa ultima dată, nemernicul care o făcuse să sufere. La fel cum voise să-l ajute să uite trecutul, și el dorea același lucru.

Așa că o sărută din nou, nu ca și cum ar asalta o cetate, ci blând, ca să-i arate cât de inutil era să lupte. Pasiune care se strârnise între ei era la fel de inevitabilă și intempestivă ca o furtună tropicală.

Jo părea să înțeleagă; ea cedă dulce, oferindu-i pasiunea pe care el o dorea atât, fără să-i ceară nimic în schimb. Chase îi acoperi buzele, obrajii și bărbia cu sărutări. Ea se întoarse, gura căutându-i-o pe a lui.

Înainte ca flăcările să devină de nestăvilit, el s-a tras înapoi, ținându-i fața între mâini când ea încercă să-l urmeze. Scurtul sunet gutural de dezamăgire scos de ea aproape că i-a înfrânt autocontrolul deja slăbit. Deși era un adevărat chin, Chase îi ținu trupul strâns lângă al său, rezemându-și bărbia în părul ei înmiresmat, de culoarea mierii. Nu îndrăzni să-i privească fața, temându-se că dacă-i va simți dorința din ochii catifelați sau din buzele încă umede de sărutări, nu va avea puterea să se oprească nici dacă ea l-ar fi

implorat.

- Îmi pare rău că te-a făcut să suferi, Josy, spuse Chase cu blândețe.

Și poate într-o zi unui alt bărbat îi va părea rău că tu m-ai făcut să sufăr, Chase. Jo păstra însă pentru sine acel sentiment, nedorind să se lase cuprinsă de tristețe, dar nici să-l facă pe el să se simtă ca și cum s-ar fi folosit de ea. El nu luase mai mult decât i s-a oferit de bunăvoie, nu ar fi făcut-o; nu era acel tip de om.

- Nu-i nevoie să-mi vorbești despre asta...

Dar el voia să știe și poate, o dată ce ar fi aflat, Chase ar fi înțeles de ce ea era atât de sigură de ceea ce simțea pentru el. Atunci poate că ar fi lăsat-o să-i spună că o iubește. Jo se întoarse către munți, devenind nemișcată și tăcută. Chase o cuprinse pe după umeri, iar ea își rezemă bărbia de brațul lui bronzat, cuibărindu-se în puterea tăcută a bărbatului pe care-l iubea.

- Nu e o poveste prea originală, Chase. Am întâlnit un bărbat, am crezut că-l iubeam și că el mă iubea pe mine. Dar Richard a vrut doar să profite de relațiile mele din lumea editorială.

- Deci a obținut ce a dorit și a mers mai departe?

- Aș fi vrut să fie așa de ușor.

Jo închise ochii. Nimeni n-a știut cât de mare i-a fost umilința, nici măcar mama ei. Nu voia să vorbească acum despre asta.

- Spune-mi.

- Richard a murit într-un accident. M-am grăbit să vin acasă, la înmormântare, gata pregătită să mă afișez ca îndurerata sa prietenă, ca să am surpriza să mă confrunt acolo cu îndurerata lui logodnică. Ea râse sarcastic de sine însăși. Vezi tu, Richard îmi spusese că aceea era fosta lui prietenă. El nu a mințit întru totul, ci doar a neglijat să-mi spună că o ceruse de nevastă chiar înainte să înceapă să se întâlnească cu mine.

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

- Ea s-ar putea să te fi mințit.

Jo își dădu seama că Chase încerca s-o facă să se simtă mai bine. Îl iubea cu atât mai mult.

- Am știut că era adevărat chiar din clipa în care mi-a spus-o. Se explicau atât de multe... Ar trebui să fi fost devastată, Chase.

- Dar nu a fost.

Jo zâmbi, convinsă că auzise ușurare în vocea lui.

- Nu, m-am simțit rănită, rușinată, folosită. Îmi părea rău că Richard a murit, dar mi-am dat seama că niciodată nu-l iubisem cu adevărat. Dacă n-aș fi descoperit asta atunci, mi-aș fi dat seama acum.

Acesta era mijlocul de a-și declara sentimentele pentru Chase, fără ca de fapt s-o spună explicit.

- Oricum, n-ar fi durat. Richard credea în femeile cu un rol definit - să stea pe scaunul din spate în viața unui bărbat. Am muncit mult ca să ajung unde sunt. Vreau să mă mărit și să am o familie, dar pot să fac asta și dacă am o carieră în același timp. Din nefericire, se pare că sunt atrasă de bărbați care nu mă cred capabilă de a mă descurca cu amândouă. Cineva ar crede că mi-am învățat lecția cu Richard...

- Nu mă compara cu nenorocitul ăla, șuieră Chase aspru, răsucind-o cu fața spre el.

- Nu, Chase. N-am vrut să sugerez nimic despre tine...

- Vrei să spui că nu te simți atrasă de mine, Jo?

Ea se înroși.

- Sigur că sunt, dar...

- Atunci ce-ai vrut să spui?

- Cred doar că nu e o idee bună să intru în unele lucruri în momentul acesta.

- Ca de exemplu, în patul meu?

- Îmi răstălmăcești cuvintele, îl acuză Jo cu ardoare. Dacă ai uita de hormonii tăi și ai asculta ceea ce îți spun, mi-ai da dreptate.

- Tu ești cea care trebuie să asculte, Jo, dar nu cu urechile.

Chase o trase către el și-i acoperi gura cu a sa. Un braț îi înlănțui talia, iar cealaltă mână se strecură în părul de la ceafă.

Palmele ei se încleștară pe umerii lui. Cu un suspin, Jo se agăță de el.

Chase îi conduse brațele în jurul gâtului său și când ea se supuse, el se lăsă pradă foamei de a lua ceea ce ea îi oferise de atâtea ori.

Îndepărtându-și ușor picioarele, Chase îi înfipse mâna în șale apăsând-o către leagănul șoldurilor sale. Ea înțepeni și începu să se retragă. El își mută mâna pentru a-i cuprinde sânul, gemând când ea se relaxă și când își opri retragerea. Chiar și prin bumbacul subțire al bluzei și mătasea fină a sutienului ei, Chase îi putea simți căldura când ea se apăsă în mâna lui. Dar el voia mai mult. Își strecură mâna pe sub bluză, degetele alunecându-i pe pielea ei moale și plimbându-se pe sfârcul ei întărit.

Chase se simțea ca și cum sângele i-a luat foc. Flăcările dinăuntrul lui se năpustiseră atât de înalt și de fierbinte, încât trebui să-și dezlipească gura de a ei, sau s-o aibă acolo și atunci. Înainte să se poată opri, Chase îi dezmierdă gâtul cu buzele, apoi urcă spre lobul urechii, mușcându-l ușor cu dinții, apoi mângâindu-l cu vârful limbii.

Jo se mută nerăbdătoare mai aproape de el și-și lăsă capul într-o parte. O rază de lumină de la soarele ce răsărea îl lovi pe Chase chiar în față. El scăpă un hohot dureros și o îndepărtă pe Jo, mulțumind în sine pentru semnul care îi amintise la timp unde erau.

Ea ridică privirea către el, buzele-i umede și moi implorându-i

01/06/2013

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

un sărut. Ochii ei, strălucind puternic de dorință, îl țintea licărind pe ai lui.

Chase își înghiți un blestem când bărbăția îi pulsă dureros, stârnindu-l s-o ia din nou în brațe, să ajungă amândoi acolo unde durerea dorinței devine cea mai intensă plăcere ce se poate găsi pe pământ. Frustrarea era așa de adâncă încât îl făcu furios - pe el însuși, dar mai mult pe Jo pentru că nega cât de mult îl dorea.

- Aceasta este realitatea dintre noi, spuse el cu o voce îndurerată de lupta interioară pentru autocontrol.

- Nu sunt foarte bună la jocul acesta, Chase. Întotdeauna m-am rănit.

El își înăbuși o răbufnire de gelozie gândindu-se la ea cu alți bărbați. Și totuși nu-i putea spune că nu va fi rănită. Nimeni nu avea vreo garanție.

- Sunt speriată, șopti ea.

- Și eu, Josy.

Sunetul unui motor îl salvă pe Chase de la a face promisiunile care i se înghionteau în fundul gâtului ca și cum ar fi fost vii. Amândoi s-au întors la timp ca să vadă Lincoln-ul negru și mare al lui Mike Waters trăgând în apropierea casei.

Jo încercă să pună ceva distanță între ei. Chase își întări îmbrățișarea. El încă își amintea cum a râs și a flitrat ea cu Mike seara trecută. Știa că ar trebui să-i dea drumul, s-o lase să-și păstreze iluzia de libertate, dar el voia ca Mike să știe cum stau lucrurile.

Silueta înaltă și solidă a lui Mike ieși din mașină, iar el a zâmbit când o zări pe Jo. Dar zâmbetul i s-a șters când l-a observat pe Chase alături de ea, cu un braț încercuindu-i talia într-o declarație de proprietate ce nu putea fi negată.

- Jo, dragă, zise el tărăgănat, nedezlipindu-și ochii de Chase. Gata de plecare?

- Jo și cu mine tocmai aveam ceva de discutat, Waters, scrâșni Chase. Am dori să terminăm.

Mike îl ignoră.

- Jo?

O durere ascuțită îl cuprinse pe Chase în coaste - exact unde l-a lovit cotul lui Jo. Ea profitase de surpriza lui pentru a se răsuci eliberându-se din strânsoare, și se mutase la o oarecare distanță. Dar nu către Waters, chicoti Chase de satisfacție.

- Îmi pare rău, Mike, zise ea calm. Am uitat că trebuia să vii după mine.

- Atunci e bine c-am venit devreme. Ai o grămadă de timp ca să-ți faci bagajele și să ajungi la aeroport înainte să plece avionul.

- Aeroport! Chase simți iar cum se încinge, dar de data asta de furie, la fel de intensă ca și dorința de mai înainte.

- Aseară a sosit fratele meu, spuse Jo repede, aruncându-i lui Chase o privire nervoasă. Nu știam că va veni, Mike.

- Nici o problemă, iubito, zise Mike. De fapt, de ce nu vă mutați voi doi la Rocking W? E loc cât cuprinde și avem oricând nevoie de încă un bărbat prin preajmă. E singur, nu?

Zâmbetul lui ironic și gândul la Jason fiind urmărit de... baracudele de femei care stăteau la ferma tipului au făcut-o pe Jo să râdă, dar dintr-o privire își dădu seama că Chase nu era deloc amuzat.

- Ea nu merge nicăieri cu tine, Waters, spuse Chase biciuitor, mutându-se în fața lui Jo.

- Acu' eu cred că asta depinde de dânsa...

Se priveau unul pe celălalt ca doi berbeci gata de luptă pentru cea din urmă oaie. Dar deși enervat vizibil, Mike avea o expresie resemnată. Jo se îngrijoră brusc pentru Mike; ea nu-l mai văzuse niciodată pe Chase atât de furios.

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

Păși în fața lui Chase, punându-și ambele mâini pe antebrațele lui încordate.

- Mike este aici pentru că eu i-am cerut să vină. Dacă e să te superi pe cineva, supără-te pe mine.

- Supărat? Sunt dezamăgit, Jo. Din momentul în care mi-ai intrat pe ușă ți-ai păstrat poziția. N-am crezut niciodată că ești tipul de femeie care s-o ia la fugă.

- Fiecare are o limită, Chase. Nici măcar nu sunt sigură de ce am stat atât de mult.

- Nu ești?

Chiar și numai intensitatea privirii lui insistente a fost destul să trezească din nou înăuntrul ei semințele dorinței. Mici fiori îi străbătură trupul, grăbindu-i pulsul, și încălzind toate acele locuri feminine, secrete, care tânjeau după atingerea lui Chase.

Mâna ei se mișcă strângându-i brațul și un zâmbet satisfăcut curbă colțurile buzelor lui senzuale.

- Ești încăpățânat, arogant, misogin...

- De modă veche, o corectă el.

Jo zâmbi trist.

- E același lucru, Chase. Tu deja ți-ai făcut părerea despre mine.

El îi prinse mâna pe când încerca să se îndepărteze.

- Am tras tot timpul concluzii greșite, iar tu nu m-ai corectat.

- Sunt aceeași persoană care am fost și ieri.

- Dar eu nu sunt. Vreau să ajung să te cunosc. Cu adevărat.

- Nu știu...

Chase îi ridică bărbia și Jo îi întâlni privirea insistentă. El își plimbă dosul degetelor în jos, pe o parte a gâtului ei, într-o mângâiere moale ce-i îmbujoră obrajii și-i făcu buzele să se deschidă într-un suspin.

- Neagă asta, spuse el doar pentru urechile ei.

- Nu este destul pentru mine, protestă Jo. Slăbiciunea vocii ei o trădă.

- E mai mult decât poți ignora.

Privindu-i ochii serioși, Jo nu putu nega adevărul cuvintelor lui.

- Ai dreptate, Chase, șopti. Nu m-am simțit niciodată așa până acum...

El își închise ochii și inspiră adânc.

- Slavă Domnului.

- Tu încă nu erai sigur de mine, nu? Nu credeai că nu cedez atât de ușor pe cât mă prefăceam a o face?

- Cum nici tu nu erai sigură de mine. De aceea trebuie s-o luăm de la capăt, Jo. Te rog.

Acel singur cuvânt a convins-o mai mult decât toate discursurile frumoase pe care Chase le-ar fi putut spune.

Totuși, enormitatea propunerii lui o înspăimântă. Ea se afla în fața perspectivei de a se dărui, trup și suflet, unui bărbat despre care era deja convinsă că o va face să sufere.

Mai bine să fi iubit și să fi pierdut, decât să nu fi iubit deloc. Întotdeauna acesta păruse un adevăr atât de profund, dar Jo se întrebă dacă ar mai simți același lucru peste trei luni, când ar fi părăsit Tower C și pe Chase Riordan pentru totdeauna.

Totuși nu putea nega minunatele momente pe care le-au trăit împreună.

- O vom lua de la capăt, spuse ea. Satisfăcut, Chase se întoarse și se îndreptă cu pași mari către hambar, cu o bucurie înăbușită în fiecare pas.

- Oferta mea e încă în picioare, dragă...

Jo se răsuci, surprinsă să-l vadă pe Mike Waters stând aproape, în spatele ei, cu ochii plini de simpatie.

- Nu pot să plec acum, Mike. Îmi pare rău că te-am târât până

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

aici.

- A meritat să-l văd pe Chase Riordan înjosit de o femeie. El zâmbi și o ciupi sub bărbie înainte de a se întoarce către mașina sa. Nu uita, doar un telefon ne desparte, dragă! strigă el peste umăr.

Jo i-a zâmbit și i-a făcut cu mâna pe când se îndepărta de casă lăsând în urma mașinii o ploaie de pietriș și praf.

- A fost mai bine decât un serial TV, Jo.

- Naiba să te ia, Jase. Ea se întoarse și-l lovi peste braț pe fratele ei, rânjind satisfăcută la strigătul lui de durere. Mă spionai la fel cum obișnuiai s-o faci când eram copii.

- De ce crezi că m-a trimis mama? întrebă el acru. În mod sigur tu nu mi-ai fi spus toate secretele tale adânci și întunecate și n-am nici cea mai mică idee despre cum să lucrez cu computerul ăla al tău, așa că jurnalul tău e în siguranță - și mă limitez la spionat. Dar știu când să închid ochii, o tachină el.

Jo nu se domoli.

- Ține rezultatele micii tale spionări pentru tine. Indiferent ce crezi tu că ai văzut, Chase și eu aveam tot atâtea șanse de a rămâne împreună ca și Romeo și Julieta.

- Atunci de ce ai hotărât să rămâi?

Jo suspină.

- Speranță, cred. Speranță prostească, Jase, așa că nu-i spune nimic mamei. N-ar face decât să se bucure degeaba.

- Ea nu vrea decât vreo douăzeci de nepoți, Jo.

- Tu ești mai mare în vârstă decât mine. Tu să te căsătorești - și să-ți găsești una fertilă.

Jo îl lovi ușor peste obraz în timp ce-i dădea acest sfat frățesc. Jason râse, îmbrățișând-o cu afecțiune.

- Doamne, de ce te-ai mutat așa departe de noi, Jo? Acasă nu mai este același lucru, fără tine și Jon și Jake acolo.

- Pun pariu că mamei tale nu-i e dor de atâtea rufe de spălat și de gătit... și de permanenta pisălogeală.

- Știi că ar da orice să te întorci acasă. Sigur, altfel ar fi dacă te-ar și mărită și la casa ta în loc să trăiești singură.

Chase ieși din grajd, trăgând de căpăstru un frumos armăsar palomino - de culoare crem, cu coama și coada de o nuanță mai deschisă - gata înșeuat.

Jason îl privi plin de admirație.

- Hei, Chase, strigă el. Stai așa!

Chase ridică privirea și Jo tremură de încântare când ochii li s-au întâlnit, înainte ca acesta să-și întoarcă atenția către fratele ei.

Ea îl prinse pe Jason de mânecă.

- Nu te băga în treaba asta, Jase. Tu nu înțelegi ce se întâmplă. Nici eu nu sunt sigură că înțeleg.

El îi scutură mâna la o parte.

- Ai încredere în mine, Jo.

- Te rog, Jase. Sunt destul de mare acum. Viața mea sentimentală este treaba mea.

- Explică-i asta mamei. În momentul acesta cred că am să mă autoinvit să călăresc alături de Chase. Nu am decât câteva zile la dispoziție ca să-l cunosc și am impresia că acest lucru va fi foarte important în viitorul apropiat.

Jo știa că îl contrazicea fără nici un folos, Jason era de neclintit o dată ce lua o hotărâre. Intră în casă și-și încălzi ceaiul, privind de la fereastra bucătăriei cum cei doi bărbați se îndepărtau călare, vorbind de parcă ar fi fost vechi prieteni. Se gândi atunci că a fost o prostie să-l trimită la plimbare pe Mike Waters, cel mai bun lucru pentru toți cei implicați ar fi putut fi ca ea să plece, înainte ca cineva să sufere.

Dar Chase avea dreptate. Ea niciodată nu dăduse bir cu fugiții,

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

nici măcar când lucrurile au devenit dure.

Totuși, orice are un început și ea nu se putu abține să nu se întrebe dacă acum ar trebui să fugă.

Capitolul 8

- Merii aceia au fost plantați cu mai mult de un secol în urmă, de către Martin Canover, stră-stră-stră-străbunicul meu.

Jo urmări degetul lui Chase indicând un pâlc de copaci noduroși și ciuntiți, crescuți de-a lungul unui pârâu lat și puțin adânc - la marginea poienii unde se sărutaseră prima dată.

- Meri antici?

Chase râse.

- Cred că pot spune asta. Încă mai fac câteva fructe, deși nu am timp să mă ocup de ei cum trebuie.

El își întoarse calul către poiană, surprinzând-o pe Jo. De când își făcuse confesiunea, Chase se eliberase de orice secret personal, vorbind în schimb despre adevărata sa iubire: Tower C. Jo se simțea de parcă ar fi cunoscut pământul și oamenii săi, atât pe cei din trecut cât și pe cei de acum.

Ea doar asculta, mulțumită să fie cu el, să simtă catifeaua fină și groasă a vocii lui, strălucirea zâmbetului lui și grația firească a trupului lui impunător. Jo intenționa să consume fiecare moment al timpului pe care-l mai avea de petrecut cu Chase ca un urs care se îndopa cu mâncare înainte de hibernare. Iarna va veni în curând, iar de data asta avea să fie mai lungă, mai rece și mai goală decât

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

toate cele dinainte.

- Vii?

Jo ridică privirea și văzu că Chase o privea, așteptând. Strălucirea din ochii lui umplu tăcerea cu greutatea dorinței sale și cu tensiunea stăpânirii de sine. El își întinse mâna, iar ea își mână calul la pas.

- Am senzația că n-am venit aici din întâmplare, spuse ea în glumă pe când degetele lui le acoperea pe ale ei.

- Te deranjează?

- Știu drumul până acasă.

- O să țin seama de asta, rânji Chase, dar degetele se strânseseră ușor pe ale ei.

Jo zâmbi și-i strânse și ea mâna.

- Știi, Chase, riscăm să repetăm spectacolul pe care l-am dat ultima dată aici.

Sprâncenele i s-au ridicat, ochii i s-au aprins cu flăcări albastre, iar nările i s-au umflat ca și cum era un lup simțind mirosul perechii sale.

Pe Jo o inundă căldura, pornind de la degetele picioarelor, cuprinse de furnicături și urcând până în obraji. Nu era doar jenă.

- Am vrut să spun că s-ar putea să ne trezim cu încă un vizitator de la Rocking W.

- Nu prea cred, replică Chase, cu o voce puțin mai adâncă decât de obicei. Nu se întâmplă atât de des și cele mai multe invazii vin pe șosea. În orice caz, nu m-am gândit la asta.

El îi dădu drumul mâinii și-și mână calul puțin mai departe, mergând drept către o imensă și bătrână salcie plângătoare care creștea chiar la marginea apei. Chase descălecă și-i cuprinse talia în mâinile mari și puternice, dând-o jos de pe cal. Surprinsă, Jo se încordă, dezechilibrându-i pe amândoi. Se agăță de umerii lui

Chase; el o trase mai aproape, făcând câțiva pași împiedicați înapoi. Dar chiar după ce amândoi rămaseră în picioare, el nu-i dădu drumul.

Pofta din privirea lui insistentă și strălucitoare și senzația trupului lui tare presat de al ei, făcură dorința să clipească prin ea ca și scânteile unui foc în întunecimea nopții. Și o dată cu aceasta veni și panica. Buzele-i era zdrobite de ale lui și tot ce voia să facă era să-și sfâșie hainele ca să simtă căldura și tăria corpului lui pulsând într-al ei, înăuntrul ei. Era primitiv, deconcertant. Înfricoșător.

Chase trebuie s-o fi simțit-o înțepenind. Își stinse focul din priviri și-i lăsă picioarele să atingă pământul, cu un zâmbet resemnat, dar îi păstră una din mâini într-a lui, într-o blândă captivitate. Cu cealaltă mână dădu la o parte câteva ramuri de salcie.

Cu inima încă bătând precipitat, cu respirația rapidă și superficială, Jo se uită dincolo de Chase. Ramurile salciei măturau pământul, ca o plasă naturală care lăsa să treacă destulă lumină pentru a hrăni iarba grasă de Wyoming, creând totuși un rai de intimitate. Un mic răcitor din poliester stătea alături de trunchiul gros al copacului, cu o pătură frumos împăturită deasupra.

- Unde sunt gravurile? întrebă ea retrăgându-se în spatele unei glume, evenimentele desfășurându-se prea repede pentru ea.

Chase zâmbi, poftind-o cu mâna întinsă.

- Nu te-am adus aici ca să te seduc, Josy.

Ramurile salciei reveniră la locul lor, foșnind încet în bătaia vântului. Jo se întoarse către Chase, ridicând o sprânceană cu tăcută curiozitate.

- M-am săturat să te strig cu nume de bărbat, când sentimentele pe care le am pentru tine numai platonice nu sunt.

Jo zâmbi.

- De fapt mă întrebam de ce m-ai adus aici, explică ea cu amuza-

01/06/2013

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

ment. Dar poți să-mi spui cum vrei.

- Nu-ți voi aminti de trecut?

- Nu, dacă îmi vei oferi noi amintiri când o faci, replică ea blând, ridicând o mână.

Înainte să-i poată atinge obrazul, Chase îi prinse degetele și-i sărută în fugă încheietura pumnului. În timp ce Jo se dezmeticea după gestul lui romantic, el întinse pătura și o îndemnă să se așeze.

- Am vrut doar să fac ceva drăguț pentru tine, Josy. Îți mulțumesc pentru tot ce ai făcut pentru mine de când ai sosit aici.

Obrajii ei se îmbujorară de plăcere la acest compliment. Ea îl privi cum deschide răcitorul și scoate un pui prăjit, fructe proaspete și tarte cu zmeură.

- Tot timpul eu munceam ca o sclavă în bucătărie, gândindu-mă că îți fac o mare favoare. Acum aflu că știi să gătești.

Chase își băgă capul între umeri.

- De fapt, Carla, prietena lui Giff, a făcut mâncarea.

- Ești atât de drăguț când roșești, îl tachină Jo.

El îi aruncă o scurtă căutătură de avertizare, iar când ea deschise gura să-l necăjească în continuare, el îi vârî o felie de măr în gură. Degetele lui îi atinseră buzele în treacăt, trimițându-i o altă pală de foc prin trup.

- Când te uiți așa la mine...

El îngenunche aproape de ea, acoperindu-i fața cu ușoare sărutări pe care le simțea ca și lumina soarelui printre ramurile de salcie, mici pete de căldură și lumină pe pielea ei rece.

El o sărută cu putere. Jo își încolăci brațele de gâtul lui, mai mult ca apărare decât ca răspuns. El îi împinse spatele pe pământ, culcându-se jumătate deasupra ei. Ea ameți, în parte pentru că greutatea lui îi îngreună respirația, în parte din cauza felului în care o săruta.

Se simțea ca și cum Chase ar fi devorat-o, invadând-o cu buzele, limba și dinții. Senzația și aroma pielii lui fierbinți, gustul gurii lui, îi sleiră puterile și-i risipiră autocontrolul; chiar și respirația lui părea să-i umple plămânii. El o copleși și o domină până când din ea nu rămaseră decât gândurile; și chiar și acelea se ștergeau rapid sub senzualul atac.

Jo îi împinse umerii, disperat să-și tragă răsuflarea sau cel puțin să-l aducă pe Chase la un ritm căruia îi putea face față. Cu un mârâit avertizator, el îi trase brațele deasupra capului, încătușându-i încheieturile mâinilor cu una din palmele sale mari.

Ea înțepeni complet.

Chase se retrase, cu ochii plini de dorință, dar dezorientat. Jo căută cuvinte pentru a-i explica noianul de emoții care o cuprindeau, dar el trebuie s-o fi văzut pe fața ei.

El se ridică cu o mișcare violent controlată, întorcându-și fața. Mâinile îi erau strânse în pumni pe coapse, atât de încordat încât mușchii i se contractară de-a lungul șirei spinării.

- Îmi pare rău, Josy, șuieră el. Am vorbit serios când am spus că nu te-am adus aici să te seduc. Numai că te-am dorit din prima clipă când te-am văzut, fâțâindu-te prin bucătăria mea cu blugii tăi strâmți și cu gura zemoasă, implorând să fie sărutată. M-am controlat atât de mult timp...

- Iar eu îți trimit semnale confuze, termină Jo pentru el. Ea se ridică și riscă să-și pună mâna pe spatele lui, simțind căldura pielii lui prin cămașa de bumbac și felul în care mușchii îi tresăltau la atingerea ei.

Chase tâșni în picioare, pășind teapăn către mal și înapoi, lângă ea. Se uită lung în jos la ea, trecându-și degetele prin părul negru și dezordonat. Își întinse mâinile, arătându-i tremurul fin care-l scutura.

01/06/2013

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

- Abia m-am oprit. Chiar și acum te vreau atât de mult încât fac tot ce pot să nu te iau, fie că vrei sau nu.

Jo își privi și ea mâinile încleștate în poală. Cum să-i spună adevăratul motiv pentru care era nesigură și nervoasă? După ce de atâtea ori l-a tachinat și l-a înțepat, făcând aluzii la sex pentru a-l ocoli, cum îl putea privi în față pe Chase și să-i spună că e virgină? El merita să știe adevărul, dar cuvintele nu-i puteau trece de buze.

Chase îngenunche lângă ea, ridicându-i bărbia până când îi întâlni ochii.

- Spune-mi ce vrei, Josy. Nu pot - nu putem continua așa.

Jo își strânse brațele pe burtă. Ar fi putut scrie scena asta și legată la ochi, pur și simplu ar fi făcut-o pe eroină să arunce dintr-o suflare că e virgină. Dar viața reală era mult mai complicată.

- N-am întâlnit nici un bărbat care să mă ispitească așa ca tine, Chase. Vreau... lucruri cu tine pe care nu le-am avut niciodată.

Privirea speriată de pe fața lui ar fi fost comică - dacă neîncredere nu ar fi întristat-o atâta.

- Nu-ți cer nici un angajament. Dar îl spera, probabil, prostește. Hai numai să vedem unde ne duce timpul.

- Ești sigură?

Vocea îi era joasă și răgușită de lupta de a se îndepărta de ea atunci când dorea cu atâta disperare să ia ce i se oferea.

Jo îi atinse obrazul, mângâindu-i mușchii încordați ai maxilarului, apoi urcând către sprânceana stufoasă, netezind-o.

- Eu... simt mai mult pentru tine decât pentru orice alt bărbat pe care l-am cunoscut. Era cât se poate de aproape de o declarație de dragoste. De dragul lui. Vreau să fiu cu tine, Chase.

Ea își ridică mâinile scoțând clema care-i ținea părul strâns într-un nod. Jo își lăsă pletele grele să-i cadă pe spate, zâmbind la șuierul de plăcere pe care Chase îl scoase când își împleti degetele

în șuvițele ei lungi care-i alunecau pe lângă mână până dincolo de talie. Văzându-i privirea admirativă, ea își scoase bluza din eșarfa de la mijloc, apoi desfăcu fiecare nasture de jos în sus, cu degete tremurânde. Începu să îndepărteze marginile de jos ale bluzei, dar mâinile lui le cuprinseră pe ale ei.

Blând și cu respect el desfăcu bluza. Jo tremură la privirea lui stăruitoare care-i mângâia pielea și la căldura mâinilor care-i șerpuiau de la gât în jos, printre sâni și peste burtă. Răsuflarea i se frânse într-un suspin, mușchii îi înțepeniră și căldura radie dinspre atingerea lui, adunându-se într-o durere umedă între coapse.

Jo se întinse, descheind cămașa lui Chase și plimbându-și degetele prin părul moale și negru de pe pieptul lui, coborând până sub talia blugilor lui.

Chase își împinse bluza de pe umeri, întinzându-se pentru a-i deschide cu o răsucire a mâinii încheietura sutienului, apoi îi făcu baretele subțiri să alunece pe brate în jos. Ea deschise gura să-l tachineze pentru abilitatea lui cu desuurile femeilor, dar expresia de pe fața lui îi tăie răsuflarea. Ochii lui se întunecaseră, pielea i se înroșise ca și cum era cuprins brusc de febră; el gemu, expirând aer cald care-i mângâie sânii goi și îi făcură sfârcurile să se întărească dureros.

Spatele ei se arcui ca reacție la contrastul senzual de umbră răcoroasă și respirație fierbinte. Ea înțelese deodată pofta disperată care trebuie să-l fi cuprins pe Chase înainte. Jo voia să-l implore s-o atingă, să-i astâmpere foamea ce alerga prin ea. Se apropie, ridicându-se în genunchi și dându-i cămașa jos de pe umeri. Sânii i se frecară de el. Părul mătăsos care-i mângâia sânii îi stârni o plăcere sfâșietoare.

Chase îi desfăcu nasturele blugilor și-i deschise cu forță fermoarul. Jo încercă să-i copieze mișcările, dar mâinile îi tremurau.

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

Cu un râs moale, Chase îi îndepărtă mâinile și o ridică în picioare, dându-i jos cizmele, ciorapii și blugii. Dându-și seama dintr-o dată că stătea în picioare afară, dezbrăcată aproape complet, în miezul zilei, Jo își încrucișă brațele peste sâni.

Chase se ridică în genunchi, îi coborî brațele cu blândețe și îi acoperi sânii cu palmele lui mari și calde. Își lipi obrazul de burta ei, făcând-o să tremure de plăcere la înțepătura ușoară a bărbii pe piele.

- Moale, murmură el cu o voce plină de pasiune. Cald și moale și dulce.

Își apăsă buzele pe talia ei, gustând-o cu limba.

Genunchii lui Jo se înmuiară.

Chase o întinse pe pătură și ea închise ochii, nerezistându-i privirii intense. Lipsa vederii îi făcu celelalte simțuri mai vii. Simțea mirosul florilor de măr și parfumul bărbatului care se apleca asupra ei. Foșnetul vântului în salcie o calma, pe când asprimea respirației lui Chase - și a ei - o excitau.

Însă cel mai mult simțea atingerea. Mâinile lui hoinăreau în voie, dezmierdând-o de la umeri până la talie, mângâind coapsele ei fierbinți și gâdilând plăcut pielea sensibilă din spatele genunchilor. Un geamăt îi tâșni din piept la felul în care mâinile lui îi fremătau sânii, modelând carnea sensibilă după forma palmelor lui, răsucind vârfurile tari între degete, până când capul îi zvâcni și mâinile i se încleștară în pătură.

Ceva fierbinte și umed îi înlocui mâinile dibace și Jo strigă la fiorul ascuțit de plăcere care se repezi până în miezul feminității ei. Chiar și cu ochii închiși îi era prea ușor să-și imagineze gura lui Chase pe sânii ei, pielea lui închisă pe fundalul luminii. Buzele lui se mișcau într-un ritm care-i făcu pulsul să zvâcnească puternic. Dinții lui rodeau ușor vârfurile întărite, trimițând prin ea val după

val de disperată și crescândă dorință.

Până să-i audă răspunsul, ea nici nu-și dădu seama că litania de rugăminți din mintea ei i se desprinsese, de asemenea, de pe buze, îmbolată cu suspinele trunchiate ale răsuflării.

- Ești sigură, Josy? întrebă el.

Răgușeala din vocea lui îi spori plăcerea dureroasă care o tortură. Drept răspuns Jo își întinse brațele către el, gemând când el se retrase cât să-și dea jos cizmele și blugii, și bikinii ei.

Când trupul lui lung și greu se lipi de al ei, Jo se lăsă cuprinsă de îmbrățișarea lacomă, avidă să-i ofere ceea ce și el i-a oferit. Își înfipse mâinile în părul lui, trăgându-i gura către a ei și devorând-o cum și el o devorase. Fără să-și dea seama ce face, se arcui spre el, înfometată să-i simtă tot trupul lipit de al ei.

- Doamne, Josy, nu mai pot să respir așa. Încetinește sau o să-mi pierd controlul.

- Bine, replică ea, deschizând ochii doar cât să vadă pe fața lui semnele dorinței de nestăpânit.

Bărbatul care-i întoarse privirea era Chase pe care-l știa, dar totuși părea mult mai sălbatic.

- Te rog, Chase, îl imploră ea. Vreau... Vreau.

El expiră aspru, apoi îngenunche între coapsele ei, trăgându-i genunchii pe lângă șoldurile lui.

Imaginea lui asupra ei, gata să iubească, era prea mult. Jo își puse mâinile pe brațele lui încordate și închise ochii, punându-și încrederea în el. Totul s-a întâmplat deodată, prea repede ca Jo să deosebească o senzație de alta, prea repede ca ea să se încordeze la dulcea invadare a trupului său.

Gura lui se lipi de a ei, mâna îi cuprinse sânul și el își uni trupul cu al ei într-o lungă și blândă apăsare care-i luă inocența cu o ușoară senzație de durere.

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

Jo deschise ochii și-i văzu capul aruncat pe spate, gâtul încordat și dinții încleștați ca și cum era în agonie.

- Credeam că mi-ai spus toate secretele, icni el.

Un zâmbet curbă buzele lui Jo. El nu era supărat, ci doar surprins.

- Nu e un lucru pe care să-l spui la toți bărbații.

- Trebuia să-mi fi spus.

- Vrei să-mi cer scuze? întrebă ea în glumă, simțind o senzație cu totul nouă străbătându-i corpul. Chase expiră șuierător și Jo jubilă descoperindu-și o nouă putere. Ea îi zgârie pieptul cu unghiile, râzând gutural când el înjură zgâindu-se la ea.

Ochii li se întâlniră și tot amuzamentul dispăru.

- Vreau asta, Chase. Cu tine.

El îi studie fața, susținându-i privirea intensă pentru o lungă și tensionată clipă. Jo putu vedea capitularea în ochii lui, chiar când el începu să se miște. Legănarea trupului lui către și în al ei îi stârnea o plăcere atât de intensă, încât ochii i se închiseră, clipind pe măsură ce corpul ei acompania ritmul impus de el.

- Nu, spuse el poruncitor, scuturând-o puțin. Privește-mă, Josy.

Își forță ochii să se deschidă, privirile rămânându-le încleștate. Văzându-și dezlănțuirea oglindită în ochii lui, aproape că izbucni într-o frenezie de dorință. Își repezi mâinile pe pieptul lui, fața și gâtul lui, apoi înapoia lui, pentru a-i simți încordarea și alunecarea mușchilor spatelui și feselor pe când se mișca deasupra ei.

El coborî mâna între trupurile lor încordate, găsindu-i locul unde concentra toată plăcerea. Jo își pierdu tot controlul. Mâinile ei se încleștară pe brațele lui, corpul i se încordă în al lui Chase, străduindu-se disperat să se elibereze de extazul ce o umplu, atât de intens încât nu-l mai putea suporta.

Chase apăsă adânc, apoi din nou, și vara se împrăștie în jurul lui

Jo, aruncând-o într-o sferă de sunete și lumini fragmentate, de o plăcere atât de strălucitoare încât îi ilumină fiecare celulă până când vibră toată de acea fericire senzuală. Valurile orgasmului se spurseră asupra ei, ascutit și viu, retrăgându-se apoi ca o maree, cu unde din ce în ce mai mici, care o lăsară fără vlagă.

Îl simți vag pe Chase alunecând într-o parte și mormăi nemulțumită de răceala aerului care-i atingea pielea.

Se cuibări în brațele lui, atât își amintea Jo. La fel cum își amintea că el o strânsese mai aproape în timp ce aluneca într-o toropeală liniștitoare cum nu mai simțise de săptămâni.

Chase o privi cum doarme. El ar fi trebuit să se supere că nu i-a spus că era virgină. Dar simțea că a primit cel mai prețios dar din lume. Chiar și acum, în timp ce trupul său gemea după efectele celui mai intens orgasm pe care-l simțise vreodată, o dorea din nou, acum cu mai multă disperare, pentru că fusese primul și singurul ei iubit.

Ea tremură ușor, murmură somnoros și se înghesui mai aproape de căldura lui. Chase răsuflă lung și încet, apoi continuă să-și regleze respirația, sperând că-l va ajuta să-și controleze dorința pentru acea firavă, generoasă și frumoasă femeie din brațele lui. Era inocentă. S-o aibă încă o dată după numai câteva clipe, ar fi putut-o răni, mai ales dacă se împreunau cu febra care-i cuprinsese mai înainte.

N-a mers. Nici o scuză nu-i putea stinge focul din vene. Ea se cuibări aproape, mâna pe care o încolăci de mijlocul lui îi alunecă atunci când se relaxă deplin în somn, atingându-i sexul întărit. Dorința îl izbi pe Chase atât de puternic încât fiecare mușchi din trupul său se încordă într-o inutilă încercare de a nega.

- Jo, spuse el, scuturând-o ușor. Trezește-te.

Ea obiectă cu un murmur adormit, sărutându-i cuminte pieptul.

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

- Obosită, mormăi.

Chase înjură șuierat.

- Hai, trezește-te. Nu ți-e foame?

- Nu-mi mai este, spuse ea cu un zâmbet somnoros și satisfăcut care-l făcu pe Chase să-și încleștеze dinții atât de tare că-l dureră maxilarele.

El încercă să se îndepărteze, doar atât cât să se poată controla. Dar ea se cuibări mai aproape.

- Jo.

- Spune-mi Josy, murmură ea, răsuflarea ei caldă mângâindu-i pielea sensibilizată a pieptului. Îmi place când îmi spui Josy.

Chase renunță. Se întinse la loc pe pătură, îndepărtând câteva șuvițe de păr auriu de pe obrazul ei îmbujorat și încercând să nu-și amintească felul în care ea se aprinsese în brațele lui. Să o iubească fusese ca și cum ar fi descoperit focul. O dată ce a atins lumina și căldura, nu mai putea trăi fără ele.

Nu putea spune că l-a surprins pasiunea ei. Ea debordase senzualitate la fel de firesc precum un foc dă căldură. Inocența ei, pe de altă parte, îl luase total pe nepregătite, îi oferise un dar atât de prețios fără să aștepte nici un fel de declarație din partea lui. Faptul că nu putea suporta gândul ca orice alt bărbat s-o atingă atât de intim, să se înfrupte din pasiunea ei incredibilă, îl făcu să se simtă ca un neghiob vulnerabil.

Și îi spunea lui Chase că se afla într-o mare încurcătură.

Capitolul 9

„Dacă aș fi căutat în întreaga lume un bărbat care să mă ajute să cunosc dragostea, n-aș fi putut face o alegere mai bună decât Chase Riordan. El este iubitul din fanteziile oricărei femei, blând când simți nevoia, furtunos când pasiunea ne cuprinde pe amândoi în pumnul ei lacom și nerăbdător. Aproape ca și când mi-ar putea citi gândurile, știe ce vreau și de ce am nevoie înainte să știu chiar eu. Lucrurile să pară așa. Chase mi-a oferit atât de mult, dar ce voi lăsa în urma mea?"

Mâinile lui Jo înțepeniră pe tastatura laptopului ei. Se uită lung la notele de jurnal de pe ecran, dar de fapt îl vedea pe Chase, așa cum tocmai îl lăsase, dormind în patul mare pe care-l împărțeau din acea după-amiază sub salcie. Relaxarea somnului adânc îi șterse cinismul de pe fața lui chipeșă. Părea mai împăcat cu sine și cu lumea. În realitate, nu era deloc așa.

„Fiind cu Chase mi-am dat seama că nu-l iubisem niciodată cu adevărat pe Richard și am găsit puterea să pun întreg acel sordid episod în trecut, unde îi este locul. Realizez acum că dorisem să fac acest lucru pentru Chase, din primul moment în care i-am zărit durerea din ochii aceia din fotografie, cu luni în urmă. Dar nu l-am

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

făcut. Ce arogant din partea mea să cred că aș putea vreodată."

Degetele îi zburau pe tastatură pe măsură ce în sfârșit dădea glas - deși în tăcere - durerii din suflet care crescuse înăuntrul ei de-a lungul ultimelor săptămâni.

„Chase este bântuit de acea trădare din trecut. Pot vedea fantoma trecutului în ochii lui, în felul cum se retrage în sine dacă fac și cea mai nevinovată referire la viitor. În ciuda intimităților pe care le-am împărtășit, el ridică zidurile cu atât de mare ușurință. N-am greșit cu nimic, însă el nu-și dă voie să aibă încredere în mine.

Am făcut legământ să iau fiecare zi așa cum vine, dar gândul că voi pleca la sfârșitul lunii viitoare mă ucide. Chase îmi arată destul de clar, de altfel, că nu are nici o intenție de a-mi cere să rămân. Pacea de care m-am bucurat se macină încet."

Jo își lăsă brațul în mâini și închise ochii, care-i erau ca presărați cu nisip din cauza lipsei de somn. Asta nu era prima dată când părăsise patul lui Chase, neputând găsi liniștea pentru a se odihni. Să-și verse toate îndoielile și grijile în patimile jurnalului ei o ajuta. Puțin.

Răsuflarea lui Chase îi atinse cald ceafa, urmată de atingerea catifelată a buzelor lui pe pielea sensibilă. Jo se înfioră mai mult ca reacție neajutorată la căldura ce-i străbătu corpul. Dar când ceea ce scrisese în jurnal se salvă pe disketă, și ecranul laptopului se goli, o eliberare îi relaxă mușchii încordați. Închise ochii și se lăsă pradă magiei momentului.

Chase o ridică din scaun și se așeză în locul ei, trăgând-o în poală.

- Știu că termenul limită se apropie, dar mă simt singur, în pat fără tine, Josy.

„Nu atât de singur pe cât te vei simți în câteva săptămâni." Jo respinse acel gând deprimant, lăsându-se cuprinsă de brațele lui

Chase. Fără să întrebe, Chase întinse mâna în spatele ei și închise capacul laptopului.

- Gata cu lucrul pentru noaptea asta.

Jo ar fi obiectat împotriva gestului lui autoritar, dar privirea lui gravă o avertiză să n-o facă. El devenea morocănos și tăfnos la cea mai mică aluzie la cariera ei sau la viața ei în New York. Ea văzuse conflictul din el, cu toate că încerca furios să-l ascundă. El nu voia ca ea să plece, dar nu-i cerea să rămână.

Ea voia o soluție pentru această dilemă. Putea pur și simplu să plece, să reteze relația dintr-o dată; rănile se vindecau mult mai repede și mai bine în felul ăsta.

Dar pe când el o purta pe brațe înapoi în pat, pe când ea se lăsă pradă atracției întunecate a pasiunii reaprinse, ea știu că nu putea renunța la nici unul din momentele prețioase care le rămâneau.

* * *

Privind-o pe Jo, Chase înțelese fraza „poezie în mișcare". Fie că stergea mobila sau pregătea micul dejun, ea se mișca cu atâta grație și tăcută senzualitate încât Chase trebuia să se uite în altă parte, înainte ca dorința să-i învingă autocontrolul. Faptul că ea nu avea nici o idee despre cât de mult îl impresionase era și mai excitant.

Cum o putea lăsa să-l părăsească? Cum îi putea cere să rămână, să-și modeleze viața după a lui? Dacă ar fi spus nu?

Dacă ar fi putut-o imortaliza cumva...

- Pozează pentru mine.

- Ce?

Ea se întoarse, cu mâinile pline de ouă, cu ochii și vocea pline de surpriză amuzată.

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

- Pozează pentru mine, Josy. Ideea îl însufleți, inspirația îl umplu pe Chase până când se întrebă de ce nu se gândise la asta până atunci. Ea era frumoasă, fascinantă, complexă. Și pentru moment era a lui. Lasă-mă să te pictez. Vreau să prind pe pânză privirea pe care o aveai în ochi noaptea trecută.

Jo se îmbujoră, punându-i în față omleta pufoasă.

- Am multe lucruri de făcut astăzi, Chase.

El o trase în poală, în scaunul în care făcuseră dragoste noaptea trecută. Jo își aminti și ea, îmbujorarea ei se accentuă pe când încerca să scape, dar Chase o ținea cu fermitate, atingându-i spatele, până când ea se relaxă cu un suspin.

- Ar trebui să lucrez, murmură ea, cu gura lipită de gâtul lui. George așteaptă o trilogie pe săptămâna viitoare, iar eu am terminat doar două din scenarii.

- Lucrează în după-amiaza asta, îi șopti Chase, cu buzele lângă ale ei. El cedă tentației, lăsându-i pe buze un sărut ușor ca un fulg, zâmbind când ea își apăsă buzele pentru mai mult. Cu toate că prea curând, el era acela care dorea, poftea mai mult, așa cum un muribund dorește viața.

Chase se retrase fără a-și adânci sărutul. Trebuia să știe dacă se mai putea abține.

Jo suspină și se fâțâi în poala lui într-o poziție mai fermă și făcându-l să geamă de durere.

- Trebuie să mă duc în oraș în după-amiaza asta, Chase.

- Fă-o mâine, replică el hotărât, și mai iritat cu fiecare scuză pe care ea o găsea pentru a nu petrece timpul cu el.

Jo trebuie să fi auzit asta în vocea lui.

- E vina ta că trebuie să mă duc astăzi, Chase. Am fost prea ocupată. Ea îi sărută gâtul. Și prea preocupată pentru a mă gândi la mâncare. S-au terminat toate.

Ea tăcu pentru o clipă.

- În ceea ce privește cariera mea, George mi-a oferit prima oportunitate, cu toate că sunt atât de tânără. Nu am depășit niciodată cerințele lui limită și nu intenționez să încep acum. E important pentru mine.

- Îmi pare rău, Josy. În fața sinceritătii ei calme, era singurul lucru pe care Chase îl putea spune.

Ea se relaxă din nou, acceptându-i scuza pentru furia lui de moment. Dar problema era mai mare. Chase și-a dat seama că îi afectase lucrul timp de săptămâni. Inconștient. Dacă era gelos pe timpul pe care-l petrecea cu un laptop fără suflet, cum se va simți el după plecarea ei, întrebându-se ce bărbat îi va mângâia inima frântă și-i va câștiga dragostea? Și va exista un alt bărbat, ea era prea pasională pentru a rămâne singură prea mult timp.

Gelozia se târa în el ca un vierme printr-un măr, lăsând putreziciune și ruină în urma lui. Cel mai rău lucru era însă că era numai vina lui.

- Voi poza pentru tine.

Jo îl înghionti cu cotul.

- M-ai auzit? Voi poza pentru tine, dar numai o oră.

Chase inspiră adânc pentru a se calma. Soluția la problema lui nu putea veni decât în birou.

* * *

Să o picteze pe Jo era cea mai dificilă sarcină pe care Chase a avut-o vreodată, dar îi oferea și răsplata cea mai mare. Ea roși și se fâstâci la început, făcându-i aproape imposibil să captureze calitatea senzualității inocente care o îmbrăca la fel de confortabil și firesc ca și o pereche preferată de blugi.

Așa că făcu dragoste cu ea, acolo între picturile acoperite, cu

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

mirosul de vopsea de ulei și terebentină împrăștiat în aer ca și cel mai puternic parfum. El absorbi fiecare respirație a ei, fiecare geamăt, fiecare rugăminte disperată din vocea ei guturală, felul în care trupul ei se mișca în perfectă armonie cu al lui, ca și cum acest dans al pasiunii fusese creat doar pentru ei. El exploată toate sunetele, aromele și senzațiile și le absorbi până când rezonă de inspirație.

Și când ea se întinse, molatică și mulțumită, o pictă. Pielea îi era învăluită de o aură de îmbujorare, ochii căprui păreau o catifea groasă, atât de moale încât Chase doarea să se cufunde în ea și să rămână acolo pentru totdeauna. El se lăsă purtat de furtuna de dorință care urla în el, pictând mai frenetic.

Când ea se ridică și se îmbrăcă, zâmbind din nou timid, aproape că îl scoase din transa creativă care-l stăpânise. Aproape.

Fizic, Jo plecase, dar îi rămăsese în minte, în suflet. În inimă. El transferă totul pe pânză.

Îl sperie cumplit, dar o iubea pe Jocelyn Van Allen. Era timpul să recunoască, aici la ferma construită cu un secol și jumătate în urmă de către un om care a riscat totul, inclusiv propria viață, pentru a-și realiza visurile. Un om care n-ar fi lăsat niciodată trecutul să-i guverneze viitorul. Martin Canover lăsase în urmă mai mult decât ferma Tower C; puterea și curajul lui curgeau prin venele lui Chase.

Destul curaj pentru a-i spune lui Jo ce simțea.

Îndoielile încă existau, dar îndoielile erau cele care au făcut din viață o roată a norocului și au făcut victoria cu atât mai îmbucurătoare.

Chase își dădu seama că în sfârșit rămăsese nemișcat și privi uimit la pânza dinaintea lui. Jo întinsă pe o parte, un braț îndoit sub cap și celălalt rezemat de curba elegantă a șoldului. Părul de culoarea aurului și a mierii o acoperea până la talie, cu excepția

unor pete ispititoare de piele palidă. O pânză albă și rară îi îmbrăca șoldurile, protejând secretele-i de femeie, lăsând în același timp să i se zărească goale picioarele lungi. Atât cât se putea într-un portret, asemănarea era excelentă.

Totuși, era mai mult decât un simplu portret. El prinsese însuși spiritul lui Jo, frumusețea și strălucirea din interiorul ei. Mai mult, capturase dragostea pe care abia și-o recunoscuse în fiecare atingere a pensulei și fiecare combinație de culoare și textură. Dragostea ei era și ea acolo, în zâmbetul tandru și încrezător de pe fața ei și în aura de blândețe care-o înconjura. Și în special în luminа din ochii ei, privind stăruitor de pe pânză, cu o senzualitate aprinsă.

În acea clipă, Chase știa că nu poate arăta nimănui pictura. Nici măcar lui Jo, până ce nu-i spunea ce simte, până când dragostea pentru ea nu-i părea la fel de confortabilă ca și propria piele.

El acoperi portretul și părăsi studioul, cu mintea deja zbârnâind de planuri. Cină, se gândi el cu un zâmbet anticipat. Lumânări, față de masă din pânză de Irlanda, muzică clasică, serviciul de porțelan pe care tatăl său i-l dăduse mamei sale. Și altceva care-i legase pe părinții lui. Aur și pietre prețioase, și angajamente.

Pe când soarele începuse să se scufunde către vest, în cuptor se afla o friptură la tavă - singurul lucru pe care știa să-l gătească. Masa fusese așezată, discurile erau stivuite pe picup. El aranja un buchet de flori de câmp și un bilet pe poarta din spate, unde Jo l-ar fi văzut imediat ce se va fi întors din oraș, când telefonul sună.

Chase se întoarse în casă și smulse receptorul vechiului telefon de perete care atârna lângă ușă. Își propti receptorul pe umăr și mormăi un alo plimbându-se prin bucătărie și lăsând firul întins de atâția ani de astfel de folosință să se desfășoare în urma lui.

- Chase, văcar mizerabil ce ești, pari fericit pentru unul care-i

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

vârât până la glezne în bălegar.

- Nici tu nu pari s-o duci prea rău - pentru unul care-și petrece tot timpul încuiat într-o cameră ca un șoarece de laborator care aleargă prin același labirint zi după zi.

Chase se sprijini cu spatele de tejghea, dar George nu continuă cu obișnuita salvă de insulte.

- Jo e pe-acolo? întrebă el nerăbdător.

- E în oraș, dar trebuie să se întoarcă din moment în moment, se face târziu. Apropo, trebuie să fie trecut de opt acolo, George. Credeam că băieții din tagma bogătașilor, ca tine, respectă orarul bancherilor.

- E important, Chase. Trebuie să vorbesc cu ea imediat.

- Asta o să însemne mai mult de lucru pentru Jo?

- Ești grozav de protector cu ea.

Chase aproape că putea auzi rotile învârtindu-se în mintea prietenului său, dar nu înhăță momeala.

- Răspunde-mi la întrebare.

George suspină tare, de efect, se gândi Chase.

- Depinde cât a reușit să scrie la schițele pe care mi le datorează.

- Și-a tocit fundul de atâta muncă, mormăi Chase. De ce atâta grabă? Mi-a spus chiar în dimineața asta că mai are o săptămână până la termenul limită.

- Nu mai are, Chase. Tocmai am aflat că este o poziție liberă în planul editorial pentru anul viitor. Jo deja are o carte care trebuie să-i apară în martie, dar dacă putem publica două în anul care vine, numele ei va ajunge în fața publicului cumpărător mult mai repede.

Mintea lui Chase alerga furios. Dacă i-ar fi spus lui Jo de telefon, ea ar insista să scrie în noaptea aceasta. Pe lângă faptul că nu voia ca ea să se întoarcă la munca ei, toate planurile lui pentru a crea o seară deosebită ar fi fost anihilate.

Dar dacă nu i-ar spune, s-ar supăra, s-ar înfuria când ar afla cât de mult i-ar putea afecta cariera. În plus, el se hotărâse să nu se mai amestece în munca ei.

- Chase? Ești acolo? Trebuie să văd orice a scris ca să pot vorbi cu agentul ei și să dau drumul la un contract. Până când un alt editor nu mi-o ia înainte. Nu ne putem permite să scăpăm oportunitatea asta. Știi când se va întoarce?

- Nu.

- Ei, la naiba! spuse George enervat. Trebuia tu să trăiești la dracu'n praznic. Speram ca Jo să poată trimite scenariile peste noapte, prin poșta expres, dar dacă nu știm acum, va fi prea târziu să trimitem un curier până acolo... Hei, poate poți fi tu de ajutor.

Chase își trecu o mână prin păr. Când vocea lui George căpăta acel ton, el putea obține orice dorea.

- Îți va mulțumi. Crede-mă, Chase. Nu trebuie să citești nimic, tot ce trebuie să faci este să le pui la poștă.

Și să salvez momentele intime pregătite.

- Bine, George, spune-mi ce să fac.

- Ia disketa cu scenariile pe ea. Aștept la telefon.

Decizia fusese simplă, chiar logică. Dar în clipa în care Chase intră în camera ei și apucă teancul de diskete care erau lângă computerul lui Jo, îi trecu un fior pe șira spinării. Făcea ceva ce părea ca un amestec egoist în treburile ei.

Chase goni senzația. El ar fi ajutat-o pe Jo în cariera ei, nu ar fi amenințat-o. Se uită la cele trei diskete, galbenă, roșie și neagră. Cu o înjurătură înfundată, el ridică telefonul din camera lui Jo.

- Discurile nu sunt etichetate, George.

- Nici o problemă, Chase. Bagă-le în calculator, vezi care e cea cu scenariile și rezolvăm totul.

- Numai că eu nu știu să fac toate astea, sublinie Chase exasper-

01/06/2013

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

at. Eu nu am calculator, îți amintești?

- La naiba, Chase! Când o să intri și tu în secolul douăzeci?

- Las-o baltă, replică Chase supărat. O să te sun când se întoarce ea.

- Nu am timp pentru asta!

Chase rezistă un moment, dar George deja vorbea. Cu o rugăminte șoptită să facă ceea ce trebuia, Chase puse mâna pe discul negru, amintindu-și vag că era cel pe care Jo îl folosise noaptea trecută când lucra la scenarii. Porni calculatorul, împinse discul în lăcașul lui, exclamând liniștit când micul computer zumzăi și piui și apărură două rânduri scrise pe ecran.

- Acum folosește tastele cu săgeți ca să evidențiezi primul fișier, apăsă enter și computerul îl va pune pe ecran, spuse George.

Chase citi primul rând. Sângele i se scurse în picioare, apoi reveni brusc, într-un val de furie și neîncredere care-i lovea tâmplele și apoi se repezea prin corp ca o lavă, ridicând nori de fum ca un vulcan în erupție.

- Chase?

Vocea lui George părea să vină de la foarte mare distanță, abia audibilă din cauza vuietului din urechile lui. Chase închise telefonul și opri computerul, un fel de calm înghețat coborând asupra lui. Coborî scările cu discul în mână, ținându-l ca pe o eprubetă ce conținea un virus mortal.

Și chiar era mortal, realiză el. Fatal pentru speranțele și visurile lui, pentru viitorul serios pe care-l plănuise cu Jo.

Telefonul țârâi din nou, sună fără încetare. Chase îl ignoră. Nimic nu putea penetra lințoiul de lugubră disperare care căzuse asupra lui. Tot ce putea vedea era verdele ecranului computerului lui Jo, primul rând al fișierului batjocorindu-l cu adevărul pe care-l ascunsese cu atâta pricepere.

„Dacă aș fi căutat în întreaga lume un bărbat care să mă ajute să cunosc dragostea, n-aș fi putut face o alegere mai bună decât Chase Riordan..."

El se convinsese că Jo îl iubise. Doar fusese virgină. De ce să aștepte atât de mult până să se dăruiască unui bărbat, dacă nu din dragoste?

Pentru care alt motiv?

Chase se gândi la toate nopțile în care se trezise, încă îndestulat de dragostea pe care o făcuseră, ca să afle că Jo plecase din patul lui. De fiecare dată ea era așezată la computerul ei, fără îndoială scriind despre momentele intime în paginile unei cărți ieftine. Întotdeauna m-am întrebat cum ar fi să faci dragoste într-un scaun, spusese ea noaptea trecută. Și el se conformase, nerealizând nici o clipă că nu era decât un cobai, iar intimitățile pe care le-au împărțit - materie primă pentru scrisul ei.

N-ar fi trebuit să-l doară atâta; în fond, Chase mai avusese de înfruntat tipul acesta de trădare din partea altei femei. Dar dacă era vorba de trădare, Lorna era la degetul mic al lui Jo Van Allen.

Dar, totuși, el n-o iubise niciodată pe Lorna cu adevărat.

01/06/2013

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

Capitolul 10

- Trezește-te, Jo!

Cineva o scutură și Jo atașă un nume de figura care plutea în visurile ei.

- Chase?

O chicoteală amuzată o trezi complet.

- Îmi pare rău că te dezamăgesc.

Jo își deschise ochii, scrutând lumina soarelui palid de după-amiază târzie, care bătea în parbrizul furgonetei. În timp ce opreau la un stop din spatele fermei, ea îl privi pe Giff, amintindu-și că fuseseră împreună în oraș la cumpărături.

El îi aruncă un zâmbet deșucheat.

- Nu sunt cea mai distractivă companie, Jo, dar drumul ăsta plin de hopuri tine de obicei treaz pe oricine merge cu mine în mașină. Tu trebuie să fii mai obosită decât o privighetoare care a supraviețuit unui taifun.

El îi făcu cu ochiul, apoi ieși din mașină.

Jo înhăță două pungi de hârtie pline cu alimente de pe un scaun și îl urmă pe Giff către poarta din spate.

Giff își lăsă cutia jos, îi luă sacoșele și-i înmână un buchetel de flori.

- Cred că ăsta e pentru tine.

Violete, Nu-mă-uita și încă o jumătate de duzină de flori de câmp fuseseră proaspăt tăiate și legate cu o rămurică de salcie, trezindu-i amintiri atât de scumpe și minunate, încât ochii lui Jo se umplură de lacrimi. Un pătrățel de hârtie albă era cuibărit între florile de culori aprinse. Cu mâinile tremurânde, ea îl trase și citi scurta propoziție scrisă cu litere de tipar, atât de directă și necompromițătoare ca și bărbatul care a scris-o.

Fericiți până la adânci bătrâneți?

Jo îi înmână biletul lui Giff, apoi își uni degetele și le apăsă pe stomacul care-i tresălta.

- Ei bine, să fiu luat în coarne. Băiatul ăsta în sfârșit și-a venit în fire.

- Ce? spuse Jo slab.

- Drace, fată, ești mai albă decât zăpada proaspătă. Stai jos până nu leșini.

Jo se prăbuși pe prima treaptă și-și rezemă capul pe genunchi. Când ridică din nou privirea la Giff, acesta avea un mare rânjet pe față.

- Arăți mai bine, dragă. Știi că tre' să te-ntărești, dacă ai de gând să stai pe-aici permanent.

- Este... Jo își drese glasul și încercă din nou. Este ceea ce crezi tu că vrea să spună?

- Chiar și un ciot de copac putea să vadă că voi doi sunteți mai legați ca maioneza, de două luni încoace. Chase a fost mai fericit decât l-am văzut vreodată de când... ei bine, a cam venit timpul ca el să-și folosească simțul practic și să-ți ceară să rămâi.

Jo voia să-l creadă pe Chase, dar atât cât putea vedea, nimic nu se schimbase. Nu avea nici un sens ca Chase să renunțe la regulile după care își trăise viața atâția ani.

- El a spus că nu se va căsători niciodată, Giff.

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

- Femeile nu-s singurele creaturi care au dreptul să se răzgândească.

Jo închise ochii și își înfundă nasul în buchet, înecându-se în bogăția de miresme care-i amintiră de tot ce ajunsese să îndrăgească. Fericiți până la adânci bătrâneți? Era o întrebare, evident. Era însă o propunere?

O atingere ușoară pe umăr o întoarse către poarta casei lui Chase și către zăpușitorul apus de vară.

- E o singură cale de a afla cu siguranță.

Giff deschise ușa din spate și puse sacoșele pe tejgheaua bucătăriei, apoi o trase înăuntru. El trebuie să fi văzut panica de o clipă pe fața ei, pentru că o trase într-o scurtă îmbrățișare, șoptind:

- Mirôase a friptură la tavă. Acum sunt sigur.

El se retrase pe ușă cu mâna strânsă în pumn și cu degetul mare ridicat, având pe față un rânjet încurajator.

- Se pare că Giff a găsit mai mult decât provizii în oraș.

Sunetul vocii lui Chase îi făcu inima deja frenetică să bată și mai sălbatic. Jo se răsuci ca într-un vârtej, așteptându-se să vadă un rânjet de tachinare pe fața lui. Ceea ce văzu în schimb făcu bucuria din lăuntrul ei să se veștejească și să moară.

Chase era supărat - nu, furios. Ochii lui ardeau ca niște flăcări albastre și furia împrumuta pielii lui închise o haină drăcească. În mod sigur, el nu se putea gândi că ea și Giff... de la o simplă îmbrățișare?

- Ești supărat, spuse ea, mândră că vocea îi ezitase doar un plc. De ce?

El privea buchetul din mâinile ei și un sentiment ceva mai blând îl pâlpâi în ochi. Regret? Tristețe? Durere, desigur, dar prea curând mânia arse totul în jurul ei.

- Mulțumesc pentru flori, spuse ea blând, când el nu-i răspunse

la întrebare. Pentru a-și ascunde tremurul mâinilor, Jo apucă un ulcior vechi de pe pervazul de deasupra chiuvetei, îl umplu cu apă și puse florile în el. Trebuie să mă întreb de ce le-ai lăsat acolo pentru mine - și biletul.

- A fost o greșeală.

De data aceasta ea putu vedea regretul și durerea lui - sau poate că văzu doar reflecția propriei dureri în ochii lui.

- Giff părea să creadă că vrei să mă ceri, spuse Jo, forțându-și cuvintele să învingă durerea lacrimilor nevărsate care-i astupau gâtul.

- A fost o greșeală, repetă el, atât confirmând intenția pe care o avusese, cât și distrugând-o, cu aceleași cuvinte dure.

Jo își îndepărtă clipind lacrimile, pentru a-i putea vedea fața. Un mușchi se încleștă și se descleștă pe maxilarul lui, iar buzele îi erau atât de strânse încât se scursese sângele din ele. Ochii îi erau reci ca gheața, implacabil.

Ea își ridică bărbia și-l privi drept în ochi, ezitând puțin, dar fără să cedeze.

- Presupun că o să-mi spui și mie ce crezi că am făcut de data asta?

Ea auzi nuanța dură a propriei voci și știa că și Chase o auzise.

Pentru prima dată de când se întorsese din oraș, Jo realiză că Chase făcuse mai mult decât să-i lase un buchet de flori și un bilet. Masa era așezată, cu pahare de cristal și farfurii de porțelan, tăvi de argint și șervețele de pânză. Mai multe flori colorau masa, iar o sticlă de vin era pusă la rece într-o găleată cu gheață.

Înainte ca ea să aibă timp să aprecieze ce însemnau toate acelea, Chase ridică ceva de pe masă și se întoarse către ea.

- E o disketă de la laptopul meu, spuse ea, luând-o și învârtind-o în mâini ca și cum răspunsul la toate întrebările ei era scris pe buca-

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

ta de plastic. Mă tem că va trebui să-mi explici asta, Chase.

- George a sunat acum câtva timp, spuse el apăsat. Voia scenariile pe care i le datorezi. El n-a fost niciodată un om răbdător.

Jo cercetă liniile sumbre ale feței lui frumoase, creierul învârtindu-i-se tot timpul, cernând înșiruirea logică a evenimentelor.

- Nu putea nici măcar aștepta să ajung acasă?

- Nu.

- Te rog, Chase, spune-mi exact ce s-a întâmplat.

El oftă, pășind de-a lungul bucătăriei și înapoi.

- Ce rost are?

- Te rog.

- Bine, trânti el. George pretindea că există o poziție liberă în programul anului viitor. Voia ca tu să-i trimiți scenariile peste noapte, cu poșta expres, ca el să poată profita de șansa ivită pentru a-ți ajuta cariera.

Felul în care el rostise acele ultime cuvinte îi întoarseră stomacul pe dos lui Jo. Voia să-i spună să se oprească, dar era ca și cum ai fi privit un film de groază, incapabil să-ți dezlipești privirile de pe ecran. Un fel de impuls bolnav o făcu să asculte.

- Discurile nu sunt etichetate, așa că nu știam pe care să-l trimit prin poștă. George mi-a spus cum pot afla.

Jo închise ochii, știind deja ce gândea el. Dacă aș fi căutat în toată lumea un bărbat care să mă ajute să cunosc dragostea... Părea ca și cum un inginer cosmic cu un bolnav simț al umorului ar fi proiectat relația ei cu Chase în așa fel, încât dacă ceva ar putea decurge greșit, atunci așa se va întâmpla.

- Tu nu ai citit celălalt fișier de pe disc, așa-i?

- Unul era de ajuns, scrâșni Chase. Sper că cel puțin îmi vei schimba numele când vei scrie cartea.

Ultima ei speranță muri. Jo voia să țipe, să plângă, să facă ceva

destul de teatral pentru a șterge din disperarea care-i împungea inima cu degete de gheață. Când se înfurie, îi trebuia o eternitate să se stăpânească. Și ea nu-l văzuse niciodată atât de furios. Tot ce putea face era să încerce să-i explice. Dar nu ar fi fost destul.

- Fișierul pe care l-ai citit era jurnalul meu, Chase, spuse ea cât de calm putu.

- Și asta ar trebui să mă facă să mă simt mai bine? El începu să pășească din nou, fiecare pas furios răsunând în tăcerea densă și tensionată ca o împușcătură mortală. Nu contează cum îl numești, Jo, totul se reduce la același lucru. M-ai folosit.

- Nu, Chase...

- Partea cea mai rea este că ar fi trebuit să-mi dau seama ce se întâmplă. La dracu', tu săreai din pat atât de repede încât cearșafurile erau încă fierbinți când tu scriai ce făcuserăm noi în ele.

- Asta nu-i adevărat! Chase, trebuie să mă asculți.

El se repezi de-a lungul bucătăriei și-i apucă brațele apro pe sălțând-o de pe podea. Durerea crudă din ochii lui o rănea pe ;o și mai mult decât putea suporta. Ea închise ochii, dar el o scutură destul de tare pentru a face să-l privească.

- Nici nu știu ce e mai trist, șuieră el. Felul în care m-ai folosit sau faptul că aș fi sperat să nu aflu niciodată adevărul. Vreau doar ca toate astea să dispară.

Când vocea i se stinse, Chase își privi mâinile învinetite ca și când ar fi fost ale unui străin. Îi dădu drumul și păși înapoi, trecându-și o mână peste față. O mână care tremura.

- Ascult, spuse el scurt. Dă-mi o explicație.

- De ce aș face-o? Mintea ta e deja hotărâtă. Căutai trădarea, acum ai găsit-o. Era un fel de lecție a sorții, dar era prea dezgustător ca să-i pese. N-am greșit cu nimic, dar am fost deja judecată și condamnată. Tu oricum nu vei crede nimic din ce-ți spun.

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

- Atunci dovedește-mi.

Gura lui Jo se deschise, pe măsură ce furia îi alerga prin vene, aprinzându-i inima într-o îndreptățită indignare.

- Ți-am tot dovedit-o din prima zi, Chase. Când se va termina? Când vei decide să ai încredere în mine?

- Deja am făcut-o.

- Și asta te-a băgat în sperieți, nu?

Ea păși către alimentele de pe tejghea, smulgându-le din cutii și pungi și trântindu-le în dulap și în frigider. Ca și Chase, ea avea nevoie de o eliberare fizică a furiei. Un crosșeu de dreapta ar fi făcut-o să se simtă al naibii de bine, dar se mulțumi să strivească niște legume în locul fălcii lui Chase.

- Poți să-ți spui că ți-am trădat încrederea, mă poți învinui pentru toate, dar ești același bărbat pe care l-am întâlnit pe întâi aprilie, de Ziua Păcălelilor, numai că eu sunt păcălita, pentru ca m-am gândit că te vei putea schimba vreodată. În clipa în care crezi că am greșit cu ceva, abia aștepți să mă dai la o parte. Și ai găsit un disc, și ce dacă? Te-ai gândit vreo clipă că există o explicație logică pentru asta?

- Atunci explică-mi.

- Asta, și ea întinse un deget către el, este prima întrebare pe care trebuia să mi-o fi pus, nu ultima. Și exact din cauza asta nu mai contează acum. De fapt, e probabil bine că s-a întâmplat așa. M-ai fi cerut în căsătorie și eu aș fi acceptat, fără măcar să realizez că așa ceva s-ar fi întâmplat oricum, mai devreme sau mai târziu. E mai bine pentru amândoi ca eu să plec acasă.

- Acum cine e laș?

- Asta nu-i frică, Chase, e realitate.

- Jo, spuse el încet.

Ea îl ignoră.

Îi prinse brațul când trecu pe lângă el.

Jo se opri, dar nu se uită la el. Doar pulsul bătându-i frenetic la baza gâtului îi trăda emoțiile răscolite: Asta și tremurul ușor care o cuprinsese.

- Nu-i trimite discul lui George. Asta-i tot ce-ți cer.

- De data asta.

Ea îi scuturâ mâna la o parte, se mută la câțiva pași și ridică bărbia. Durerea înota în ochii ei căprui de catifea, lucind de lacrimile pe care refuza să le verse.

- Păstrează discul, Chase. Păstrează-le pe toate.

Chase simți o clipă de sălbatică speranță.

- Dacă mă gândesc mai bine, n-am să fac să-ți fie atât de ușor. Jo smulse micul disc de plastic din mâna lui. Am pus o grămadă de muncă grea în scenariile astea și tu nu ai dreptul să-mi ceri să renunț la cele mai bune decât ai avea motiv să crezi că e necesar.

- Putem vorbi despre asta mâine? Când amândoi putem fi puțin mai raționali? întrebă Chase.

Jo ridică din umeri.

- Eu n-o să mă răzgândesc. Și nici tu.

Mâine Chase ar fi la fel de hotărât să câștige această înfruntare a voințelor. Și câștigând el, ar fi pierdut amândoi. Jo n-ar fi putut suporta.

Ea urca scările ca să-și facă bagajele, cu capul sus, spatele drept. Suferea din adâncul sufletului și până în măduva oaselor, dar refuza s-o arate. Când ușa bucătăriei se trânti, Jo păși pe picioarele-i moi și amorțite către o fereastră care se deschidea deasupra curții.

Chase traversă curtea către grajd, cu pași mari și hotărâți. După câteva clipe apăru din nou, trăgând după el un urias armăsar stacojiu, care își zvâcnea capul și se cabra nervos, trăgând de hățuri. Găsise ceva care să-i ofere lupta pe care Jo știa că o aștepta de la ea.

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

El s-ar fi îndepărtat călare acum, căutând mângâierea în pământul pe care-l iubea. Ea s-ar fi întors la New York și s-ar fi scufundat în scris, dar nu avea pace. Pentru mult, mult timp.

* * *

Nu trecu toată noaptea până când Chase își dădu seama ce neghiob fusese, dar soarele se ridicase bine până ce el ajunse înapoi acasă.

Călărise până în locurile cele mai îndepărtate ale terenurilor ce aparțineau de Tower C, dar pământul nu-i ușurase mintea, nici sufletul. Din contră. Se pornise că o furtună, care acoperise strălucitoarea lună și dunga delicată a căii lactee. Rămăsese într-un întuneric atât de negru și impenetrabil încât trebuise să descalece și să meargă pe jos, de teamă ca armăsarul să nu pășească într-o groapă și să-și rupă un picior.

Părea o sumbră prevestire a ceea ce ar fi viața fără Jo - căutându-și calea prin întuneric, întrebându-se dacă următorul pas va fi acela care-l va trânti la pământ.

Oricât de mult ar fi încercat, nu putea uita acuzațiile pe care i le aruncase lui Jo și nici reacția ei la ele. Ea nu-i evitase privirea nici măcar o dată, iar el nu văzuse nici un semn de decepție pe fața ei. Fusese atât de sigur că l-a trădat, lăsase trecutul să-i alimenteze furia, iar furia îl orbise și îi astupase urechile.

Iar când fusese gata să asculte, Jo refuzase să-și justifice acțiunile. Ea nu trebuia neapărat să știe; Chase își dăduse seama de mult că făcuse o greșeală. Nu știa în ce fel, tot ce știa era că Jo nu l-ar fi folosit niciodată în felul acela. În clipa în care o va găsi, era gata să recunoască ce măgar fusese și s-o implore să-l ierte.

Nu auzise pe nimeni să facă o cerere în căsătorie la micul dejun, dar el plănuia să o facă - imediat după ce își va fi îngrijit calul.

- Frumos din partea ta să vii acasă, șefu'.

Ochii lui Chase încă nu se obișnuiseră cu lumina chioară din grajd dar recunoscu vocea lui Giff, în ciuda răcelii din ea.

- Ce ți-a intrat la osie?

- Spune-mi tu, ripostă Giff.

- Nu am timp de asta. Chase ridică șaua de pe cal. Am nevoie de o masă și un duș și să vorbesc cu Jo.

- Succes.

Chase cercetă fruntea omului său de încredere, simțind cum o răceală prevestitoare i se prelingea pe șira spinării.

- Jo a plecat în dimineața asta, devreme, confirmă Giff aspru. Zicea că a chemat-o editorul înapoi la New York, dar am simțit că era mai mult decât atât. Era să nici nu-mi spună la revedere... la naiba, a vorbit cu mine doar pentru că am văzut-o plecând. Chiar și atunci, n-a râs, n-a plâns, n-a zâmbit - ca și cum și-ar fi închis toate sentimentele în ea. Giff părea derutat, confuz. Jo credea că o să-i ceri mâna seara trecută. Era nervoasă, dar bucuroasă. Ce s-a întâmplat?

Chase nu răspunse. Jo spusese că va pleca, dar el credea că mai avea o zi sau două ca s-o facă să se răzgândească. Merse împiedicat până la ușa grajdului, uitându-se lung către casă. Părea la fel ca întotdeauna. Lumina de la bucătărie era aprinsă și ieșea fum pe coș. Aproape că putea să creadă că Jo era acolo, pregătindu-i micul dejun, cum o făcuse în fiecare dimineață, în ultimele patru luni.

Totuși, știa că dacă intra în casă, ar găsi masa încă împodobită cu cele mai bune lucruri ale mamei sale, ca într-o batjocură a ceea ce ar fi putut să fie.

Chase se îndreptă,apăsat către biroul său, în schimb, prea chinuit ca să înfrunte ceea ce făcuse. Ea îl părăsise fără să-i ofere o a doua șansă. Pe naiba, nu se păcălea decât pe sine; Jo îi dăduse prea

01/06/2013

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

multe sanse. Nu era de mirare că în cele din urmă s-a săturat și a plecat la New York.

New York. El amorți, cu excepția unei dureri surde care se porni în piept și se întinse ca un strop de cerneală într-un pahar cu apă. Abia se putea mișca, nu putea gândi dincolo de nevoia de a picta, de a-și revărsa furia pe el însuși ca să se poată concentra și găsi o cale de a o face pe Jo să se întoarcă la Tower C. Mai mult ca sigur că ea nu-i va răspunde la telefon sau la scrisori, dar nici el nu se va duce la New York.

Chase păși în birou, trăgând în piept aerul plin de mirosul de vopsea de ulei, deja simțindu-se mai calm - până văzu discul de plastic negru așezat pe marginea șevaletului. El îl ridică, realizând că sub el se află o coală de hârtie. Cu o ultimă și firavă zvâcnire de speranță el despături hârtia și citi cuvintele de adio ale lui Jo, rugându-se ca ea să-i fi lăsat o ușă deschisă pe undeva.

„Dragă Chase, citi. Mi-am vărsat multă energie și furie, mai ales din cauză că mi-am dat seama că ai avut dreptate să mă acuzi că te-am folosit. Cu toate că n-am făcut-o încă, o voi face. Ce pot să fac dacă toate experiențele trăite îmi afectează ceea ce spun sau fac sau creez? Timpul petrecut împreună va face întotdeauna parte din mine. Nu te pot opri să-mi influențezi restul vieții mai mult decât îmi pot schimba culoarea ochilor.

Si tu mă vei folosi, fie că vrei sau nu. Nu m-am uitat la picturile tale - admirabil autocontrol, nu crezi? Dar chiar și fără să mă uit sau fără vreo altă cale de a ști cum ți s-a schimbat creativitatea de când ne-am întâlnit, știu că s-a schimbat. Diferența este că eu nu te voi învinui pentru ceva ce nu pot schimba, în timp ce tu nu te poți abține să nu mă învinuiești pentru ceva ce este dincolo de controlul meu.

Te rog să nu crezi că am fugit, n-am făcut-o. Am crezut că ar fi

cel mai bine dacă tu ai avea timp să-ți analizezi sentimentele. Dacă mă vrei, știi unde sunt". Semnase simplu, „Josy".

Chase mototoli hârtia în pumnul încleștat. Chiar că lăsase o ușă deschisă. O ușă de avion. Se întrebă dacă avea curajul să pășească prin ea.

01/06/2013

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

Capitolul 11

- Nu te îmbraci cu așa ceva. George păși prin apartamentul lui Jo, măsurând din ochi bluza neagră subțire și sacoul din același material, ca și cum ar fi fost demodate.

- E destul de bine pentru aparițiile mele în public.

- Eu am o reputație de bărbat, Jo. E destul de rău că singura culoare de pe fața ta este negru care-ți încercuiește ochii, nu mai ai nevoie și de hainele alea.

- Dacă faci atâtea complimente tuturor femeilor cu care ieși în oraș, îmi dau seama de ce nu prea ieși să te distrezi, George.

- Cu tine nu ies în oraș. Tu ești parteneră de afaceri - și prietenă. C[illegible] de prieten aș fi dacă nu ți-aș spune lucrurile pe șleau?

Unul mai binevenit? Jo aruncă un zâmbet scurt și strâmb.

- Foarte nostim.

- Cel puțin unul dintre noi este nostim.

- Azi, poate, spuse George sardonic. Tu n-ai mai zâmbit de șase luni, Jo. Tu nu auzi nici jumătate din ce ți se vorbește pentru că te afli la două mii de kilometri depărtare. Ceea ce este destul de greu, considerând că ultima dată când ți-ai părăsit apartamentul a fost din cauza unei amenințări de atentat cu bombă în clădire. Și atunci, doi polițiști au trebuit să spargă ușa și să te târască afară. Uite, zgârieturile de la unghiile tale încă se mai văd pe tocul ușii.

- Credeam că te bucuri că lucrez atât de mult.

- Dintr-un punct de vedere pur profesional, fu George de acord. Niciodată n-ai lucrat mai repede și mai curat.

- Știu.

Pentru că scrisul era singurul lucru care-i domolea durerea din inimă, și asta numai dacă se concentra foarte tare, și se cufunda în lumea pe care o crea pentru a uita de cea reală.

- Haide, Jo, ce-i rău în a te îmbrăca frumos și a ieși în oraș?

- Tu arăți destul de bine pentru amândoi, replică ea.

Puțin peste un metru optzeci, George avea un fizic care era mortal pentru pulsul unei femei, și el o știa. La fel cum știa că femeile rar treceau peste părul lui blond și trăsăturile chipeșe fără a-l remarca. El luă o poziție de culturist, rânjind plin de încredere în sine.

Jo nu se putu abține să nu-i întoarcă zâmbetul și ciudățenia senzației o făcu să uite de gluma lui George. Ea nu zâmbise de atâta timp încât uitase cât de bine era. Nu voia să uite din nou.

Pentru prima dată în șase luni, ea își lăsă amintirile să se trezească. Acuzațiile dureroase aruncate de Chase erau doar începutul. Apoi au urmat zilele de așteptare. Deși el jurase că nu mai pune piciorul în New York, îl provocase să vină după ea. N-ar fi trebuit să fie chiar așa de greu, pentru un bărbat care o iubise îndeajuns încât să o ceară în căsătorie. Și ea avea nevoie să știe că dragostea lui era destul de puternică pentru a-i face trecutul să dispară pentru totdeauna.

Nu a venit. N-a sunat, n-a scris, nici n-a trimis vreun mesaj prin George.

Se întoarse către George și zâmbi cu adevărat.

- Hai să plecăm de-aici. El începu să spună ceva; Jo își ridică o mână, cu palma către el. Nu mă schimbi, George.

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

- Ce-l putin dă jos sacoul.

- Glumești? Suntem în martie, în caz că ai uitat. Pe lângă asta, tot ce am pe dedesubt este un maiou de dantelă.

- Și mai bine, spuse George cu o privire urâcioasă, dar îi înhăță haina și o împinse pe ușă afară.

- Oricum, unde mergem? întrebă Jo.

- Întâi te invit la cină. Trebuie să te îngrași, înainte ca unii să mă acuze că nu am grijă de scriitorii mei. Apoi mă gândeam să ne plimbăm pe străzi la întâmplare și să vedem unde ne duce soarta.

Pentru o secundă, Jo se opri; soarta nu fusese prea bună cu ea în ultima vreme. Dar în fond, ea crezuse întotdeauna în a doua șansă.

*

* *

Jo își propti picioarele în pământ, ținându-l și pe George în loc, în clipa în care își dădu seama că o ducea într-o galerie de artă.

- Acum știu de ce nu voiai să-mi spui unde mergem.

- Credeam că-ți fac o surpriză, Jo. Obișnuia să-ți placă să vii la expoziții cu mine.

- Vinde asta cuiva care nu te cunoaște atât de bine ca mine, ripostă Jo.

Se uită la ceas pentru a ascunde frica ce se înfiripă în ea. Mirosul vopselei de ulei ar fi o amintire prea puternică a ultimei ei zile cu Chase, a frumuseții clipelor petrecute în biroul lui și a urâteniei celor ce au urmat.

- Am o problemă cu capitolul șaptesprezece. Dacă mă duc acasă acum, voi avea timp s-o rezolv în seara asta, ca să pot începe mâine cu mintea limpede.

- Atunci fă-o pentru tine.

Jo voia cu disperare să se smulgă din strânsoarea lui și să fugă,

dar oricât era de furioasă, nu voia să facă o scenă.

George își încolăci mâna de talia ei, o trase aproape de el și o ținu într-o strânsoare de otel care n-o surprinse pe Jo. Știa că se amenință cu consecvență - cu aceeași consecvență cu care se ferea de publicitate nedorită.

- Pot deja să văd titlurile din ziare, spuse Jo printre dinții încleștați, fierbând pentru că el o forța să facă ceva de care ea voia atât de mult să scape. „George Barrett, cel mai vânat burlac al New York-ului, văzut îmbrățișând o femeie necunoscută pe o stradă foarte circulată." Ce va spune mămica să vadă că paginile de societate te pun alături de o companie atât de nepotrivită?

Exact în momentul când cuvintele îi ieșiră de pe buze, un bliț fulgeră în fața lor.

Fornăind o înjurătură, George o târî înăuntrul galeriei, și în spatele biroului de recepție, unde puteau vorbi în tihnă și nevăzuți.

- Mama mea nu este balaurul pe care îl prezintă presa. Ea are doar o voință foarte puternică și este foarte sigură pe ea.

- Nu apreciezi faptul că am amintit de ea cu ocazia acestui mic incident?

Obrajii lui George se îmbujorară, dar buzele i se curbară într-un rânjet strâmb și refractar.

- Oh, fir-ar... Jo...

- Tu îngrijește-te de cariera mea, George, nu de viața mea personală.

- Bine.

- Data viitoare spune-mi doar să nu mă mai autocompătimesc, dacă asta e ceea ce simți.

- Nu te mai autocompătimi, șuieră George.

- Deja mi-am dat seama că asta făceam. Sunt aici, nu?

- Gata, gata, îmi cer scuze. Doamne, Jo, m-ai făcut să simt un

01/06/2013

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

sentiment de vinovăție, pentru care și propria-mi mamă ar fi invidioasă.

Jo râse și trecându-și brațul pe sub al lui, intră în galerie. Două respirații adânci și compania unui bun prieten îi făcură primii pași mai ușori. Totuși, o dată ce s-a aflat înăuntru, priveliștea și mirosurile nu erau nici pe departe atât de răscolitoare pe cât se așteptase.

- Acest prim artist este...

- Minunat.

Ea dădu drumul brațului lui George și păși înainte, vrăjită de picturile abstracte agățate de peretele alb. Ea întotdeauna își considerase gusturile în artă mai tradiționale, dar aceste pânze îi atrăseseră atenția.

Primul tablou, tot numai linii tăioase galbene și de un roșu furios, părea să ilustreze războiul. Cele două culori îndrăznețe și strălucitoare ce luptau sălbatic, prima apoi cea de a doua părând să domine. Totuși, treptat, ele se uneau într-un nor de portocaliu moale, lin și calm.

O altă pictură se înălța în nuanțe de cel mai adânc verde, cu umbre reci de albastru și negru și linii curate de un alb strălucitor ca zăpada. Cascade perlate de alb luminos se scurgeau dintr-un colț, înmuind sumbra scenă ca și lumina lunii filtrată printr-o pădure de pini în timpul iernii. Această pictură, de asemenea, îi sugeră pacea, după ce o studie mai cu atenție.

- Mi-ar face plăcere să-l întâlnesc pe artist, spuse ea, tonul de admirație din vocea ei nestânjenind-o nici un pic. Aș vrea să-l am pe acela. Jo indică pictura care se asemăna cu o pădure. Îmi aduce aminte de Wisconsin. De acasă.

- Ei bine, artista nu este aici, replică George. Dar am întâlnit-o o dată sau de două ori și-l cunosc pe proprietarul expoziției, desigur. Aș putea să-ți obțin o reducere, nu ți-ai putea permite să plătești prețul întreg.

Jo ignoră numărul de zerouri de pe discreta etichetă pe care George i-o indicase, întorcându-se în schimb să-l studieze pe el. Mulțumirea de sine pe care el credea că o ascunsese a fost ușor sesizată de ea.

- Încă unul din protejații tăi? Ceva sclipi în ochii lui. Sau ea este pentru tine mai mult decât o tânără și talentată artistă?

Un bărbat înalt, cu părul negru, murmură o scuză politicoasă, pășind în fața lor și lipind o etichetă cu cuvântul „vândut" pe cea cu prețul. Îl salvase pe George de la răpunsul datorat și o făcu pe Jo să simtă o adâncă dezamăgire.

- La naiba, voiam acea pictură.

- Și o vei avea, spuse bărbatul înalt cu un zâmbet larg. Am știut că o vei vrea din clipa în care am văzut-o, Jo. Debordează de sentimentalism. La mulți ani pentru următorii douăzeci de ani.

- Jacob! Jo se aruncă în brațele fratelui său, scufundându-se în îmbrățișarea lui pentru un lung și fericit moment. Jake se prezentă pe sine ca un om care respecta numai faptele, precedentele și legile. Foarte puțini oameni aveau privilegiul să știe cât de mult se prefăcea spunând asta. Ce căutați aici? Tu urăști toată chestia asta artistică, cum o numești tu.

- Treaba se complică, se auzi o altă voce adâncă în spatele ei. M-a cărat și pe mine până aici.

- Jon! Acum devin suspicioasă. Tu nu ți-ai luat o noapte liberă de la restaurantul ăla al tău de multă vreme.

Ea îl îmbrățișă pe celălalt frate al ei, apoi își încrucișă brațele și așteptă un răspuns.

- Noi nu te-am văzut de săptămâni, spuse Jon în cele din urmă, făstăcindu-se și privind pe deasupra capului ei.

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

- Ați uitat unde stau?

- Am fost prea ocupați, spuse Jake cu o mină nonșalantă care ar fi păcălit un juriu. Dar nu avu efect asupra lui Jo.

Și nici nu-i scăpară privirile lungi, conspirative, pe care și le aruncau cei trei bărbați.

- O persoană pe care am cunoscut-o ar fi numit asta rahat, Jake.Sper că îți plănuiești mai meticulos strategiile pentru tribunal.

- Domnilor, cred că am fost cu toții insultați.

George o privi, ridicându-și bărbia cu un aer regal și afectat.

Ea își scuturâ capul când Jon și Jake adoptară expresii la fel de pline de reproș.

- Nu știu de-a ce vă jucați voi, dar mă distrez prea bine să nu fiu și eu inclusă.

Jo luă un pahar de vin alb de pe tava unui chelner care trecu pe lângă ei, și începu să se plimbe la întâmplare prin labirintul de pereți albi și picturi interesante, observând apreciind și bucurându-se mai mult decât o făcuse în luni de zile.

Tot timpul acesta, era conștientă că cei doi frați și unul dintre cei mai apropiați prieteni o urmăreau la o distanță discretă, observând-o tot atât de atent. Ea nu-și pierdu timpul să se întrebe ce-i puseseră la cale. Își va da seama când va vedea.

Și văzu.

Undeva, într-un colț îndepărtat al camerei, Jo dădu peste o insulă de picturi tradiționale, în mijlocul mării de abstracționism. Îi uită pe cei trei bărbați care o urmăreau, aproape că uită să mai respire, atât de răpită de una din picturi încât o furnicătură ca atunci când aproape recunoști ceva îi străbătu întreaga piele.

La o primă observație, era doar un peisaj, frumos ca și păsunile din Wyoming pe care ajunsese să le îndrăgească, dar dintr-o dată îi păru mai complex și mai evocator. Era în plină lumină a zilei, totuși

o umbră sinistră de întuneric se strecurase în firele de iarbă și pândea pe după petalele florilor de câmp.

Cerul, și el, arăta ciudat, de un albastru mai închis, bătând spre gri, altfel decât s-ar fi așteptat de la o zi însorită. Ceea ce îi atrase privirea către acel soare strălucitor, auriu ca mierea, cel mai straniu aspect al întregii picturi. Era mai mult decât o sferă galbenă care să dea lumină și căldură. O, lăsa această impresie, dar strâns încătușată - cu excepția aurei care se reflecta în nori și curgea ca pletele purtate de vânt ale unei femei.

Jo își schimbă poziția, atrasă de un soi de revelație care refuza să i se arate în totalitate. Studie soarele din toate unghiurile, până când ochii ei obosiți își slăbiră concentrarea pentru o secundă. Și atunci văzu ce căuta; umbra maro-aurie care plutea peste suprafață ca... o față în semiprofil.

Jo icni, simțindu-se ca și cum și-ar fi văzut propria reflecție pe suprafața unei farfurii de aur bine lustruite, încețoșată și slab conturată, dar era reflecția ei. Privi pictura ca întreg încă o dată, observând cum acea personalizare feminină a soarelui nu încălzea, nu hrănea peisajul desfășurat de dedesubt ci era ca un sacrificiu. Și din nou observă cât de mult îi amintea de Tower C.

Ca și dați cu încetinitorul, ochii îi căzură către colțul din dreapta jos, la semnătura ascunsă în firele de iarbă precum un lup care-și pândește victima.

Chase Riordan.

Cu un plâns înăbușit ea alergă către celelalte tablouri din acel colț liniștit, neîndrăznind să examineze din ele mai mult decât semnătura. Nu voia să știe dacă erau toate la fel de sumbre ca cel dintâi; era destul să știe că erau toate ale lui Chase. Jo se învârti pe călcâie, privirea ei rănită și acuzatoare găsind-o pe a lui George.

- Nu e ceea ce crezi, Jo.

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

El întinse mâinile, dar ea i le îndepărtă cu o plesnitură.

- Și ce cred eu? întrebă ea poruncitor. Vocea ei distorsionată isteric, îi făcu pe toți să reacționeze ca sunetul unor unghii ce zgârie o tablă. N-ar trebui să-mi pară rău pentru el acum? Nu cumva te aștepți ca eu să-mi calc peste mândrie și să mă sui în primul avion, copleșită de ceea ce i-am făcut bietului Chase?

Fața lui George se încălzi cu o roșeață mată și el privi într-o parte, ca și cei doi frați ai ei.

- Chase n-a vrut să-ți pară rău pentru el, îi scăpă lui Jon.

- Isuse, Jon, taci din gură! exclamă Jacob. Tu întotdeauna erai acela pe care mama îl putea face să mărturisească.

- O, Doamne, Jo făcu un pas înapoi, inima oprindu-i-se o dată cu respirația, apoi începând din nou să alerge ca o locomotivă. V-ați întâlnit cu el. E în New York, nu? De când?

- Jo, oprește-te! Jacob îi prinse și-i susținu privirea intensă. Lasă-l pe George să-ți explice totul, înainte să tragi concluzii.

Jo scrâșnea dinții, neluându-și o clipă privirea de la George Barrett.

- De când?

- De trei luni, cu întreruperi.

Ea închise ochii și trase în piept o gură adâncă de aer, care nu o calmă, așa înmiresmată cum era cu vopsea de ulei și disperare. Chase fusese în New York de atâta timp și nu încercase nici măcar o dată s-o contacteze. Amorțeala acelei prime revelații se consumă, durerea lovind-o ca un pumn.

Și fusese destul de mulțumită de sine, cu doar câteva ore înainte, să creadă că trecuse peste durerea despărțirii de Chase.

Tâmpenie.

Jo își croi drum afară din galerie și o luă la fugă. Știa că nu putea fugi de durerea din suflet, dar avea nevoie să se ocupe de această

durere de una singură.

Chinul îi făcea picioarele să împingă ca niște pistoane, alergând mai repede și mai tare chiar și atunci când respiratia îi șuiera dureros, epuizându-i plămânii. Nici privirile curioase, nici strigătele de reproș ale pietonilor pe care-i îmbrâncea nu penetrau pâcla întunecată de durere care o înconjura. Propria-i siguranță încetase să mai conteze. Alergă mai departe, nepăsându-i unde o duceau picioarele, nici ostenindu-se să-și șteargă lacrimile care-i șiroiau pe față.

- Jo, oprește-te!

Niște mâini o prinseră de încheietură, nu foarte strâns, dar destul de ferm pentru a o imobiliza. Nu era necesar.

În clipa în care auzi acea voce adâncă, moale ca o catifea, inima îi intră într-un ritm rapid, dar regulat și lacrimile ei înghețară în fiorul calmului rece care o cuprindea ca o iarnă a sufletului.

- Chase.

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

Capitolul 12

Imediat ce se asigură că Jo n-o va mai lua la fugă, Chase îi dădu drumul. El se luptase prea mult timp cu dorința de a o atinge, de a o ține în brațe. Trebuia fie să-i dea drumul, fie s-o tragă mai aproape.

- Dacă nu te superi, voi merge și eu cu tine. Mă voi simți mai bine să știu că ai ajuns în siguranță.

- N-ai decât.

Ea se întoarse, pășind ca și cum ar fi avut nevoie de toată concentrarea pentru a pune un picior înaintea celuilalt.

Chase păși alături de ea.

- Mă bucur că ai trecut la un ritm mai ușor de urmat. Începusem să cred c-ar fi trebuit să aduc un cal ca să pot ține pasul cu tine.

Ea nu se amuză. Continuă să meargă, privind drept înainte, ca și cum mântuirea era undeva în calea ei și abia aștepta s-o găsească. Dar asculta, spera el.

- Nu sunt un bărbat care să vorbească despre sentimentele lui, începu el.

- Nu părea să fi fost o problemă înainte. Jo își încolăci brațele în jurul taliei. În ciuda gestului ei defensiv, Chase aproape că zâmbi. Ea cel puțin îi răspundea.

- Aceea era furie, Jo, și suspiciune. Ai avut dreptate când m-ai

...cut Iaș. Mi-a fost mai ușor să te resping decât să recunosc ce ...semni pentru mine.

- Știu ce însemn pentru tine, spuse Jo, tonul ei înghețând aerul din jurul lor.

- Ce vrei să spui?

- Tabloul, zise, ștergându-și lacrimile cu dosul palmei, cu mișcări nerăbdătoare. Primul care se vede când pășești în acel colț al galeriei.

- Ziua cea mai întunecată?

- Așa l-ai numit? Se potrivește. Mă bucur că ai aflat cât de rece și egoistă sunt, înainte să-mi ceri mâna.

- Ce?

Chase o privi. Lacrimile dispăruseră, ea părând rece și fără viață, ca cea mai pură marmură albă. Dar vocea ei, când vorbi din nou, reflecta o durere atât de mare încât Chase nu avu nici o îndoială că inima ei era la fel de rănită ca a lui.

- Nu m-am gândit niciodată că ai putea înțelege greșit...

- De unde să știu eu ce simți? spuse ea cu înflăcărare. Chiar tu ai spus că nu ești un bărbat care să vorbească despre sentimentele lui. Și în mod sigur tu nu le arăți prin fapte decât pe cele mai rele.

În furia ei, Jo aproape că trecu de blocul unde locuia. Chase o apucă de cot și o îndreptă către scări, fără măcar să realizeze că s-a dat de gol, până când ea nu reacționa.

- De unde știi că stau în blocul ăsta?

Chase își trecu mâna prin păr și oftă.

- Hai să intrăm, spuse el slab. Explicația asta îmi va lua ceva timp.

Ea își trase cotul din mâna lui.

- În orice clipă vei vrea ca eu să plec, doar spune-mi.

Pentru prima dată de când el îi oprise cursa nechibzuită, Jo se

01/06/2013

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

uită direct la el.

- Nu-mi datorezi nimic, Jo, dar dacă nu asculți ce am de spus, te vei întreba întotdeauna. Dacă te-ai simți mai bine, iubi, putem merge la cafeneaua din colț, se oferi Chase.

Jo suspină, frecându-și tâmpla cu o mână tremurândă.

- Te am rănit rău, spuse Chase încet, ridicându-i bărbia ca ea să-i întâlnească privirea. Până vei afla de ce, până vei putea face o alegere între dragostea pe care spuneai că ai simțit-o pentru mine și a pleca pe drumul tău singură, tot ce poți face e să îngropi durerea. Cam tot atât de eficient ca și când ai pune doi plasturi pe o plagă împușcată.

Jo se întoarse, scormonind în poșeta mică până găsi cheia de la ușa ei.

- Tu deja ai smuls primul plasture cu o smucitură bruscă, Chase. A durut, dar o să-mi treacă. Acum vrei să-l dezlipești pe celălalt încetul cu încetul. Am avut parte de destulă tortură pentru o singură zi.

Nervozitatea din vocea ei îl făcu pe Chase să se întrebe dacă n-ar fi mai bine s-o lase să aibă parte de odihna unei nopți. Dar nu voia să-i dea timp să gândească și să găsească mai multe motive ca să nu-l vadă.

- Crezi cumva că pentru mine e mai ușor?

Privirea ei zbură înapoi către a lui, cercetându-l, cu ochii căprui ca de catifea, mari și disperați. Voia să-l creadă, voia să-l asculte, dar îi era teamă.

- Te rog, Jo. Știu că nu merit, dar mai dă-mi o șansă.

Ea închise ochii și ridică din umeri.

- Nu cred că s-a schimbat ceva, Chase, șopti ea.

El întinse mâna către o șuviță de păr auriu ca mierea care scăpase din cascada de cârlionți, dar și-o retrase, temându-se să n-o

sperie atingând-o prea repede.

- Lasă-mă să încerc.

Jo ridică privirea și Chase îi putu vedea nehotărârea.

- Te rog, o imploră el.

- Bine, oftă ea, descuind ușa și pășind în holul clădirii vechi, cu pardoseala de marmură mâncată de generații de picioare, dar curată.

Chase urcă în urma ei șapte etaje, zgâindu-se la perechea rigidă de umeri ca să-și poată ignora unduirea șoldurilor, felul în care fusta i se strângea la fiecare pas.

Când ajunseră în apartamentul ei, Chase abia dacă observă flerul de decorator al lui Jo, felul în care făcuse micul apartament să-i pară ca acasă, cu toate că nu mai intrase acolo niciodată. El se așeză pe canapea și o privi pe Jo cum se întindea prin sufragerie, devorând-o din priviri ca un om flămând intrat dintr-o dată în mijlocul unui ospăț.

Ea își descheie sacoul, oferindu-i o încântătoare dar scurtă priveliște a dantelei pe pielea ei mătăsoasă, înainte de a dispărea prin ușa care el presupuse că dădea în dormitor. Când se întoarse, își schimbase sacoul cu o bluză groasă din bumbac, de culoarea piersicii, destul de largă pentru a-i ascunde partea de sus a corpului, destul de lungă ca să-i acopere pe jumătate coapsele. Chase își întoarse privirea de la picioarele lungi, elegante, acoperite cu ciorapi negri. Îndemnul de a o atinge să vadă dacă ea ar mai putea arde pentru el așa cum o făcuse înainte, aproape că-i distruse capacitatea de a gândi rațional.

El își schimbă poziția pentru a-și aranja pantalonii care începeau brusc să-l strângă și închise ochii gândindu-se la acea primă întâlnire, cu aproape un an înainte. Nu fusese o întâlnire mai puțin provocatoare, dar era o imagine mai ușor de suportat.

01/06/2013

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

- Încă îmi mai amintesc cum arătai prima dată când te-am văzut în bucătăria mea, temătoare și sfidătoare în același timp.

- Nu îmi era frică de tine, replică ea rece.

Mirosul cafelei îl ajunse pe Chase, iar el zâmbi. Ea nu-și dăduse seama, dar deja făcuse un pas important spre al accepta din nou.

- Ba îți era frică, dar ai ascuns-o bine. Dar nici pe jumătate atât de bine cât mi-am ascuns eu frica de tine, față de mine însumi. N-am avut nici un drept să te judec, dar a trebuit, pentru liniștea mea. Uitându-mă înapoi, acum cred că știam că-mi vei distruge mica lume plină de siguranță pe care mi-o creasem acolo.

- Nu am distrus, Chase. Niciodată n-am vrut de la tine ceva ce nu erai gata să oferi de bunăvoie.

- Mă convinsesem că aveam tot ce-mi trebuia la Tower C, spuse el încet. Tu ai venit și m-ai făcut să admit că lipseau lucruri importante din viața mea. M-ai forțat să văd asta ori de câte ori încercam să-mi ascund capul în nisip.

Când ea voi să spună ceva, Chase își ridică mâna.

- Trebuia să fac asta, Jo.

- Bine.

Ea puse cana de cafea pe masă, lângă el, fierbinte și fără zahăr, cum îi plăcea. Apoi se încolăci într-un fotoliu mare în fața lui, îndoindu-și picioarele ispititoare sub fundul sexy. Două motive mai puțin pentru a-i distrage atenția.

- Din momentul în care ai sosit la Tower C, eu am făcut totul greșit și tu mi-ai tot dat șansă după șansă. În acea ultimă zi... Am fost furios când am plecat, dar nu mi-a trebuit mult să-mi dau seama ce idiot exagerat fusesem.

Josy scoase un zgomot care suna a aprobare, dar privirea din ochii ei îi spuse lui Chase că ea spera ca el să aibă ceva mai constructiv de oferit. Conta foarte mult ce spunea și cum o spunea.

Pentru amândoi.

- După lucrurile pe care le-am spus... la naiba, nu te-aș fi invitat dacă mă așteptai la ușă cu o pușcă încărcată. Și m-am gândit mult și în noaptea aceea, Jo. Când am intrat călare în curte în dimineața următoare, eram atât de sigur că mă împăcasem cu toate, cariera ta, trecutul meu. Totul. Însă doar mă păcăleam pe mine însumi. El oftă pierdut. Tu mă cunoșteai mai bine decât mă cunoșteam eu însumi. Mă așteptam ca tu să fii acolo și să-mi dai încă o șansă să te tratez cu respectul și încrederea pe care le meriți. Mă convinsesem că m-am schimbat, când de fapt era invers. Tu a trebuit să pleci ca să mă faci să realizez că eram același necioplit, gândindu-mă că eram atât de important și că te-am cerut în căsătorie ca și cum ți-aș fi făcut cine știe ce mare favoare. Făcu o pauză de un moment, uitându-se la chipul ei tăcut, pe care se citea un amestec de speranță și dezamăgire. Pumnii i se încleștară fără vlagă, neputincioși, când ea rămase rece și distantă față de el.

Totul sau nimic. Trebuia să riște totul ori să rămână cu nimic. Ea nu avea nevoie de o evocare a evenimentelor din trecut, realiză Chase, ea trebuia să știe ce simțea el și era foarte important să-i spună asta.

- Nu puteam să mai suport acea casă fără tine, Jo. Simțeam că moartea se strecoară încetul cu încetul în mine, golindu-mă pe dinăuntru. Nu-mi aduc aminte să mă fi dus în camera mea de lucru. Trebuie să fi mâncat, dormit dar nu le mai știu ordinea. Singurul lucru care mi-l amintesc sunt pânzele goale. Nu puteam să suport acele pânze goale și albe. Trebuia să le acopăr și am făcut-o, una după alta, însă n-a ajutat cu nimic. Pacea dansa mereu la capătul pensulei, ademenindu-mă să încerc din nou să o prind. Și apoi, într-o zi, am realizat că nu făceam decât să te imortalizez pe tine, Josy. Asta înseamnă pictura pe care ai văzut-o - asta reprezentau

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

toate. Ai intrat în viața mea și mi-ai adus râsul, seninătatea și veselia. Iar eu, ca un prost te-am respins până când m-ai lăsat singur. Fără tine tot ce mi-a rămas este pustiul. Soarele răsare și apune, dar nu mă impresionează cu nimic. Nu puteam să trăiesc astfel, așa că am luat legătura cu George.

El se ridică în picioare și străbătu micul apartament, încercând să-și alunge toată disperarea și pustietatea pe care și le amintea prea bine - și care, probabil, îl vor însoți și în viitor. Chase riscă să-i arunce lui Jo o privire. Avea impresia că vede un fel de compasiune în jurul buzelor și a ochilor ei, însă era atât de stăpână pe ea încât nu putea să fie sigur.

- De ce nu m-ai sunat măcar? Vocea ei seducătoare, naturală, nu-i oferea nici un indiciu în plus în privința sentimentelor ei.

Chase se opri și privi prin singura și mica fereastră.

- Scuzele sunt doar vorbe, Jo. Am realizat că trebuie să dovedesc niște lucruri înainte de a-ți cere să ai din nou încredere în mine.

Ea își privi mâinile pe care le răsucea întruna.

- Dar scrisoarea pe care ți-am lăsat-o?

- A fost ca o provocare, recunoscu Chase. Însă nu mi-a luat mult ca să realizez că trebuia să încetez să trăiesc în trecut. Dumnezeule, nici nu pot să-ți spun cât de prost m-am simțit când, în final, mi-am dat seama că am lăsat ca trădarea Lornei să-mi dicteze atât de mult drumul în viață. Când mi-am privit încă o dată picturile...

Jo știa exact ce simțea el, putea încă să-și amintească prima oară când își văzuse numele pe coperta unei cărți de pe raftul unei librării. Rămăsese în acel loc, urmărind ore întregi până când cineva cumpărase o carte de-a ei, și apoi plecase plutind parcă pe nori, acel sentiment urmărind-o multe zile după aceea.

- Felicitări, Chase, spuse ea, ridicându-se din scaunul ei și plecând spre bucătărie sub pretextul de a-și încălzi ceaiul. Însă ce

voia într-adevăr era să-și ascundă lacrimile. În revelația lui plină de pasiune, nu spusese acel lucru pe care ea voia să-l audă.

Așteptă până când durerea din gât, provocată de emoția puternică, se mai calmă, înainte să poată vorbi din nou, mândră de autocontrolul de care era în stare.

- Sunt sigură că picturile tale vor avea succes. Meriți acest lucru.

- Vorbești de parcă nu vei fi și tu acolo să asiști.

Jo se uită în sus și atenția îi fu atrasă de tristețea de pe chipul lui. Se făcu că n-o observă.

- Bineînțeles că voi fi acolo. Pentru asta sunt prietenii. Își auzi rigiditatea din voce și știa că Chase o auzise.

Supărarea se reflectă pe chip, făcându-l să se înroșească.

- N-am făcut toate astea ca să câștig un prieten. Claritatea vocii lui o făcu să se înfioare. M-ai întrebat cum de am știut unde locuiești. Ei bine, George mi-a spus.

- Mi-am dat seama de asta, spuse Jo, ridicându-și bărbia și întâlnindu-i privirea.

Chase își ridică o sprânceană întunecată și-i zâmbi subțire.

- George m-a rugat practic să vorbesc cu tine, Jo, însă n-aș fi venit la tine cu mâinile goale. Asta nu înseamnă că până acum am stat deoparte. Am petrecut atâtea ore afară, pe trotuarul din fața locuinței tale, încât trecătorii au crezut că sunt o statuie nouă. Am privit acest loc, zi și noapte, așteptând ca tu să ieși afară. Și pot să ți-o dovedesc.

Păși prin cameră și intră în bucătărie încolțind-o într-un ungher.

- Întreabă-mă numai, fir-ar să fie! Știu de câte ori ai ieșit din acest apartament în ultimele trei luni și unde ai fost plecată. Îți poți imagina ce-am simțit privindu-te cum te-ai ferecat în această afurisită închisoare de beton, știind că eu sunt de vină?

- Aceasta nu este o închisoare, Chase. Mi-am luat liber patru

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

luni, știi și tu asta. Am avut mult de lucru de recuperat.

- Prostii, Jo! Nu-mi poți spune asta. În ultimii zece ani petrecuți la Tower C, am folosit orice scuză posibilă. Tu ai apărut și m-ai făcut să văd ce făceam într-adevăr. Acum îți înapoiez serviciul făcut.

- Bine, am să fac tot posibilul să mai ies din când în când în oraș, Chase. Așa că poți să încetezi să te mai învinovățești că îmi conduci viața.

- Și asta este tot? Asta scuză totul?

Jo ignoră sarcasmul din vocea lui adâncă. Nu riscă să-l privească, cu toate că dacă ar fi văzut durerea pe chipul lui, ar fi făcut sau ar fi spus totul ca să i-o alunge.

- Dacă te aștepți să mă arunc în brațele tale, vei fi dezamăgit. Nu sunt femeia pe care o știai în Wyoming.

El râse trecându-și o mână prin părul negru și făcând un pas înapoi după care reveni.

- Nu cred. George a fost încântat să-mi spună ce prost am fost că am crezut că te-ai folosit de mine, Jo. La fel și frații tăi - toți trei. Nu cred că Jacob este convins, totuși, că ar trebui să mă apropii de tine. Erai singura care aveai dreptul să-mi spui acele lucruri însă tu m-ai menajat, așa cum ai fi făcut întotdeauna.

Ea ridică din umeri.

- Văd că ți-ai dat singur seama de asta, Chase. Lăcomia și egoismul Lornei te-au rănit amarnic, dar ceea ce ți-ai făcut singur este de neiertat. Sunt fericită că te-ai hotărât în sfârșit să nu mai trăiești în trecut.

- Și acesta este sfârșitul poveștii?

Nu că așa ar fi ales ea, gândi Jo tristă.

- Da.

Chase o apucă de umeri, scuturând-o până când furia i se citea în ochi.

- Credeam că tu crezi în finaluri fericite. Nu despre asta scrii?

- Asta este doar fictiune, Chase. Îți aduci aminte? Tu ai fost acela care mi-ai spus acest lucru. Încerca să scape din strânsoarea lui, însă el o ținea bine, trăgând-o destul de aproape de el încât să-i simtă căldura corpului.

Trupul îi fu străbătut de dorință, atât de intens, întunecându-i mintile, încât ea fu nevoită să privească în altă parte. Parfumul lui o învălui, ca un combustibil ce făcea ca nevoia de el s-o ardă din ce în ce mai mult. Se lupta să mențina acel spațiu infim care îi mai despărțea, ferindu-se să simtă trupul lui tare cum îl apasă pe al ei. Începu să se întoarcă întrebându-se dacă era o victorie sau o înfrângere.

- M-am înșelat, zise Chase răspicat.

Jo își îndreptă privirea către el, cercetându-i ochii de un albastru rece, acea dorință pe care o simțea că radiază din el. Dar văzu de asemenea regret, amărăciune, sperantă. Și încă ceva mai adânc ce-i făcu inima să tresalte și să-i dea curajul să mai încerce pentru o ultimă dată.

Îi dădu jos mâinile de pe umeri, știind că el îi va da drumul. Durerea de pe fața lui a fost instantanee și crudă, însă ea nu putea să se concentreze atâta timp cât el o atingea, și era imperios necesar să-i spună ce avea de spus.

- Ți-am dat toate acele șanse ca să devii tu însuți, pentru că te-am iubit, Chase, nu pentru că mă așteptam la vreun angajament din partea ta. Dar n-ai putut să accepți că eu mă ofeream de bunăvoie, fără nici un fel de obligatie. Tu ai tot așteptat să mă dovedesc a fi asemenea Lornei. Când vrei neapărat să găsești răul într-un om, îl găsești, fie că este acolo sau nu. Ți-am lăsat acel bilet. O ultimă șansă. Dar am obosit să aștept, Chase, am obosit să mă întreb dacă mă vei suna sau îmi vei scrie, sau chiar vei apărea în fața ușii mele.

01/06/2013
Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

Ai avut dreptate în privința mea că m-am închis aici în ultimele luni, dar am făcut-o ca să pot aștepta.

În încercarea ei de a-și reține plânsul, își pierdu cumpătul. Chase se întoarse la timp ca s-o prindă în brate. Toate îndoielile îi dispăruseră, învinse de certitudinea că el o ținea în brațe aproape de inima lui, știind că erau făcuți unul pentru celălalt și indiferent ce ar fi avut de înfruntat în viitor, ar putea să înfrunte împreună.

- Ți-a luat destul de mult timp, spuse Jo printre sărutări.

- Asta înseamnă că te vei căsători cu mine?

Jo se trase înapoi dar nu ieși din bratele lui, însă destul de departe încât să-i poată vedea bine fața.

- Cum rămâne cu pasiunea mea pentru scris? N-am să renunț la ea.

El îi mângâie obrajii cu vârful degetelor, bucurându-se când ea își plecă pleoapele și un zâmbet îi acoperi buzele.

- Nu-mi pot imagina cum o femeie care iubește atât de mult locurile deschise poate trăi în acest apartament minuscul, doar cu o fereastră...

- Două ferestre, îl corectă ea, sărutându-i palma. Mai este una în dormitor.

Chase încercă să gândească limpede. Va veni destul de curând și timpul când va ajunge în dormitor.

- Mă voi muta la New York, Jo, dar vom avea nevoie de un apartament mai mare. Și va trebui să facem o groază de drumuri în Wyoming.

Ochii ei sclipeau încă de ultimele lacrimi, dar zâmbi în sus către fața lui.

- Te iubesc, Chase. Aș fi fericită oriunde, atâta timp cât suntem împreună. Dar cred c-ar fi mai bine să stăm în Tower C - dacă putem să trecem din când în când prin New York și Wisconsin.

Cahse zâmbi larg și sincer, ridicând-o în sus și purtând-o până în micul dormitor.

Primele lor suspine și mângâieri se petrecură rapid, fără control. Chase fu cuprins în ghearele lacome ale dorinței, înfierbântându-se, sărutările și îmbrățișările devenindu-i mai aspre. Jo nu se plânse de asta. Îl întâmpină și se potrivi după fervoarea lui.

Se cuibări în brațele lui Chase, refuzând să adoarmă, dar din motive total diferite de cele care nu-i dăduseră pace în ultimele șase luni. Nu mai trebuia să-i fie teamă că se va trezi brusc dintr-un vis despre Chase, lacrimile prelingându-i-se pe obraji. Deoarece atunci când se va trezi, el va fi lângă ea. Voia doar să se simtă încălzită de gândul că el va fi acolo, înainte ca somnul s-o cuprindă.

Respirația lui Chase era adâncă și regulată. Jo credea că el adormise înainte de a termina ce avea de zis, vocea fiindu-i încetă și adâncă, și capabilă să-i transmită un fior de dorință, în ciuda stării de satisfacție ce o avea.

- Am citit una din cărțile tale, zise el. Jo îi auzi zâmbetul din voce. Toate se termină în același fel?

- Bineînțeles, Chase. Unul dintre motivele pentru care-mi place atât de mult să scriu este că pot să fac ca evenimentele să aibă loc așa cum vreau eu.

El rămase tăcut pentru un moment.

- Așa se va întâmpla și cu noi.

Jo își întinse gâtul și se uită la el, neascunzându-și complet zâmbetul de pe chip.

- Mă gândeam că nu credeai în fericire până la adânci bătrâneți.

Chase își lăsă ușor capul pe umăr, sărutându-i delicat părul.

- Acum cred.

- SFÂRȘIT -

01/06/2013

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

IN CURAND EDITURA ALCRIS începe publicarea celei mai citite autoare de romane de dragoste din toate timpurile: BARBARA CARTLAND.

Nu lipsiţi de la întâlnirea cu celebra autoare şi colecţia „NOSTALGIC".

THE BEST

Scriitoarea de romane de dragoste Jo Van Allen din New York credea că este o expertă în dragoste. Până când un nou proiect a adus-o în inima unei ferme din Wisconsin, pentru a-și găsi inspirația. Acolo și-a dat seama cât de multe mai avea de învățat – doar dacă îl putea convinge pe chipeșul și durul proprietar, Chase Riordan, s-o învețe.

Chase încetase s-o mai caute pe acea femeie deosebită cu care și-ar fi putut împărți [illegible]. Acum, oricât de mult încerca să se lupte cu sentimentele [illegible] pentru Jo, nu și-o putea scoate din minte. Va fi nevoie de mai mult decât un compromis pentru a rămâne împreună... și de mai mult de cinci mii de kilometri pentru a-i ține despărțiți. Ceea ce le trebuia era o neașteptată întorsătură a sorții și o ultimă șansă de a-și găsi propria „Fericire până la adânci bătrâneți".

ISBN 973-9405-32-0 Preț: 10000 lei

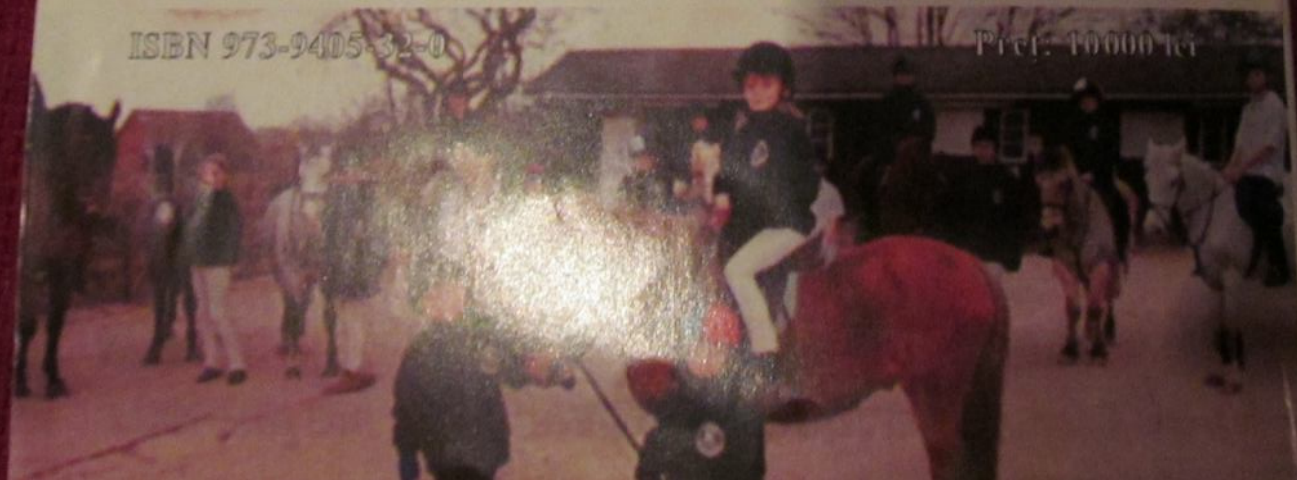

01/06/2013